Harald W. Tietze

URINA APA SFÂNTĂ

Nu citiți această carte
dacă sunteți sănătos, dacă sunteți suplu și aveți un ten frumos, dacă nu aveți nici o alergie, dacă nu suferiți de depresie, de astm, de psoriazis, și dacă nu vă așteptați să fiți mușcați vreodată de vreun șarpe sau de vreun păianjen veninos.

EDITURA MIX

Colecția „Alternative tămăduitoare"

URINA – APA SFÂNTĂ

Harald W. Tietze

Traducere: Cristian Hanu

EDITURA MIX
BRAŞOV

Culegere: Cristian Hanu
Tehnoredactare și copertă: Elena David
Consilier editorial: Florin Zamfir

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TIETZE, HARALD W.
Urina: apa sfântă / Harald W. Tietze; trad.: Cristian Hanu; ed.: Florin Zamfir. - București: Mix, 2005

ISBN 973-8471-42-7

I. Hanu, Cristian (trad.)
II. Zamfir, Florin (ed.)
615.361:612.461

Copyright © Harald W. Tietze, 2003
All right reserved.
Originally published as „URINE – THE HOLY WATER" by Harald W. Tietze.
Ilustrații de: A. Jones, P.O. Box 981, Nowra NSW 2541, Australia.
Pentru mai multe informații accesați site-ul www.wise-mens-web.com.

© Editura MIX, 2005
Toate drepturile asupra prezentei ediții în limba română aparțin în exclusivitate editurii MIX.

Pentru informații actuale și comenzi vizitați site-ul nostru
www.edituramix.ro
sau contactați-ne la:
tel.: 0368 101044; 0727 200609; 0722 370057
fax: 0368 101044
e-mail: contact@edituramix.ro

ISBN 973-8471-42-7

Numele de „apă sfântă" reprezintă traducerea termenului sanscrit Shivambu, *care înseamnă* urină *(*Shiva – sfânt *și* Ambu – apă*).*

CUPRINS

PREFAȚĂ LA CEA DE-A TREIA EDIȚIE 11
CUVÂNT ÎNAINTE 13
INTRODUCERE 19
Istoricul apei sfinte 29
Terapia prin urină în epoca modernă 41
Ce este urina? 45
Cum începem? 47
Cum trebuie începută terapia? 51
Tehnici de urinoterapie 53
Uz intern 53
Uz extern 62
Alte aplicații 67
Noțiuni de bază legate de pH-ul corporal 76
Precauții 85
Reciclarea drogurilor ilegale sau sociale 90
Terapie preventivă? 95

Cum operează terapia prin urină? 97
Se poate vorbi de un efect placebo în ceea ce privește terapia prin urină? 103
Calitatea remediului perfect 107
Cât de multă urină trebuie consumată? 111
Postul negru și sănătatea 113
Urina preluată de la alte persoane sau de la animale 117
Folosirea urinei animalelor de către oameni 117
Medicina tradițională a aborigenilor australieni 119
Oul Secolului 121
Extractele de urină și medicina modernă 123
Folosirea urinei umane pentru animale 124
Suferința nu este necesară. Vindecați-vă prin urinoterapie 125
Ceaiurile din plante medicinale ca tratament ajutător 143
Bolile și tratamentele lor 147
Alte destinații ale urinei 215
Urina plantelor 217
Remediile din flori – remedii ale iubirii 217
Cine dorește să facă reclamă terapiei prin urină? 221
Vă rog să contribuiți la continuarea cercetărilor 223

Recomandare

Această carte urmărește să demonstreze beneficiile aplicării tratamentelor neconvenționale pentru diferite boli, dar nu reprezintă în nici un caz un substitut pentru o supraveghere medicală adecvată, făcută de un personal calificat în această profesie.

Conținutul acestei lucrări reprezintă exclusiv opinia autorului. Le recomand cititorilor care au probleme de sănătate să își consulte mai întâi medicul personal, înainte de a aplica tratamentele descrise aici.

Prefață la cea de-a treia ediție

Prima ediție a acestei cărți a apărut la scurt timp după prima Conferință Mondială de Urinoterapie, ținută la Goa, în India. La vremea respectivă credeam că nu se pot spune mult mai multe despre urinoterapie decât au spus delegații la acea conferință internațională.

Astăzi, șase ani mai târziu, am căpătat convingerea că această terapie înseamnă mult mai mult decât bănuiam la început și că este necesar să o studiem mai îndeaproape, împărtășind reciproc experiențe în beneficiul nostru, al tuturor. „Sănătatea pentru toți" nu este un ideal imposibil deatins. Nu întâmplător am ales acest titlu pentru seria de cărți pe care le public de câțiva ani încoace. La fiecare patru luni scot o ediție nouă, referitoare la una sau alta din metodele de auto-vindecare prin care pot fi tratate bolile. Una dintre cele mai populare metode apreciate de cititori pare să fie urinoterapia. De aceea, îi invit pe toți cei implicați în această metodă de auto-vindecare (fie ei specialiști sau oameni simpli) să îmi împărtășească experiențele lor, pentru a le putea publica în seria mea de cărți.

Cuvânt înainte

Puțini oameni sunt dispuși să vorbească deschis despre un subiect ca terapia prin urină. Singurele persoane dispuse să vorbească în public despre ea sunt cele care s-au vindecat miraculos prin urinoterapie și care doresc să împărtășească această cunoaștere semenilor lor. În țările occidentale, urinoterapia nu este folosită de regulă decât ca o ultimă șansă de vindecare, atunci când toate celelalte metode de tratament au fost încercate fără succes.

Motivul pentru care m-am implicat personal în mediatizarea terapiei prin urină este puțin diferit. Atunci când am scris lucrarea *Terapia prin apă,* am inclus în ea și un capitol despre terapia prin urină. Principalul scop al lucrării era acela de a le transmite oamenilor câteva modalități simple de a folosi apa (caldă, rece, sub formă de aburi, de gheață etc.) ca tratament în vindecarea diferitelor boli. Un alt motiv pentru care am scris cartea a fost acela de a le povesti cititorilor mei despre faimoasele cure ale Părintelui Sebastian Kneipp. În alte câteva capitole scurte, precum cele referitoare la energia apei, la efectele sale pozitive și negative asupra sănătății sistemului nostru

sanguin, la creşterea plantelor alimentare cu ajutorul apei şi luminii solare (cazul Spirulinei), am urmărit să prezint alte modalităţi de echilibrare a stării de sănătate cu ajutorul apei. Intenţia mea era aceea de a adăuga şi un mic capitol referitor la terapia prin urină. Chiar atunci, un prieten mi-a dat un articol scris de către dr. David G. Williams, intitulat: *„Când crezi că le-ai auzit pe toate, apare o nouă surpriză: urina"*. Articolul mi s-a părut extrem de bine documentat şi foarte echilibrat, aşa că l-am întrebat pe autor dacă este de acord să citez unele fragmente în cartea mea. Spre surpriza mea, am primit răspunsul că puteam să îl folosesc doar integral; în caz contrar, nu primeam permisiunea de a-l folosi. Întrucât articolul mi-a plăcut foarte mult, m-am decis să îl anexez integral la sfârşitul lucrării mele despre apă.

Am trăit primele mele experienţe legate de urinoterapie în copilărie. Îmi amintesc şi acum poveştile soldaţilor întorşi acasă din cel de-al Doilea Război Mondial, care relatau că au folosit urinoterapia ca ultim remediu atunci când nici o altă terapie nu mai era disponibilă, sau pe cele ale foştilor prizonieri de război, întorşi acasă din taberele de concentrare sovietice, care povesteau cum şi-au băut urina pentru a supravieţui şi că au folosint-o inclusiv pentru băşicile de la picioare sau pentru alte răni. Singura dată când am folosit în acea perioadă a vieţii mele terapia prin urină a fost la vârsta de 15 ani, când lucram cu caii în munţii bavarezi. Eram rănit la mână şi cel mai apropiat doctor se afla la o distanţă de câteva ore de mers. Bătrânul îngrijitor al cailor mi-a recomandat să îmi aplic pe mână urină proaspătă, dar, la fel ca toată lumea, am reacţionat negativ, convins că

acest lucru mi-ar infecta mai puternic rana decât dacă nu aș face nimic. Bătrânul s-a enervat și mi-a spus că aș putea face tetanos dacă nu îi ascult sfatul. Nu prea aveam de ales, căci mâna îmi sângera, iar acel bătrân încăpățânat făcea presiuni asupra mea, așa că am sfârșit prin a accepta să îmi ung mâna cu urină. Spre surpriza mea, sângerarea a încetat imediat, iar durerea a dispărut. Rana nu s-a infectat, ba chiar s-a vindecat foarte rapid.

Iarna trecută am făcut o călătorie în Australia, cu ocazia unei serii de conferințe pe tema ceaiului de Kombucha. În total, cred că au participat la conferințe circa 5.000 de persoane, a căror intenție era – evident – aceea de a mă asculta vorbind despre ceaiul de Kombucha. La fiecare conferință vorbeam însă și despre celelalte cărți ale mele, despre razele telurice, despre poluare și despre terapia prin apă. Ori de câte ori pomeneam despre urinoterapie, îmi plăcea să privesc fețele celor din audiență. Evident, le spuneam de fiecare dată că nu îmi propun să transform niște băutori de Kombucha, sănătoși și fericiți în niște băutori de urină. De fiecare dată când aduceam în discuție urinoterapia, toată lumea devenea excesiv de atentă, dar, spre deosebire de alte subiecte, precum ceaiul de Kombucha, măsurătorile energetice sau rearanjarea casei, oamenii se limitau să asculte. Nimeni nu dorea să pună întrebări sau să își povestească propriile experiențe legate de acest subiect. Deși, la prima vedere, aș fi putut trage concluzia că nimeni nu era interesat de terapia prin urină, am descoperit că acesta era subiectul cel mai fascinant pentru ascultătorii mei. Trei lucruri m-au condus la această concluzie. Mai

întâi, atunci când vorbeam despre urinoterapie, în sala de conferință nu se mai auzea nici o șoaptă. Toată lumea asculta cu cea mai mare atenție. În al doilea rând, după fiecare conferință aveam probleme cu plecarea, întrucât foarte mulți oameni mă înconjurau, punându-mi întrebări despre chestiunile care îi interesau. 90% din acestea se refereau la urinoterapie. În al treilea rând, chiar și atunci când mă aflam în biroul meu, primeam numeroase telefoane de la persoane care îmi spuneau că ar fi dorit să îmi vorbească în particular, după conferință, dar nu au reușit, din cauza înghesuielii. Mulți dintre ei aveau câte o poveste de spus, legată de folosirea cu succes a terapiei prin urină.

Obișnuiam să fac glume în cadrul acestor conferințe, spunându-le oamenilor că este ceva obișnuit să te duci în vizită la un prieten cu o sticlă și o mostră din cultura de Kombucha, dar nimeni nu ar îndrăzni vreodată să ofere în dar o sticlă cu urina sa de dimineață...

La seminarii, rareori se întâmpla ca cineva să aibă curajul să se ridice și să vorbească despre cum a folosit urina pentru a trata o anumită boală și despre succesele pe care le-a avut în această privință. Înțeleg perfect acest tip de comportament, deși nu văd nimic greșit în a le vorbi oamenilor despre un tratament miraculos, care nu poate fi egalat de metodele medicinei moderne.

Atunci când am scris lucrarea despre terapia prin apă, cu scopul de a promova metodele Abatelui Kneipp, care combină hidroterapia obișnuită, binecunoscută în lumea occidentală, cu terapia cu ajutorul plantelor, mă așteptam ca cititorii să îmi răspundă în proporție de 90% în legătură

cu această terapie hidro-herbală. Acum, la aproape un an de la publicarea cărții, am constatat că ceea ce îi interesează în proporție de 90% pe cititori este capitolul despre terapia prin urină.

În luna octombrie a anului trecut am primit prin e-mail cartea *Terapia prin urină*, scrisă de dr. Beatrice Bartnett. Era un dar din partea unui cititor, care o comandase de la distribuitorul australian al cărții, Tara Aich. Am sunat-o imediat pe Tara Aich, pentru a afla cine era persoana care comandase cartea, pentru că doream să-i mulțumesc. Nu am reușit să aflu cine mi-a trimis-o, dar am primit în schimb numeroase alte informații care mă interesau. În primul rând, am aflat că Tara aplică ea însăși urinoterapia, reușind astfel să se vindece de cancer. Voi prezenta detaliat cazul ei în carte. În al doilea rând, mi-a spus că urmează să se țină o conferință mondială pe tema urinoterapiei în februarie 1996, la Goa, în India. Am luat pe loc decizia să particip la conferință, pentru a afla mai multe despre această terapie. Intenționam deja să scriu o carte despre terapia prin urină, iar aceasta era cea mai bună modalitate de a afla informații suplimentare și foarte bine documentate, inclusiv de natură științifică.

Acum 12 ani, când am început să recomand tratamente cu plante, oamenii îmi spuneau *șamanul*. Mai târziu, după ce am scris cartea despre Kombucha, au ajuns să-mi spună *omul cu Kombucha*. Mă întreb sincer cum îmi vor spune acum, după ce voi scrie această carte despre terapia prin urină.

Oare restaurantele de tip BYO[1] ar mai percepe tarife dacă oamenii și-ar aduce într-o sticlă propria...?

[1] *Bring Your Own* – Adu-ți propriile alimente (sau propria băutură); lanț de restaurante cu tarife scăzute.

Introducere

Terapia prin urină este una dintre cele mai vechi forme de vindecare și este disponibilă tuturor gratuit, lucru extrem de important în epoca modernă.

Deși urina personală reprezintă remediul cel mai personalizat, care poate vindeca fără efecte secundare chiar și cele mai grave boli, deși este complet sterilă și netoxică, majoritatea occidentalilor continuă să o respingă, considerând-o inadecvată. Acest lucru poate fi înțeles cu ușurință, dată fiind lipsa noastră de educație (sau mai bine zis, educația greșită pe care o primim). Terapia prin urină este extrem de eficientă. Mulți o consideră chiar cea mai eficientă dintre toate terapiile accesibile omului. Cea mai mare problemă a ei este legată de faptul că este disponibilă tuturor și la orice oră, că este gratuită și nu are efecte secundare. De ce? Când ceva este gratuit și stă la dispoziția tuturor, nimeni nu îi face reclamă, cel puțin în țările occidentale. În țările bogate, educația costă bani, iar dacă nu ai ceva de vânzare, nimeni nu este interesat să facă reclamă unei modalități gratuite de vindecare. Urina nu costă bani, este accesibilă fără prescripție medicală și nu

are efecte secundare negative. Mijloacele mass-media nu sunt interesate de un produs gratuit, deși acordă spații uriașe violenței și întâmplărilor negative, care le aduc profituri uriașe.

Terapia prin urină face parte integrantă din cele mai vechi sisteme vindecătoare care au existat pe pământ. O boală poate fi vindecată prin diferite mijloace, dar cel mai bine este să o previi. Atunci când tratezi o boală, trebuie să știi mai întâi care este cauza ei: stresul, dieta alimentară, mediul în care trăiești etc. Tratarea unei boli fără a elimina cauza care a stat la baza apariției ei este ca și cum ai lua un algocalmin după ce ți-ai tras una în cap cu ciocanul, continuând în același timp să te lovești cu el în cap. Este evident că dacă nu te-ai fi lovit deloc, nu ai fi avut nevoie de nici un algocalmin.

Eu știu foarte bine că în epoca noastră modernă este imposibil să trăiești fără stres (din păcate, stresul de acasă este chiar mai mare decât cel generat de mediul global), să te hrănești cu o alimentație netoxică și neprelucrată, să respiri aer curat, să scapi de poluarea sonoră etc. Urina reprezintă însă antidotul pentru toate problemele trecutului, prezentului și viitorului, fiind cea mai pură băutură pe care o pot obține oamenii în cazuri de catastrofă. În timpul războiului de nouă zile din Iordania, specialiștii de la Red Crescent, echivalentul arab al Crucii Roșii, i-au sfătuit pe soldați să nu bea apă, care era extrem de poluată, oferindu-le ca unică soluție băutul propriei urine, cu mențiunea că aceasta nu le va face nici un rău.

În pofida faptului că beneficiile terapiei prin urină sunt bine documentate și stau la dispoziția medicilor, această formă perfectă de tratament este pur și simplu ignorată. Foarte puțini medici din țările occidentale aplică această terapie, injectându-le pacienților propria urină. Aș dori să aflu, de pildă, cât costă guvernele occidentale tratarea alergiilor și a psoriazisului, fără nici cel mai mic succes. Cum pot cheltui ele miliarde de dolari pentru tratamente ineficiente, cât timp există un tratament disponibil și gratuit, al cărui succes este garantat? Ignoranța, dezinformarea și goana după profituri sunt principalele trei motive pentru care guvernele din țările occidentale refuză să facă publice rezultatele miraculoase ale urinoterapiei. Din fericire, oamenii încep să gândească cu propria lor minte, așa cum se întâmplă în Germania, țară în care cinci milioane de oameni folosesc deja terapia prin urină. Nu este deloc întâmplător faptul că tocmai în această țară se înregistrează cele mai mari rate de vindecare a cancerului.

Cea de-a treia problemă legată de urinoterapie nu s-a declanșat încă, dar urmează cu siguranță să fie pusă pe tapet. La fel ca în cazul atâtor altor tratamente tradiționale, se va găsi fără doar și poate o autoritate medicală, susținută din umbră de industria farmaceutică, gata să descopere un efect negativ al urinoterapiei la o persoană sau două, după care întreaga lume va fi avertizată să nu mai apeleze la această formă de tratament. Doresc să vă explic mai bine acest fenomen, folosindu-mă de exemplul Kombucha-ei. Kombucha este folosită de mii de ani. Nimeni nu știe cu exactitate care este vechimea reală a acestei forme de

tratament, dar nu se cunosc cazuri de efecte secundare negative care să fi apărut vreodată. Milioane de oameni îndeosebi în țările din Europa răsăriteană și din anumite părți ale Asiei beau zilnic ceai de Kombucha, ca parte integrantă din dieta lor alimentară. În ultimele decenii, milioane de occidentali au început la rândul lor să bea Kombucha. Am primit numeroase scrisori din toată lumea de la oameni care mi-au povestit cât de mult i-a ajutat Kombucha. De pildă, unii mi-au povestit că au mers la doctor timp de 20 de ani pentru a-și ține sub control o anumită boală (fără a reuși să se vindece vreodată), după care aceasta a dispărut subit, la scurt timp după ce au început tratamentul cu Kombucha. Știu că în anumite cazuri, destul de rare, pot exista efecte secundare ale acestei forme de tratament. Nu există lumină solară fără umbră. Atunci când am scris cartea despre Kombucha, am menționat aceste efecte secundare negative, comparându-le cu cele pozitive, chiar dacă de multe ori efectele secundare nu mi-au fost menționate decât verbal, nefiind la fel de bine documentate ca rezultatele pozitive. Și totuși, în anul 1995 s-a răspândit cu iuțeala fulgerului vestea că ceaiul de Kombucha este letal. Un doctor din Queensland a apărut la o emisiune de televiziune (pe Canalul 10) și a avertizat lumea împotriva acestei băuturi „periculoase".

Am încercat să-l contactez pe respectivul medic prin intermediul stației de televiziune, dar fără succes. Dintr-o altă sursă, am aflat că informațiile prezentate de el au fost culese de pe Internet, nefiind supuse unei investigații serioase. Știm cu toții cât de ușor este să prezinți orice fel

de informații pe Internet, indiferent dacă sunt adevărate sau nu. Mass-media a preluat rapid informația și a publicat știrea că doi oameni au murit în SUA datorită faptului că au băut ceai de Kombucha. Nu am reușit să aflu detalii în legătură cu aceste cazuri până în luna martie 1996. Am scris la toate ziarele care au raportat cazul, le-am trimis scrisori medicilor care au făcut comentarii, dar nu am reușit să obțin date suplimentare până când Ministerul Sănătății din Noua Zeelandă a emis la rândul lui un avertisment împotriva ceaiului de Kombucha. După ce i-am contactat pe cei de la Minister, aceștia mi-au trimis fotocopii ale unei cărți (fără a menționa pe ele și autorul sau editura) în care, la paginile 892-900, erau prezentate cele două cazuri ale unor oameni care „au avut probleme din cauza faptului că au băut Kombucha". Unul din cazuri se referea la o femeie care a fost internată în spital la data de 1 aprilie 1995. Singura mențiune era că aceasta a băut un pahar de Kombucha cu o oră înainte de a muri, prezentând apoi niște analize medicale ciudate. Acestea au revelat un nivel foarte ridicat de acid lactic în sânge. Femeia a murit la data de 3 aprilie. O altă femeie, în vârstă de 48 de ani, din același oraș, a fost adusă la spital cu tulburări respiratorii, la numai o săptămână după primul caz. Analiza sângelui a scos din nou la iveală un conținut foarte ridicat de acid lactic. Femeia a suferit un stop cardiac, dar a putut fi salvată de medici, fiind externată din spital la data de 13 aprilie.

Raportul oferă foarte multe detalii, dar nu menționează nimic despre tipul de Kombucha folosit de către cele două femei. Agențiile responsabile cu sănătatea, inclusiv

atotputernica FDA, au investigat imediat cultura de Kombucha, prelevând inclusiv mostre din ceaiul consumat de către cele două paciente. Nu s-a identificat însă nici un agent patogen cunoscut și nici un microorganism care să producă vreo toxină.

Incidentului i s-a făcut o publicitate enormă în întreaga lume. Câteva luni mai târziu, am primit un raport din SUA în care se spunea că purtătorul de cuvânt al FDA, Brad Stone, a afirmat într-un interviu luat de Seattle Times că nu a existat nici o legătură între moartea femeii și consumul de Kombucha. În treacăt fie spus, aceasta suferea de mai multe boli și lua numeroase medicamente.

În luna mai a anului 1997, Buletinul Australian referitor la Reacțiile Adverse la Medicamente a publicat un articol în care a amintit din nou cele două cazuri din Iowa. Presa a preluat imediat mingea și a publicat tot felul de povești legate de consumul de Kombucha, dată fiind popularitatea acestei terapii. Am decupat numeroase articole cu titluri precum: „Natura poate ucide" sau „Aciditatea Kombucha-ei poate interfera cu celelalte medicamente".

În ceea ce privește aciditatea Kombucha-ei, trebuie să menționăm că aceasta nu este mai mare decât cea a căpșunelor, de aproximativ 3.3, fiind foarte apropiată și de cea a merelor, de 3.1, a băuturilor carbogazoase, de 3,0, a afinelor, de 2.5, a lămâilor de 1.9, în timp ce P.H.-ul acizilor noștri stomacali este de 1.5. Și totuși, foarte mulți oameni au renunțat să mai bea ceai de Kombucha, din TEAMĂ!

Ați auzit vreodată vorbindu-se despre efectele secundare negative ale medicamentelor moderne, despre riscul internării

într-un spital sau al luării continue de analgezice? Când ați citit ultima oară în mass-media, sau când ați văzut vreo emisiune la televizor în care un medic să prezinte aceste efecte secundare ale medicinei moderne? Credeți cumva că ele nu există? Potrivit Ministerului Federal al Sănătății din Australia, numai în această țară mor anual circa 14.000 de persoane (dintr-o populație de numai 10.000.000) din cauza erorilor comise în spitale. Aceasta este cifra oficială, dar ne întrebăm cât de mare este numărul real al celor care mor din cauza greșelilor medicilor. Studiul mai scoate în evidență faptul că toate aceste decese ar fi putut fi cu ușurință evitate dacă s-ar fi pus diagnosticul corect sau dacă ar fi fost indicat un tratament medicamentos adecvat. Din fericire, nu toți cei cărora li se pune un diagnostic incorect sau cărora li se prescrie o medicație greșită mor. Studiul continuă afirmând că 25-30.000 de pacienți rămân cu afecțiuni permanente din cauza greșelilor medicilor. Cercetătorii de la universitățile din Newcastle și Adelaide au descoperit că 16% din numărul celor internați în spitale au fost tratați greșit. 49% dintre aceste greșeli au fost legate de domeniul chirurgical, 21% de anestezie, 13% de o eroare de diagnostic, iar 10% au avut legătură cu sistemul. Practic, nu există tratament fără efecte secundare. Mă întreb însă ce s-ar întâmpla dacă tratamentele tradiționale ar genera efecte asemănătoare, dacă 16% din toți oamenii tratați cu ajutorul lor ar suferi sechele sau chiar ar muri din cauza lor, așa cum se petrec lucrurile în spitalele australiene...

Se spune că sistemul australian de sănătate este unul dintre cele mai bune din lume. Mă întreb atunci, pe bună

dreptate, cât de mari sunt aceste cifre în celelalte țări ale lumii? Mai mult, trebuie să spunem că aceste cifre se referă exclusiv la spitalele publice. Dacă le-ar fi inclus și pe cele private, cifra totală ar fi fost mult mai mare.

De asemenea, raportul nu spune nimic despre efectele negative pe termen lung cauzate de medicamentele pe care le iau oamenii, nici despre rezultatele erorilor medicilor care nu lucrează în spitale. Te sperii numai când te gândești la aceste cifre...

Vă întrebați, probabil, de ce dau atât de multe amănunte legate de efectele negative ale diferitelor forme de tratament în această carte despre urină, câtă vreme nu există încă nici o problemă. Explicația este simplă: rapoartele apărute în mass-media cu privire la Kombucha m-au făcut să pierd luni la rând răspunzând la telefoane și la scrisorile cititorilor. Tot ceea ce doresc eu este să începeți să gândiți cu propria dumneavoastră minte. Dacă veți auzi vreodată rapoarte apărute în mass-media legate de posibilele efecte negative ale terapiei prin urină, puneți-le în balanță cu celelalte informații pe care le dețineți în legătură cu această terapie. Scrieți-le reporterilor, medicilor etc., și solicitați-le date reale, nu informații contrafăcute. Personal, am scris unui număr mare de medici care au făcut comentarii publice legate de Kombucha, dar nici unul nu și-a dat osteneala să îmi răspundă.

Dacă veți fi primul om din lume care să prezinte efecte secundare negative cauzate de urinoterapie, vă rog să mi le comunicați în scris, pentru a le putea publica într-o ediție ulterioară. La fel procedez și în cazul celorlalte subiecte pe

care le tratez în cărțile mele: Kombucha, terapia prin apă, spirulina, kefirul, și așa mai departe, fiind convins că a ascunde aceste informații ar fi un act criminal din partea mea.

Trăim într-o lume a comunicației globale prin televiziune, radio, ziare, reviste, Internet, faxuri etc., **dar puțini oameni mai gândesc cu propria lor minte.**

Fericirea și sănătatea nu pot fi dobândite decât printr-un efort personal. Ceilalți nu pot decât să vă asiste în această direcție. Calea trebuie descoperită însă pe cont propriu.

„Boala a fost vindecată. Pacientul a murit". Francis Bacon

Istoricul apei sfinte

Atunci când vorbeşti într-o ţară occidentală de apa sfântă, majoritatea celor care te ascultă cred că vorbeşti de apa sfinţită în nu ştiu ce biserică, de regulă într-una catolică, în care apa este binecuvântată de Papă, de un episcop sau de un preot. Folosirea ceremonială a apei reprezintă un simbol al curăţeniei şi purificării, la fel cum apa este un simbol al binecuvântării lui Dumnezeu.

Aplicarea religioasă a terapiei prin urină este foarte bine documentată în India, ţară care are inclusiv o scriptură intitulată *Damar Tantra,* veche de 5.000 de ani. Într-una din secţiunile sale, scriptura prezintă detaliat cum trebuie băută urina pentru a regenera corpul fizic. În textul sfânt este folosit termenul *Shivambu,* care înseamnă literal: „apă sfântă". În India, Shiva reprezintă „divinitatea supremă", având şi accepţiunea de „sacru". *Ambu* înseamnă „apă". Un alt cuvânt folosit în India pentru a desemna urina este *amaroli,* tradus prin „nectarul divin" sau „nectarul nemuririi".

Străvechiul text explică în 107 versete cum trebuie folosită *Shivambu.* M-am decis să nu public integral

scriptura, limitându-mă la o serie de versete semnificative.

Iată câteva din versetele care explică cum i-a revelat zeul suprem Shiva terapia prin urină soției sale Parvati. Citatele sunt extrase din cartea lui Coen van der Kroon, *Izvorul de aur*[2].

Versetele 1-4 (zeul Shiva se adresează soției sale Parvati):

Cei care se smeresc, fiind plini de dăruire față de Divin, se vor bucura rapid de roadele meditației și abnegației lor; în acest scop, lor li se recomandă anumite acțiuni și anumite mijloace de accelerare a realizării lor spirituale. O asemenea modalitate, care trebuie însă păstrată secretă, este ca ei să își bea, în conformitate cu indicațiile oferite în acest tratat, propria urină colectată în prealabil în vase confecționate din aur, argint, cositor, sticlă, lut ars, bambus, oase, piele, ori din frunze de bananier. Dintre toate acestea, cele mai bune sunt însă vasele din lut ars.

Versetul 5

Cei care urmează cu consecvență terapia secretă cu urină trebuie să evite în mod strict alimentele picante ori sărate, precum și activitățile fizice excesive. Dieta lor trebuie să fie echilibrată și ușoară pe toată durata terapiei. Ei

---

[2] N. Tr. Traducătorul a preferat să integreze textul apărut deja în limba română, sub coordonarea extrem de competentă a profesorului de yoga Gregorian Bivolaru.

trebuie să doarmă direct pe pământ (n.n. pentru a beneficia de anumite energii binefăcătoare telurice) și să își controleze cât mai bine simțurile (n.n. este indicată în acest sens respectarea continenței sexuale depline sau a abstinenței sexuale active).

Versetul 9

Băută astfel cu perseverență, urina se dovedește a fi un tainic nectar divin! Ea poate înlătura în scurt timp bătrânețea, precum și aproape toate tipurile de boli. Adepții consecvenți ai terapiei prin urină își vor bea mai întâi toată urina colectată, conform indicațiilor anterioare, și abia apoi își vor începe practica rugăciunii sau meditației.

Versetul 10

Dimineața, imediat după trezire, adeptul trebuie să își spele bine fața și gura cu apă. La sfârșit, el va începe să-și bea urina, cu înghițituri lente, savurând-o ca pe un nectar. Va conștientiza că face acest lucru din propria sa voință și va urmări să simtă în acea clipă o mare bucurie. Toate bolile adeptului ce urmează cu consecvență această terapie vor fi complet vindecate în scurt timp.

Versetele 11-21 descriu maniera în care se transformă corpul fizic atunci când urinoterapia este aplicată zilnic, de la purificarea corpului în interval de o lună și până la atingerea *nemuririi,* inclusiv a imunității în fața otrăvurilor.

Versetul 11

După numai o lună, se va produce purificarea internă a corpului. După numai două luni, toate simțurile devin active și energizate.

Versetul 12

După numai trei luni, aproape toate bolile vor dispărea, iar diferitele necazuri cu care se confrunta anterior adeptul vor dispărea ca prin farmec. După numai patru luni, adeptul va fi complet sănătos și va începe să i se trezească vederea divină (anumite forme de clarviziune).

Versetul 13

După numai șase luni, adeptul va deveni excepțional de inteligent și va căpăta o mare forță mentală. După numai șapte luni, el va deveni extraordinar de puternic din punct de vedere fizic, iar vitalitatea sa se va mări.

Versetul 14

După numai opt luni, corpul său fizic va avea o tainică și intensă strălucire divină, precum cea a aurului (n.n. adică va apărea și i se va amplifica în aură curentul subtil galben auriu), și el nu va mai putea fi distrus de boli sau afectat de energii rele. După numai nouă luni, se vor vindeca boli foarte grave, precum tuberculoza și lepra.

Versetul 15

După numai zece luni, adeptul va deveni radios și foarte puternic, la fel ca un diamant strălucitor. El se va

simți atunci încărcat cu o energie minunată. După numai unsprezece luni, adeptul va deveni pur atât în exterior cât și în interior, iar radiația misterioasă a ființei sale (aura) va crește foarte mult.

Versetul 16

După numai un an, el va străluci și se va simți plin de o extraordinară forță, la fel precum soarele. După numai doi ani, adeptul va cuceri complet energiile subtile tainice ale elementului Pământ (corespunzând trezirii lui muladhara-chakra).

Versetul 17

După numai trei ani, el va cuceri complet energiile subtile tainice ale elementului Apă (corespunzând trezirii lui svadhishthana-chakra). După numai patru ani, el va cuceri complet energiile subtile tainice ale elementului Foc (corespunzând trezirii lui manipura-chakra).

Versetul 18

După numai cinci ani, el va cuceri complet energiile subtile tainice ale elementului Aer (corespunzând trezirii lui anahata-chakra). După numai șapte ani, adeptul își va cuceri complet propriul ego.

Versetul 19

După numai opt ani, el va cuceri toate cele cinci elemente ale universului. După numai nouă ani, el va deveni nemuritor.

Versetul 20

După zece ani, adeptul va pluti cu ușurință prin aer (va atinge puterea levitației) și va putea să se ridice în nori, rămânând acolo mult timp. După unsprezece ani, el va putea să asculte și să înțeleagă în totalitate vibrația misterioasă a organelor interne ale corpului, atât la el însuși, cât și la alte ființe.

Versetul 21

După 12 ani, adeptul nu va mai putea fi vreodată afectat de otrava șerpilor, nici de vreun alt rău sau boală care există la ora actuală pe pământ. El va putea să se ridice singur în aer (prin levitație), va putea pluti pe apă precum lemnul, fără să se mai poată îneca vreodată, și va putea sta liniștit chiar și în foc, fără ca acesta să îl mai poată arde.

Versetele următoare descriu efectele amestecării lui *Shivambu* cu alte substanțe:

Versetul 27

Un amestec în părți egale format din: un gram dintr-o pulbere formată din boabe de piper măcinate, un gram dintr-o pulbere formată din flori și semințe măcinate de Terminaliae Belavica, un gram dintr-o pulbere formată din flori și semințe măcinate de Terminaliae Chebula (myrobolan) și un gram dintr-o pulbere formată din flori și semințe măcinate de Phylontus Emblica, luat de patru ori

pe zi împreună cu propria urină, îi va conferi adeptului o strălucire divină (n.n. deoarece plantele indicate în acest verset sunt greu de procurat în țara noastră, ele pot fi înlocuite cu succes de un amestec alcătuit din piper, busuioc și fructe de cătină).

Versetele 28-29

Extractul din pulbere naturală de mică și din pulbere naturală de sulf, amestecat și dizolvat în propria urină, și băut împreună cu aceasta într-un mod regulat, vindecă hidropizia și reumatismul. Adeptul perseverent al acestui procedeu terapeutic devine totodată puternic și strălucitor, bucurându-se de o mare longevitate. El va reîntineri și își va putea cuceri chiar propria moarte.

Străvechiul text face de asemenea o referire în care afirmă că dacă este fiartă și folosită într-o formă concentrată, urina poate avea alte efecte pozitive. Vom adăuga alte câteva versete din *Damar Tantra* în capitolul intitulat „Bolile și tratamentul lor prin terapia prin urină".

Există autori care sugerează că urinoterapia este recomandată și în Biblie: *„Bea apa din propriul tău rezervor, care curge din izvorul tău personal"* (Proverbe 5:15). Unii merg chiar mai departe și traduc un alt fragment din Biblie, afirmând că textul original vorbea de folosirea urinoterapiei. Dacă doriți să aflați și alte texte care descriu aceste aspecte, vă recomand lucrarea doamnei Immanu-El Adiv, *Aspectele spirituale ale urinei.*

După toate probabilitățile, terapia prin urină a fost folosită în toate culturile lumii, de-a lungul întregii istorii a civilizației.

O femeie maură, doamna S. W., mi-a povestit că urina a fost și continuă să fie folosită pentru vindecare de către maurii din Noua Zeelandă. Aceștia o folosesc ca laxativ, pentru tratarea complicațiilor interne care rezultă după naștere, a infecțiilor gâtului, pe care le numesc *puku*, a infecțiilor ochilor și a anumitor infecții ale pielii. Pentru aceasta, ei ingerează câte un pahar de urină dimineața.

Egiptenii și țiganii și-au folosit dintotdeauna urina ca remediu vindecător. Eschimoșii au folosit-o nu numai ca remediu, ci și ca șampon pentru obținerea unui luciu frumos al părului și pentru a-i da volum.

Aborigenii din Australia își foloseau urina pentru ceremonii religioase și pentru vindecare.

Cu mii de ani în urmă, urina era considerată în China o sursă de salpetru, fiind folosită la producerea prafului de pușcă. Ucenicii în arta pirotehnicii își începeau învățătura făcând turul WC-urilor publice pentru a colecta urină.

Yoghinii indieni au folosit Shivambu pentru a avansa pe calea meditației, inclusiv pentru a-și încetini frecvența undelor cerebrale. Există documente care atestă faptul că vechii greci *(Naturalis Historia)* își foloseau urina pentru a trata arsurile, infecțiile, mușcăturile de câini, rănile, cicatricele, mușcăturile de șarpe și bolile de piele. În Roma Antică, urina umană era comercializată, iar împăratul Vespasian colecta chiar taxe de la comercianții de urină. Druizii celtici și rușii afirmă că pentru a ne amplifica

înțelepciunea, pentru a ne îmbunătăți starea de sănătate și pentru a elimina toxinele, putem folosi nu doar propria urină, ci și pe cea a altor persoane. Vom detalia acest subiect mai târziu, în carte.

Una din publicațiile mai recente care au apărut în Germania este *Die Heylsame Dreckapotheke (Farmacia Murdară Vindecătoare),* tipărită în anul 1734. După o lungă argumentație, revista trage concluzia că urina este benefică pentru aproape toate tipurile de boli. Folosirea internă a urinei, alături de masajul cu urină fermentată (veche de câteva zile), erau menționate ca metode de prevenire a îmbătrânirii. *Spiritul urinei* era recomandat pentru bolile plămânilor, retenția de apă și *nenumărate alte tulburări.*

În epoca modernă, urina a fost extrem de populară printre soldații aflați pe diferite teatre de război și care nu aveau alte opțiuni. Unul din pionierii urinoterapiei a fost John W. Armstrong. La începutul anilor 40, acesta a scris o carte intitulată *Apa vieții,* citată și astăzi de majoritatea autorilor care tratează subiectul terapiei prin urină. Mai recent, mass-media germană a descoperit că subiectul urinoterapiei se vinde foarte bine, așa că a publicat masiv articole referitoare la diferite vindecări prin această metodă. La sfârșitul anilor 60, terapia prin urină era acceptată de anumiți medici, care o aplicau sub formă de injecții. Printre medicii care au scris lucrări pe această temă s-au numărat dr. K. Herz (1950), dr. J. Abele, dr. R. Holzhutter și dr. Hasler.

În luna mai a anului 1993 a apărut lucrarea *Ein Ganz besonderer Saft – Urin (Un lichid extrem de special – urina),*

scrisă de Carmen Thomas. Până în februarie 1996 s-au vândut nu mai puţin de 750.000 de exemplare. Autoarea a publicat în anul 1995 o altă carte despre terapia prin urină, numită *Ein Blick über den Zaun (Privire aruncată peste gard).* La conferinţa mondială de la Goa, doamna Thomas mi-a spus că era pe punctul de a publica o nouă carte. Cu siguranţă, activitatea ei reprezintă unul din factorii fundamentali care fac din Germania ţara cu cel mai mare număr de adepţi ai urinoterapiei. Carmen Thomas este ziaristă şi lucrează la *West-deutscher Rundfunk.* Din păcate, cărţile ei nu sunt disponibile în limba engleză.

Un alt pionier al studierii urinei în epoca modernă este Coen van der Kroon, autorul lucrării *Izvorul de aur.* Cartea a fost publicată pentru prima oară în anul 1993, în limba sa natală, olandeza. Neputând găsi un editor dispus să îi publice cartea, sub pretextul că subiectul tratat era mult prea dezgustător, el a fost nevoit să şi-o publice cu propriile sale mijloace.

După succesul atins în Olanda, cartea a fost tradusă în germană, chiar în anul următor, iar apoi în engleză, în anul 1996, fiind publicată de editura Gateway Books. Coen van der Kroon călătoreşte la ora actuală prin întreaga lume, continuând să facă cercetări pe marginea urinoterapiei. Orizontul său cultural, setea de cunoaştere şi vasta sa experienţă au făcut din el unul dintre cei mai reputaţi specialişti în acest domeniu.

În SUA, dr. Beatrice Bartnett a publicat în anul 1989 o broşură intitulată *Terapia prin urină vă poate salva viaţa.*

Într-o altă carte, *Remediul perfect,* Martha Christy povestește succesele sale personale obținute prin aplicarea urinoterapiei (autoarea a avut o lungă listă de probleme de sănătate grave), dar prezintă și o serie de date științifice care atestă că „această terapie naturală este miraculoasă, reușind să vindece cazuri pe care medicina oficială nu le-ar putea trata niciodată".

În anul 1978, în India a apărut cartea doctorului Swami S. Saraswati. În ultimii doi ani au fost publicate mai multe cărți și broșuri pe tema terapiei prin urină, printre care și lucrarea prietenului meu, dr. J. K. Thakkar, *Miracolele terapiei prin urină.* Cea mai recentă dintre ele a fost prezentată la conferința mondială de la Goa de către dr. Shashi Patil și dr. Sarang Patil.

Terapia prin urină în epoca modernă

Foarte multe din metodele tradiționale de vindecare aplicate în țările occidentale, devenite populare în zilele noastre provin din Asia. Acupunctura, reiki, reflexoterapia, masajul chinezesc – sunt numai câteva dintre acestea. Terapia prin urină a fost practicată dintotdeauna de yoghini. La fel ca în cazul atâtor alte tratamente provenite din Orient, această terapie a ajuns în Occident odată cu popularizarea metodelor yoghine, pierzându-și însă semnificația sacră holistică. Câți instructori de yoga credeți că există în Occident? Cel puțin de ordinul zecilor de mii, dacă nu chiar al sutelor de mii. Câți dintre ei credeți că predau însă urinoterapia așa cum este înțeleasă această terapie în Orient? Vom descrie mai amănunțit acest fenomen în capitolul referitor la aspectele religioase ale urinoterapiei.

Liderul mondial în domeniul terapiei prin urină a fost dintotdeauna India. Nu întâmplător, prima conferință interregională pe această temă s-a ținut la Goa, în februarie 1993. La eveniment au participat 200 de invitați de prestigiu, care și-au povestit propriile experiențe legate de urinoterapie. Deși marea majoritate erau indieni, printre ei s-au numărat

și câțiva oaspeți străini, printre care Coen van der Kroon din Olanda.

Prima conferință mondială pe tema urinoterapiei s-a ținut tot la Goa, în februarie 1996. La ea au participat 500 de persoane din toate regiunile lumii. Timp de trei zile, cât a durat conferința, ei au făcut schimb de experiență, mulți dintre ei întâlnindu-se inclusiv în afara lucrărilor oficiale pentru a discuta de această știință a vieții și longevității.

Cea mai mare delegație străină a venit din Germania. Din ea făceau parte 28 de persoane, printre care se numărau Carmen Thomas (autoarea unui best-seller care s-a vândut în 750.000 de exemplare), dr. Johann Abele, Ingeborg Allmann, Hans Höting și alți specialiști de limbă germană, precum dr. K. E. Hasler sau Coen van der Kroon, autorul cărții *Izvorul de aur – un ghid complet al terapiei prin urină*, una din puținele lucrări valoroase disponibile în limba engleză pe această temă.

Alți delegați au venit din Franța, Italia, Marea Britanie, Japonia, China, Statele Unite, Dubai, Coreea, Israel, Africa și Australia.

Este interesant de notat că țara în care terapia prin urină este cel mai frecvent practicată este Germania. Dr. Johann Abele estimează că numărul germanilor care practică această metodă se ridică în prezent la cinci milioane. Delegatul venit din Dubai a studiat el însuși în Germania, iar cinci din cei șase delegați australieni erau foști emigranți de origine germană.

Ecusonul autorului, care atestă participarea sa la prima Conferință Mondială de Urinoterapie, ținută la Goa în anul 1996

La prima vedere, pare ciudat că două țări atât de diferite și de îndepărtate una de cealaltă își împart pionieratul în domeniul aplicării acestei metode tradiționale de vindecare. Există însă motive care explică acest lucru.

Fostul prim ministru al Indiei, Shri Morajibhai Desai, și-a păstrat sănătatea fizică și mentală până la o vârstă foarte înaintată. El a fost prima personalitate de rang înalt care a promovat terapia prin urină în epoca modernă, afirmând public că își bea în mod regulat urina. Shri Morajibhai

Desai a murit în martie 1995, la vârsta de 100 de ani. Prietenii săi (dintre care câțiva au participat inclusiv la Conferința Mondială) au făcut o mare propagandă urinoterapiei, recomandând-o medicilor și pacienților, cu binecuvântarea guvernului. Dr. Shri Wilfred D'souza, un reprezentant al guvernului, s-a adresat în deschidere participanților la Conferința Mondială, urând succes răspândirii acestei terapii, îndeosebi în țări precum India, în care guvernul nu dispune de fonduri pentru sănătate, la fel ca țările bogate.

Mă întreb când va veni timpul ca guvernele occidentale să sprijine terapia prin urină? Sincer să fiu, mă îndoiesc că aș putea auzi vreodată un prim ministru sau un ministru al sănătății occidental rostind cu atâta nonșalanță cuvinte de laudă la adresa urinoterapiei, așa cum a făcut-o omologul lor indian.

Ce este urina?

Urina nu este altceva decât sânge filtrat. Rinichii noştri filtrează în permanenţă sângele. Din cei 1.200-2.000 de litri de sânge filtrat în 24 de ore, ei produc circa 1,4-2 litri de urină.

Rinichii sunt organe majore în organismul nostru, având numeroase funcţii. De aceea, este foarte important să le uşurăm munca, ingerând zilnic o cantitate cât mai mare de lichide. Evident, vorbim de lichide sănătoase, căci ceaiul negru, cafeaua şi alcoolul nu uşurează cu nimic sarcina rinichilor. Dimpotrivă! Cele mai recomandate în această direcţie sunt fructele şi legumele cu un conţinut bogat în sucuri. Una din funcţiile importante ale rinichilor este şi aceea de a controla volumul total de sânge care circulă prin corpul nostru, reglându-i pH-ul şi concentraţia anumitor compuşi.

Nimeni nu poate răspunde corect la principalele întrebări pe care şi le pun oamenii în legătură cu terapia prin urină: „Ce este urina?“ şi „Care este compoziţia sa chimică?“. Motivul este simplu: conţinutul urinei se schimbă de la un minut la altul, sau cel puţin ori de câte ori vezica

este golită. Calitatea *lichidului auriu* diferă în funcție de dieta alimentară. Vom discuta mai multe despre conținutul urinei și despre efectele diferitelor diete în capitolele următoare.

Cum începem?

În societatea modernă, în cazul celor mai mulți dintre oameni gândul de a-și bea propria urină provoacă o reacție negativă, nu doar din partea creierului, ci chiar la nivel stomacal. Dacă veți întreba pe cineva dacă este dispus să își bea urina, cu greu veți putea găsi o persoană la câteva mii. O excepție face Germania, în care terapiei prin urină i s-a făcut foarte multă reclamă, astfel încât un om din 20 își bea deja propria urină.

De unde apare această reacție negativă? Ce poate fi rău în a-ți bea propria urină? Gândiți-vă puțin și veți constata că totul provine numai din educația noastră greșită. Dacă veți întreba pe cineva: „De ce nu ești de acord să aplici terapia prin urină pentru a-ți vindeca această boală, de vreme ce celelalte terapii au dat greș?", primul răspuns pe care îl veți primi va fi următorul: „Pentru că este un lichid murdar, care miroase urât". Mai întâi de toate, urina nu este un lichid murdar. Ea nu este altceva decât sânge filtrat, fiind absolut sterilă. Nu poate fi contaminată cu microorganisme decât după ce părăsește corpul fizic, și numai dacă zona genitală sau recipientul în care este colectată sunt murdare.

Într-adevăr, într-un recipient deschis, urina va fi contaminată de o sumedenie de bacterii, întrucât acestea există pretutindeni. Chiar la ieșirea din vezică, urina este însă curată și sterilă, putând fi folosită cu efecte imediate la spălarea rănilor.

În ceea ce privește faimosul miros al urinei, aceasta este mai degrabă o reacție mentală. Dacă nu ați fi mirosit niciodată brânza și acest aliment v-ar fi prezentat pentru prima oară, mirosul său vi s-ar părea probabil îngrozitor. De unde ați putea ști că urina are un gust rău dacă nu ați încercat-o niciodată? Există varietăți de brânză care miros atât de puternic încât nu poți decât să te minunezi că există oameni dispuși să le mănânce. Când dai însă de gust, este cu totul altceva... De aceea, sfatul meu este să încercați mai întâi gustul urinei, și abia apoi să vă formați o opinie. Știu că mintea se opune din răsputeri, dar vă recomand să încercați cu prima ocazie gustul jetului de mijloc colectat din urina de dimineață. În acest fel, veți ști cu precizie. Ca să vă ușurați sarcina, puteți face de cu seară un suc delicios de legume (morcovi, țelină, varză), lăsându-l la frigider peste noapte. Dimineața, puteți amesteca urina cu sucul de legume, după care puteți închide ochii, gustând din amestecul astfel rezultat. Simțiți vreo diferență? Nu vi se pare un gust familiar, cel puțin la nivel subconștient? La urma urmei, acesta a fost primul lichid pe care l-ați gustat vreodată, pe când vă aflați în pântecul matern. Chiar așa! Înainte de a ne naște, sistemul nostru digestiv își începe activitatea chiar cu propria urină. Chiar și laptele matern, cel de-al doilea aliment cu care am făcut cunoștință, este

tot sânge filtrat, fiind un echivalent al urinei. Mamele filtrează circa 20 de litri de sânge la nivelul pieptului pentru a produce un litru de lapte. Corpul fizic reprezintă o fantastică uzină chimică, fiind capabil să producă din sângele roşu urina galbenă şi laptele alb.

Iată un alt fapt asupra căruia vă invit să meditaţi. Urina conţine aproximativ 2,5% uree, o substanţă folosită intensiv în cremele de piele ca umectant. Femeile cheltuiesc o grămadă de bani pentru a cumpăra urina altor persoane (de multe ori, chiar a animalelor), sub forma cremelor faciale atât de scumpe, în loc să îşi folosească propria urină!... Dar despre acest subiect vom mai vorbi.

Dacă tot nu v-am convins, gândiţi-vă la celelalte produse neapetisante pe care le consumaţi, de multe ori cu cea mai mare plăcere. Ce ziceţi de gelatina de pe prăjituri (făcută din copite)?

Din păcate, oamenii se ruşinează să vorbească de urinoterapie, motiv pentru care acest tratament atât de minunat nu beneficiază de publicitatea pe care ar merita-o. După ce am publicat prima mea carte, *Terapia prin apă,* am primit numeroase telefoane de la oameni care mi-au spus că sunt fericiţi că pot vorbi cu cineva despre faptul că îşi folosesc propria urină. Până acum s-au sfiit să le spună prietenilor lor acest lucru, vorbindu-le inclusiv despre succesele pe care le-au avut cu această terapie. Mulţi dintre ei nu pot vorbi nici măcar cu membrii propriei familii despre ea.

Cum trebuie începută terapia?

Terapia prin urină este probabil cea mai veche dintre toate metodele de tratament al bolilor. Prin comparație cu acele timpuri străvechi, stilul de viață al omului modern s-a schimbat radical în multe privințe. Din cauza alimentației foarte variate, dar și a factorilor de stres care se schimbă de la o clipă la alta, fiecare mostră de urină este unică, având propriile sale caracteristici. Tocmai din acest motiv, ea reprezintă remediul ideal pentru momentul respectiv, fiind complet personalizată.

Dacă începeți terapia prin urină, urmăriți să gândiți cât mai pozitiv, pentru a obține astfel un remediu de o calitate cât mai înaltă. Există diferite modalități de a folosi terapia prin urină, de la băutul jetului de mijloc al urinei de dimineață și până la masaje cu urină sau ingerarea unor doze homeopatice. Vom vorbi pe larg despre aceste metode în capitolele corespondente.

În cazul oricărei alte metode naturiste de tratament, primul sfat pe care îl dau cititorilor mei este acela de a-și face mai întâi analize medicale complete. Urinoterapia este singurul tratament care nu necesită acest lucru, întrucât

corpul se diagnostichează singur în fiecare moment, urina fiind remediul perfect pentru perioada respectivă. Așa cum spuneam, ea este complet personalizată. Corpul nostru este cea mai bună trusă farmaceutică la care putem apela!

Tehnici de urinoterapie

Iată care sunt principalele modalități în care poate fi folosită urina.

Uz intern

1. Băutul urinei

Colectarea jetului de mijloc se referă – așa cum îi spune și numele – la partea de mijloc a jetului de urină (fără primele și ultimele picături). Folosiți în acest scop un vas curat. Legenda afirmă că șarpele urinei are capul și coada otrăvite. De regulă, urina trebuie consumată în stare proaspătă. Există însă unii urinoterapeuți care recomandă ingerarea urinei cu o jumătate de oră sau chiar cu o oră înainte de masă (respectiv după masă) și numai **în formă pură** (neamestecată cu alte lichide). Alții susțin că nu contează dacă aceasta este diluată cu apă, ba chiar că poate fi amestecată cu sucuri de fructe sau de legume. Băutul urinei pe stomacul gol induce cu siguranță o reacție mai puternică din partea sistemului digestiv decât dacă o bem

pe stomacul plin. În această privință, fiecare poate lua decizia pe care o crede de cuviință, ținând cont și de reacția propriului organism. Un simplu pahar cu urină băut dimineața are ca efect menținerea stării de sănătate. Oamenii grav bolnavi trebuie să aplice forme mai puternice de tratament, despre care vom discuta mai multe în alte secțiuni ale acestei cărți.

2. Picăturile ținute sub limbă

Această formulă a fost preferată de foarte mulți cititori ai primei mele cărți, *Terapia prin apă*. Este extrem de ușoară, poate fi aplicată de mai multe ori pe zi și dă rezultate foarte bune.

Picăturile de urină proaspătă trebuie ținute sub limbă, fiind picurate cu ajutorul unei pipete (de genul celor folosite pentru picăturile de ochi). În acest fel, pacientul nu bea cantități mari de urină, limitându-se la 1-20 de picături.

Nu se știe cu exactitate de ce dă această metodă rezultate atât de bune, în pofida cantităților foarte mici folosite. Medicina homeopatică folosește intensiv această modalitate de ingerare, în care remediul este ținut în gură o perioadă cât mai lungă de timp[3].

---

[3] N. Tr. De asemenea, terapia cu ajutorul plantelor, în care plantele uscate și măcinate sub forma unei pulbere fine sunt ținute timp de un sfert de oră sub limbă. Medicii fitoterapeuți afirmă că vascularizarea capilarelor în zona de sub limbă este foarte bogată, principiile active trecând astfel foarte ușor în sânge, la fel ca și în cazul injecțiilor cu remedii lichide.

Una din explicațiile pentru care picăturile de urină ținute sub limbă funcționează atât de eficient a fost oferită de dr. Ryoichi Nakao, președinte al Institutului M.C.L. din Japonia, în discursul său ținut la Conferința Mondială de Urinoterapie: „Deși terapia prin urină este cunoscută și practicată de mai bine de 4.000 de ani, mulți oameni continuă să creadă că urina conține un element chimic special care reprezintă un remediu miraculos pentru toate bolile. Cercetările științifice indică însă că ea nu reprezintă un remediu propriu-zis. Privită dintr-o perspectivă imunologică, urina reprezintă o sursă de informații referitoare la bolile corpului. Atunci când ajunge la nivelul gâtului, această sursă de informații este analizată, iar sistemul imunitar este activat, pentru a produce răspunsul biologic corect și modificările necesare pentru ca organismul să își vindece singur bolile".

Există și alte rapoarte interesante legate de ținerea unor cantități mici de substanțe sub limbă, pentru protecția organismului. De pildă, muncitorii din fabricile japoneze de vopsele reușesc să își păstreze sănătatea în mediul toxic în care lucrează ținând sub limbă chiar o cantitate mică de vopsea uscată (operând astfel după principiul vaccinului).

Picăturile de urină trebuie colectate într-un flacon care permite picurarea, fiind introduse apoi sub limbă.

În prima zi vor fi introduse [redacted] picături; în cea de-a doua zi 5-10 picături, iar în cea de-a treia zi tot 5-10 picături, dar de două ori pe zi (imediat după trezire și seara, înainte de culcare).

Această doză va fi menținută până la rezolvarea problemei de sănătate. La nevoie, ea poate fi mărită.

Cercetătorii din Scoția au făcut o altă descoperire referitoare la dozajul corect al picăturilor de urină. Ei afirmă că urina proaspătă trebuie colectată între mese și introdusă lent sub limbă cu ajutorul unei pipete. După un anumit număr de picături, care depinde de fiecare pacient în parte, acesta va observa că nu mai poate simți gustul și temperatura picăturilor. Cercetătorii au numit acest fenomen al reducerii senzației gustative: *doza de neutralizare*. În acest fel, fiecare individ își poate afla doza optimă de picături care trebuie ținute sub limbă cu o anumită ocazie (procedura trebuie repetată apoi de fiecare dată, numărul de picături putând diferi).

Am primit numeroase reacții din partea cititorilor primei mele cărți, *Terapia prin apă,* în care am menționat această metodă a picăturilor de urină ținute sub limbă. Toate îmi indicau schimbările benefice produse în starea lor de sănătate, de genul: „Am ținut câte cinci picături de urină sub limbă, dimineața și seara. În primele două zile nu am simțit nici o schimbare, dar în cea de-a treia zi astmul mi-a dispărut cu desăvârșire". Urina trebuie ingerată într-o stare de spirit cât mai deschisă, cu bucurie și credință, îndeosebi dacă este folosită în scopuri terapeutice. În acest fel, șansele de vindecare cresc dramatic. Mintea noastră este infinit mai puternică decât credem.

3. Dușuri cu urină

În cazul infecțiilor (și al altor tulburări) vaginale și uterine se recomandă dușurile cu urină. Puteți adăuga la aceasta și alte ceaiuri, precum cele de mușcel sau gălbenele.

Pentru informații suplimentare legate de tratamentele cu plante, vă recomand lucrarea mea, *Terapia prin plante.* În acest caz, puteți folosi urină proaspătă sau veche. La prima vedere, pare curios cum se poate infecta tractul urinar, de vreme ce urina vindecă orice infecție. Vom oferi mai multe explicații în această direcție mai târziu.

4. Picături în ureche

Urina poate fi folosită și sub formă de picături în ureche, în cazul tulburărilor care afectează acest organ. În acest scop, se recomandă să umeziți un bețișor pentru urechi (din cele care au dopuri de vată la capete) în ulei, de preferință în ulei de lumânărică *(verbascum thapsus),* pentru a proteja urechea. Puteți folosi apoi urină proaspătă, dar cei mai mulți urinoterapeuți recomandă urina veche de patru zile, care pare mult mai eficientă în acest caz.

5. Clismele

Clismele reprezintă unul din tratamentele preferate ale urinoterapeuților experimentați, întrucât intestinele absorb mult mai rapid substanțele prin comparație cu digestia normală. Irigarea colonului cu ajutorul urinei poate fi făcută și individual, dar este recomandabil să studiați înainte literatura disponibilă referitoare la ea. Cel mai bine este să apelați la un practician și să nu începeți tratamentul individual decât dacă știți exact ce aveți de făcut.

6. Gargara

Gargara cu urină și păstrarea acesteia în interiorul gurii o perioadă mai lungă de timp se dovedește destul de dificilă

pentru începători, dar cei experimentați o consideră un tratament de excepție. Cercetătorii japonezi au descoperit că introducerea directă în stomac a urinei cu ajutorul unui tub nu are nici un efect.

Dr. G. K. Thakkar din India aplică urinoterapia de mai bine de două decenii și continuă să aibă dantura intactă, în timp ce majoritatea celor de vârsta lui și-au pierdut o bună parte din dinți, unii chiar pe toți. El s-a jurat că nu va accepta să își piardă nici măcar un singur dinte pentru tot restul vieții sale. Dacă îl asculți atunci când spune acest lucru, zâmbindu-ți cu întreaga gură, astfel încât să îi poți vedea dantura splendidă, nu poți să nu îl crezi pe cuvânt. În această metodă de tratament, urina proaspătă este folosită pentru gargară, după care este scuipată. În cazul unor probleme precum infecțiile gurii, paradontoză, durerile de dinți și de gât, urina trebuie păstrată și plimbată în gură circa 20-30 de minute.

7. Urina homeopatică

Începătorii în domeniul urinoterapiei preferă de multe ori această formă de terapie. Metoda homeopatică se recomandă de asemenea în cazul copiilor, atunci când aceștia nu își pot depăși dezgustul la gândul de a-și bea propria urină. Remediile homeopatice miros de regulă la fel, astfel încât este greu de spus care dintre ele conține urină. Principiul care stă la baza acestei forme de terapie este informația subtilă a remediului (frecvența homeopatică). În cazul de față, principiul este informația (frecvența) urinei, nu urina însăși. Prepararea remediilor homeopatice consumă

însă destul de mult timp, iar cei care se ocupă de acest lucru trebuie să respecte întocmai indicațiile metodologice. În cazul tratamentului cu urină se recomandă o diluție de o picătură la un milion de picături. Așa cum afirmam mai devreme, remediul este plasat sub limbă, ținut cât mai mult timp, iar apoi înghițit în mod natural.

Cum trebuie preparată urina homeopatică

Diluțiile homeopatice sunt calculate după formula D1, D6 sau chiar D30, precum și după orice formulă intermediară (D1 înseamnă o picătură la zece picături, iar D6 o picătură la un milion de picături). D6 înseamnă că diluția s-a făcut de șase ori (se mai scrie și 6x). Obținerea unei asemenea diluții nu este deloc dificilă. Nu trebuie în nici un caz să numărați un milion de picături de apă, iar apoi să adăugați o picătură de urină. Sistemul este mult mai simplu. Dacă doriți să preparați un remediu homeopatic, cel mai bine este să cumpărați de la farmacie șase eprubete de dimensiuni mici (puteți folosi și șase sticluțe sau fiole), precum și o pipetă.

a. Plasați eprubetele pe un suport și introduceți 9 picături de apă în fiecare dintre ele. Nu folosiți apă de la robinet, care poate conține cloruri sau fluoruri, ci apă de izvor sau apă plată.

b. Următorul pas constă în a introduce o picătură de urină proaspătă în prima eprubetă. Curățați apoi foarte bine pipeta.

c. Luați apoi eprubeta, acoperiți-o cu degetul mare și scuturați-o de 50 de ori. Acest lucru este foarte important. Ați obținut astfel o diluție D1 (1x).

d. În continuare, luați o picătură de D1 și introduceți-o în cea de-a doua eprubetă. Scuturați-o apoi de 50 de ori. Ați obținut astfel o diluție D2 (2x).

e. Luați apoi o picătură de D2 și introduceți-o în a treia eprubetă. Repetați procedura până când ajungeți la cea de-a șasea eprubetă, în care veți obține o diluție D6 (6x). Aceasta este urina homeopatică.

Dacă doriți să stocați o cantitate de urină homeopatică pentru o perioadă mai lungă de timp, vă recomand să folosiți în **ultimul** tub etanol. Dacă nu găsiți etanol la farmacistul dumneavoastră, îl puteți înlocui cu votcă sau alcool de fructe.

Pentru un începător, procesul poate părea oarecum dificil, dar dacă l-ați făcut de câteva ori, veți descoperi că procedura este în realitate extrem de simplă. Puteți produce remedii homeopatice din orice plantă (nu doar din urină).

Dacă doriți să aflați mai multe în legătură cu remediile homeopatice, citiți literatura în domeniu. Există pe piață cărți foarte bune, care se adresează deopotrivă începătorilor și terapeuților.

8. Injecțiile

Această metodă nu trebuie practicată decât de profesioniști.

Medicii preferă să injecteze urina direct sub piele sau în interiorul mușchilor. Această modalitate terapeutică poate rezolva ușor problema începătorilor care refuză să își bea urina. În anumite cazuri, ea se dovedește chiar mai eficientă decât urina luată oral.

Injectarea urinei poate fi folosită și în cazul pacienților inconștienți (în aceste situații, se folosește pe cât posibil urina altor persoane de același sex).

Sunt cazuri în care medicii le-au injectat pacienților urină, fără ca aceștia să știe. Ei le-au solicitat acestora o mostră de urină pentru a-i face analiza, după care au folosit-o sub formă de injecție sau ca remediu homeopatic. Pacienții au aflat abia la sfârșit (uneori nici atunci), după terminarea cu succes a tratamentului. Evident, în asemenea cazuri nu poate fi folosită decât urina pacientului.

Injectarea urinei în punctele de acupunctură a fost menționată la prima Conferință Mondială de Urinoterapie de la Goa. Prezentatorul raportului a afirmat că rezultatele obținute au fost foarte bune, dar metoda trebuie practicată doar de către un profesionist experimentat.

Există câteva cărți foarte bune în legătură cu acest subiect, din păcate doar în limba germană (precum cele ale dr. Johann Abele, dr. Hasler și Ingeborg Allman).

9. Trasul pe nas (prizatul)

Urina poate fi prizată la fel ca petrolul, aurolacul sau drogurile, care, din păcate, dau dependență și au efecte negative asupra stării de sănătate. Nu este însă și cazul urinei, care poate rezolva în schimb probleme ale ochilor, nasului și sinusurilor. În India, această metodă este numită *neti.* Acest nume este folosit în numeroase publicații, fiind preferat celui de prizat, care a căpătat conotații peiorative. Dacă, din cauza dietei alimentare, urina se dovedește prea

puternică, generând o reacție adversă (greață etc.), o puteți dilua cu apă. Nu se recomandă ca tehnica de purificare *neti* să fie făcută decât cu urină proaspătă. Pacientul trebuie să își astupe o nară cu degetul de la o mână, inspirând urina pe nara opusă. La întoarcere, lichidul se va scurge încet în gură, fiind eliminat prin scuipare. Procedeul trebuie repetat de câteva ori. După fiecare reluare, suflați-vă nasul, pentru a elimina mucoasele rămase. La Conferința Mondială de la Goa a fost prezentat chiar un instrument special pentru practica *neti,* care semăna cu o stropitoare.

10. Clătirea

Urina proaspătă mai poate fi folosită și pentru clătirea gurii, pentru rezolvarea unor probleme ale dinților și ale gingiilor. În acest caz, ea trebuie plimbată prin gură timp de câteva minute.

Uz extern

Pentru cei mai mulți dintre oameni, folosirea urinei pentru uz extern se dovedește mult mai ușoară la început. În acest caz, este folosită urină veche de cel puțin patru zile. Unii specialiști afirmă că urina este la fel ca vinul – cu cât este mai veche, cu atât este mai bună. Coen van der Kroon, autorul lucrării *Izvorul de aur – un ghid complet al urinoterapiei,* folosește o urină veche de 4-8 zile. El recomandă păstrarea urinei în recipiente de sticlă fumurie,

acoperite cu pânză, pentru ca aerul să circule liber şi să amplifice astfel procesul de fermentaţie. În timpul acestui proces, urina devine mai alcalină. Ureea se transformă în amoniac, care îi conferă urinei un miros extrem de puternic, dar şi o eficienţă mult mai mare.

Băile

Băile de picioare. Această metodă se foloseşte în mod regulat pentru tratarea afecţiunii numită picior de atlet, a eczemelor şi a altor probleme ale pielii, dar şi pentru afecţiuni ale vezicii şi pentru o mai bună circulaţie a picioarelor. Poate fi folosită urină proaspătă sau veche, uşor încălzită.

Băile de şezut. Coen van der Kroon recomandă cu deosebire aceste băi.

„Băile de şezut sunt recomandate pentru probleme ale organelor genitale şi pentru afecţiuni ale anusului, precum hemoroizii. În acest scop poate fi folosită urina proaspătă, rece sau încălzită. Dacă doriţi să faceţi o baie de picioare sau de şezut, colectaţi-vă urina întreaga zi, astfel încât să puteţi umple jumătate din cada de baie. Pentru a mări cantitatea de lichid, puteţi completa restul cu apă".

Metoda terapeutică Kneipp (hidro-herbală) foloseşte băile de şezut pentru tratarea problemelor genitale sau anale cu ajutorul ceaiurilor din plante. Chiar şi în acest caz, se recomandă alternarea băilor din ceaiuri cu cele cu urină.

Băile de abur. Urina veche poate fi folosită în băi de abur, pentru tratarea afecţiunilor pielii. Unii terapeuţi

amestecă urina veche cu apă, pentru a obține o cantitate mai mare de aburi.

Băile de ochi/Picăturile pentru ochi. În cazul anumitor afecțiuni ale ochilor este folosită urina proaspătă, eventual fiartă, sub formă de băi ale ochilor, sau de picături introduse în ochi. În acest scop se folosesc pipete de tipul celor în care se vând colirurile. Unii terapeuți diluează urina. Există rapoarte care confirmă îmbunătățirea vederii ca urmare a unor tratamente pe termen lung cu ajutorul băilor de ochi.

Compresele

Compresele cu urină se folosesc la fel ca cele cu ceaiuri din plante. Tifonul (sau o bucată de pânză curată) este înmuiat în urina încălzită (de regulă în bain-marie), după care este așezat pe locul afecțiunii. Alternativ, mai pot fi folosite comprese cu ceaiuri din plante, oțet, Kombucha sau argilă, în funcție de problemele cu care vă confruntați. Puteți afla mai multe despre compresele cu ceaiuri din plante din cartea mea, *Ceaiurile din plante*. Dacă aveți o rană deschisă sau umflată, compresele sunt de preferat frecțiilor sau masajului cu urină direct pe piele.

Masajele

Masajele corporale

Urina poate fi folosită la masarea pielii, pentru a obține un ten mai frumos și pentru a îmbunătăți circulația sângelui. Masajele cu urină se recomandă cu deosebire în timpul posturilor negre, pentru a hrăni corpul prin intermediul pielii.

Masajul părului și a scalpului

Urinoterapeuții experimentați folosesc urina pentru masaje ale capului, tratând astfel mătreața și pierderea părului. În acest scop, urina este masată pe pielea scalpului, după care este lăsată să fie absorbită timp de o jumătate de oră, până la o oră. În final, capul este spălat cu apă caldă. Nu se recomandă în asemenea cazuri folosirea șampoanelor sau a săpunului.

După părerea mea, nu oricine poate aplica acest tip de tratament, căci în urma lui rămâne un anumit miros specific. Succesul lui este indiscutabil, dar există și alte modalități de a obține aceleași rezultate, mai simple și la fel de eficiente. Unul din ele se referă la frecțiile cu Kombucha. Atunci când am publicat pentru prima oară lucrarea *Kombucha – ciuperca miraculoasă,* mă îndoiam că părul poate crește la loc și își poate recăpăta culoarea originală, așa cum pretind mulți dintre adepții acestei forme de tratament. Am primit apoi sute de telefoane și scrisori de la cititori și de la coafori care mi-au confirmat faptul că cel mai bun tratament posibil pentru chelie și albirea prematură a părului este cel cu Kombucha (ingerată oral). Ce să mai vorbim de faptul că un tratament cu Kombucha nu costă decât o zecime dintr-un cent.

O altă metodă de tratament constă în folosirea apei activate, în care apa cu un pH obișnuit, de 7, este împărțită într-o apă cu pH 4 și una cu pH 10. Apa ionizată este foarte ușor de obținut dacă dispui de echipamentul necesar și nu costă nimic. Urina miroase foarte puternic, îndeosebi dacă

este veche. De aceea, cel care se spală cu ea va mirosi a urină. Kombucha miroase la fel ca oțetul, iar apa activată nu miroase deloc.

Damar Tantra, scriptura veche de 5.000 de ani, descrie astfel beneficiile masajului cu urină:

Versetul 44

Îți voi descrie acum, o, Parvati, procedeul secret al masajului terapeutic realizat cu propria urină. Adeptul care va aplica în mod consecvent acest procedeu se va purifica în scurt timp și va obține rezultate din ce în ce mai bune în timpul meditației.

Versetul 45

El trebuie să își colecteze urina într-un vas de lut ars, lăsând-o la fiert până când scade cantitativ, din ea rămânând numai un sfert din cantitatea inițială. Răcit, acest extract de urină va fi folosit pentru masajul corpului.

Versetul 51

Adeptul trebuie să știe că urina nu trebuie folosită niciodată nefiartă pentru masajul corpului. Extractul de Shivambu este extrem de benefic pentru corpul fizic. Cel care își masează trupul cu el poate realiza multe lucruri.

Frecțiile cu urină

Secretul foarte multor regine ale frumuseții și staruri constă în frecțiile cu urină. Așa cum spuneam mai devreme,

ureea este folosită în toate cremele faciale disponibile la ora actuală, care sunt însă extrem de scumpe. Urina personală este mult mai concentrată decât aceste creme, nu costă nimic și reprezintă un tratament mult mai echilibrat pentru piele.

Alte aplicații

Alte aplicații pot include urina magnetizată, încălzită sau încărcată cromoterapeutic.

Împachetările cu argilă

Efectul împachetărilor cu argilă poate fi mult amplificat dacă în locul apei veți folosi urina pentru înmuierea argilei. Urina poate fi proaspătă sau fiartă. Aceste împachetări sunt foarte benefice la tratarea tumorilor, a arsurilor și rănilor. În cazul rănilor deschise, argila trebuie înfășurată în tifon înainte de a fi așezată pe ele. Împachetările se fac de regulă pe durata unei ore.

Urina încălzită

Urina veche poate fi folosită cu succes pentru umflături, dureri și alte afecțiuni care necesită o alinare rapidă. Urina se încălzește întotdeauna în bain-marie, adică într-un vas plasat în interiorul altui vas așezat pe foc. Pentru anumite aplicații, ea trebuie încălzită la temperatura corpului. Pentru altele, ea poate fi chiar mai fierbinte.

Urina fiartă

Urina fiartă poate fi folosită la masaje și comprese. Ea este mult mai concentrată decât urina proaspătă, întrucât o parte din apă se evaporă prin fierbere. În plus, procesul de fermentație este oprit.

„Cea mai rapidă metodă de vindecare a problemelor oculare constă în a amesteca miere cu urina unui bărbat tânăr, fiartă o perioadă scurtă de timp" – Heinrich Zedler, Germania (conform unui tratat de medicină apărut în anul 1747).

În discursul ținut cu ocazia Conferinței Mondiale de Urinoterapie de la Goa, din anul 1996, Shri Jagdish Shahin a menționat și alte două modalități de amplificare a efectelor vindecătoare ale tratamentului cu urină:

Urina magnetizată

Urina veche poate fi magnetizată prin apropierea recipientului în care este colectată de polul sud al unui magnet puternic, timp de 8-10 ore. De regulă, polul sud al magnetului este folosit pentru magnetizarea urinei vechi în vederea masajului.

Încărcarea cromoterapeutică a urinei

Corpul fizic absoarbe energia cosmică sub forma razelor solare. Apariția unor blocaje pe diferite nivele ale corpului subtil energetic al corpului (aurei) poate fi tradusă prin absența anumitor culori din acesta, care atrage după sine apariția bolilor. În acest caz, bolile pot fi vindecate prin expunerea corpului bolnav la razele unui bec colorat, în funcție de carențele pe care le manifestă. Pornind de la

acest principiu, urina poate fi încărcată cromoterapeutic prin păstrarea ei într-o sticlă colorată (culoarea depinde de boala care trebuie tratată), expusă la soare timp de câteva zile. Alternativ, o sticlă obișnuită poate fi învelită cu un celofan colorat și expusă la soare. Ulterior, urina va fi folosită pentru masajul corpului, iar beneficiile vor fi rapide.

Urina ionizată

În ceea ce privește terapia prin urină, opiniile sunt foarte tranșate, fiind împărțite în două categorii. Unii afirmă că urina este „cel mai bun remediu personal", în timp ce alții susțin că ea reprezintă „un deșeu toxic". Cel de-al doilea grup este mai mare. Primul este însă mai bine informat. Fiind eu însumi autor al unei cărți referitoare la terapia prin urină, eu aparțin primului grup.

Cu toate acestea, nu am menționat nimic despre posibilitatea folosirii urinei ionizate în prima mea ediție a lucrării *Urina – apa sfântă,* deoarece la acea vreme nu dețineam suficiente informații pe această temă.

Urina conține minerale, aminoacizi, enzime, hormoni și antidoturi specifice și esențiale pentru starea noastră din acel moment. Cu toate acestea, nu putem spune că toate ingredientele ei sunt benefice în procesul de vindecare. Personal, am unele rezerve referitoare la reciclarea acelor minerale precum fosforul, sulful sau clorul, care dau naștere unor acizi. Majoritatea medicamentelor alopate conțin și ele minerale generatoare de acizi.

Ionizarea urinei ar putea fi o potențială rezolvare a acestei probleme, întrucât separă mineralele acide de cele

alcaline. În acest fel, mineralele alcaline pot fi folosite pentru uz intern, iar cele acide pentru uz extern, obținând rezultate mult mai bune.

Potențialul urinei ionizate este nelimitat. Numărul ingredientelor sale depășește 2.500. De aceea, nu știm încă cum reacționează la ionizare anumite elemente precum antidoturile sau hormonii. Timpul ne va aduce însă răspunsurile dorite.

Pentru ultimele informații în domeniu, consultați periodicul „Sănătate pentru toți" sau editorul acestei cărți.

Pentru a vă putea face o idee mai clară referitoare la potențialul urinei ionizate prin comparație cu cel al urinei obișnuite, vă prezint o sinteză a beneficiilor apei ionizate prin comparație cu cea obișnuită.

Acid vs. Alcalin = îmbătrânire vs. întinerire

Folosirea unei urine acide sau alcaline este la fel de importantă ca și o dietă alimentară acidă sau alcalină.

De altfel, factorul dietă a fost discutat pe larg la prima Conferință Mondială de Urinoterapie de la Goa.

Urina poate deveni benefică sau „un deșeu toxic" în funcție de doi factori: cantitatea sau procentajul de urină reciclată *și* dieta alimentară. Acest lucru este cu deosebire

important dacă urina este folosită zilnic, pentru prevenirea bolilor.

Degeaba vorbim de detoxificare și de eliminarea acizilor din corp dacă reciclăm exact acești acizi prin intermediul unei urine bogate în minerale acide.

Procesul de îmbătrânire echivalează cu o acumulare de deșeuri organice.

Cercetările lui Alexis Carrell au demonstrat că nemurirea este posibilă în anumite circumstanțe, dar cine și-ar dori să trăiască într-un laborator, fără să mănânce altceva decât alimente „benefice pentru sânge"? Probabil nimeni. Omul obișnuit își dorește să îmbătrânească lent, să își păstreze starea de sănătate până la o vârstă înaintată și să moară împăcat atunci când îi vine ceasul.

Principala noastră problemă nu constă atât în a ne prelungi la infinit durata de viață, cât în a ne îmbunătăți calitatea vieții. În timpul ultimilor 50 de ani, durata medie de viață în țările occidentale a crescut cu 10 ani, adică cu 13%. Pe de altă parte, anumite boli cronice, precum astmul sau alergiile, și-au dublat ponderea în numai 10 ani!

Principala problemă de sănătate cu care ne confruntăm cu toții constă în acumularea de deșeuri organice acide.

De-a lungul anilor, aceste deșeuri se acumulează în organism. Chiar și alimentele puternic alcaline conțin elemente capabile să genereze acizi, contribuind și ele la

sporirea cantității de deșeuri toxice. Așa se explică de ce urina noastră este preponderent acidă, chiar dacă avem o dietă alimentară alcalină. Mi-am monitorizat urina timp de 16 ani, iar la început nu mi-a venit să cred că aceasta nu reflectă din punct de vedere al pH-ului dieta mea alimentară din acel moment, ci mai degrabă dieta mea din ultimele decenii. Mi-a trebuit ceva timp ca să descopăr că mostrele de urină nu reflectă gradul de aciditate sau de alcalinitate al sângelui, în special dacă nu sunt luate imediat după masă.

Inversarea procesului de îmbătrânire și „vindecarea" vârstei înaintate reprezintă un tratament pe termen lung.

Orice om își dorește să fie sănătos la bătrânețe. Există nenumărate terapii, tratamente, diete și exerciții recomandate pentru prelungirea longevității, dar foarte puțini oameni se gândesc la un veritabil proces de inversare a îmbătrânirii. Inversarea procesului lent, dar sigur, de acumulare a deșeurilor acide în corp oprește procesul de îmbătrânire, reduce cantitatea de deșeuri și elimină acizii depozitați printr-un proces gradual. Acest lucru **inversează procesul de îmbătrânire** și elimină lent, dar sigur, cauzele care stau la baza „bolilor legate de vârsta înaintată".

Iată câteva din beneficiile apei ionizate acide și alcaline, obținută din apă de la robinet (nu ne referim aici la apa distilată sau filtrată). Prin comparație cu urina, apa de la

robinet este foarte săracă în minerale. Același lucru este valabil și în cazul apei minerale (aceasta este bogată în minerale numai prin comparație cu apa de la robinet, nu și cu urina). Fiind atât de bogată în minerale, urina ionizată devine un lichid extrem de puternic din punct de vedere terapeutic.

Spre exemplu, anumite experimente făcute cu urină acidă ionizată au demonstrat obținerea unor rezultate excelente în bolile pielii. Este însă prea devreme să oferim aici o listă cu bolile pe care le poate trata urina ionizată, scop în care mai sunt necesare cercetări de durată.

Vă prezentăm în continuare câteva indicii referitoare la folosirea apei ionizate (mult mai săracă în minerale), care vă pot fi de folos.

De ce este atât de importantă folosirea apei alcaline ionizate?

- Este benefică pentru tratamentul bolilor „legate de vârstă", dar și al altor afecțiuni.
- Inversează procesul de îmbătrânire.
- Blochează acumularea deșeurilor acide în organism.
- Reprezintă un antioxidant puternic, la fel ca vitaminele A, E și C, picogenolul și seleniul, dar fără efecte secundare negative.
- Sarcina ionică neutralizează radicalii liberi.
- Furnizează oxigen corpului.
- Amplifică energia corporală.

- Contracarează acidoza.
- Întărește sistemul imun.

Apa alcalină nu este apă alcalină!

Sang Whang, un specialist în domeniu, afirmă că pentru neutralizarea unui singur pahar cu coca cola, cu un pH de 2,5, omul ar trebui să bea nu mai puțin de 32 de pahare de apă „puternic alcalină" (neionizată)!! Dacă doriți să beți o coca cola, vă recomand așadar să începeți cu 32 de pahare de apă puternic alcalină, pentru a o neutraliza. Mă îndoiesc că veți mai dori vreodată să beți coca cola...

În sine, apa reprezintă un agent de ionizare foarte eficient, lucru ușor de demonstrat, întrucât dizolvă rapid sarea. Sarea de bucătărie nu este altceva decât clorură de sodiu (NaCl). Într-o soluție apoasă, cele două elemente chimice sunt disociate în ioni pozitivi de sodiu și ioni negativi de clor, care se mișcă liberi prin apă.

Apa poate fi ionizată și prin electroliză, generând ioni pozitivi de hidrogen și ioni negativi de oxigen, care sunt eliminați sub formă de bule de gaz. Ionii pozitivi de hidrogen, H^+, alături de combinația OH, poartă numele de radical hidroxil.

Dacă în apă sunt prezente și săruri de calciu, compușii finali se asociază între ei. Calciul este un metal foarte reactiv, combinându-se întotdeauna cu alte elemente, de pildă cu carbonul sau sulful, generând carbonatul sau sulfatul de calciu (printre alți produși). $CaCO_3 = Ca^{++}$ și CO_3^{--}. Prezența carbonatului de calciu va afecta cu siguranță rezultatul final.

Care sunt beneficiile apei acide ionizate?

Apa acidă este folosită de regulă numai pentru uz extern. În anumite condiții speciale, ea poate fi folosită în cantități mici și intern, lucru care va fi descris în capitolul referitor la tratamentele bolilor.

- Apa acidă este „mai udă" decât apa obișnuită de la robinet.
- Tratează acneea fără efecte secundare negative.
- Este benefică în tratamentul mătreței.
- Ajută în cazul ochilor uscați (cronic).
- Tratează eczemele.
- Dezinfectează alimentele (de pildă, legumele), atunci când acestea sunt spălate în ea.
- Este un excelent șampon, dând volum și strălucire părului.
- Este utilă ca insecticid pentru plante.
- Umezește pielea.
- Catifelează pielea.
- Rănile spălate și dezinfectate cu apă acidă ionizată se vindecă mai repede.
- Distruge majoritatea bacteriilor.
- Folosirea regulată a apei acide ionizate elasticizează pielea și elimină ridurile mici.
- Este folosită cu succes în tratamentul ulcerului varicos diabetic.
- Este eficientă în tratamentul eczemelor generate de ciuperci.
- Alină și vindecă mușcăturile de insecte.

Echilibrul pH-ului contează.

Atunci când vorbim de pH-ul corpului, ne referim de regulă la acizi, la elementele care generează acizi și la faptul că aciditatea noastră este prea ridicată. Valorile pH-ului corporal sunt însă foarte diferite.

Mecanismele corpului nostru sunt controlate de substanțe chimice, de impulsurile electrice și de hormoni. Enzimele, sarcinile electrice și hormonii controlează majoritatea funcțiilor corporale și sunt de regulă foarte sensibile la pH. Dacă nivelul acestuia nu este corect, corpul nostru nu poate funcționa așa cum trebuie.

Iată care sunt valorile medii ale pH-ului unei persoane sănătoase:

Sucurile gastrice din stomac	*1,5*
Piele / transpirație	*4,7*
Salivă (când organismul este odihnit)	*6,4*
Urină (când organismul este odihnit)	*5,5-6,0*
Celule	*7,1*
Sânge	*7,4*
Sucuri pancreatice	*8,8*

Pielea / transpirația

Pielea permite eliminarea unor mari cantități de deșeuri acide și de săruri inutile, dar și absorbția substanțelor nutritive, a anumitor remedii și, din păcate, a poluării.

PH-ul acestor secreții poate fi simțit cu ușurință prin gustarea transpirației.

Pielea elimină lichidele specifice transpirației pentru a păstra echilibrul termic al corpului prin evaporarea de apă, proces care răcește corpul.

Odată cu transpirația, noi eliminăm inclusiv deșeuri acide și săruri inutile. Aceste „deșeuri" conferă pielii un scut acid cu un pH de 4,7 – care reprezintă un mecanism natural de apărare împotriva bacteriilor și virusurilor. De aceea, procesul de transpirație este absolut necesar pentru eliminarea toxinelor (de pildă, printr-o saună făcută zilnic). Odată cu creșterea standardului de viață, oamenii renunță la mecanismele lor naturale de apărare. Nu este de mirare că incidența bolilor pielii este mai mare în cazul oamenilor cu „o igienă corporală mai bună" decât în cel al oamenilor mai puțin preocupați de această igienă. Nu v-ați întrebat niciodată de ce șamponul elimină atât de bine petele, sau de ce au atâtea probleme ale pielii cei care se spală zilnic pe cap? Oricât de mult s-ar lăuda producătorii de produse cosmetice cu mecanismele lor de apărare a pielii (care nu fac altceva decât să împiedice pielea să respire și să transpire corect), acestea nu vor putea înlocui niciodată mecanismele noastre naturale de protecție. Nu doresc să aprofundez aici acest subiect, dar vă recomand insistent cartea Jutei Stepanovs, *Remedii pentru păr.* Iată, într-o singură frază, ce recomandă aceasta: „Nu vă expuneți pielea la produse pe care nu le puteți mânca".

Saliva

PH-ul salivei se schimbă în timpul zilei în funcție de alimentele pe care le mâncăm și de alți factori. Cel mai bun moment pentru măsurarea pH-ului salivei este dimineața, după ce ați băut un pahar cu apă „neutră" și ați așteptat câteva minute. Pentru o evaluare mai bună, saliva și urina trebuie măsurate în același timp. În cazul unui om sănătos, dimineața, după o perioadă lungă de odihnă, pH-ul salivei ar trebui să fie de 6,2-6,4. Un pH mai mic de 6 indică faptul că multe minerale și aminoacizi nu sunt absorbite corect. Un pH de 6,8-7 indică o digestie lentă.

Atunci când sunt măsurate imediat înainte de masă, pH-ul salivei și cel al sângelui sunt mai mult sau mai puțin identice. Astfel, dacă pH-ul salivei este de 6,4, scăzând după masă, este evident că sângele este și el acid. Dacă pH-ul este mai mare, sângele este alcalin. Acest lucru nu este valabil decât *înainte* de masă, căci imediat după masă saliva devine alcalină, pH-ul ei urcând la aproximativ 7.

PH-ul salivei oferă informații mai stabile și mai utile decât cel al urinei, întrucât saliva este mai strâns legată de sânge.

Saliva și urina

Compararea mai multor mostre de salivă și urină permite tragerea anumitor concluzii referitoare la tulburările sau bolile de care suferă persoana.

Acum 20 de ani, când am început pentru prima oară să îmi măsor nivelele de pH corporal, am început să-mi adaptez alimentația în funcție de pH-ul urinei. Spre uimirea mea,

pH-ul urinei nu corespundea însă alimentelor ingerate. Abia mai târziu, când am aflat de incredibilele rezultate ale terapiei prin urină și despre legătura dintre aceasta și salivă, am început să înțeleg de ce sunt atât de eficiente remediile homeopatice.

Mark Konlee, autorul cărții *Cum pot fi inversate disfuncțiile sistemului imunitar*, pe care v-o recomand călduros, a studiat corespondențele dintre pH-ul urinei și cel al salivei și a ajuns la următoarele concluzii:

Un pH al urinei de peste 6,4 pe termen lung, dublat de un pH al salivei mai mic de 6, poate indica o epuizare a glandelor suprarenale, cancer, o infecție cronică sau o stare de oboseală. Diferența dintre cele două valori oferă o indicație prețioasă legată de nivelul de toxicitate al sângelui. Cu cât cele două valori sunt mai distanțate, cu atât mai toxic este sângele.

Dacă pH-ul urinei de dimineață depășește valoarea 6 (este prea alcalin), iar cel al salivei este sub 6 (este prea acid), putem vorbi de o aciditate excesivă a sângelui, de incapacitatea de a asimila acizii grași esențiali, de o epuizare a glandelor suprarenale și de eventuale tulburări digestive.

O valoare a pH-ului urinei de 7 sau mai mare și una a pH-ului salivei mai mică de 6 reprezintă deja un semn de mare pericol. Se recomandă în acest caz consultarea de urgență a medicului.

Dacă urina și saliva sunt amândouă alcaline (peste 6,4), putem vorbi de o deficiență la nivelul dietei alimentare (de pildă, în cazul vegetarienilor prea stricți).

Urina

PH-ul normal al urinei de dimineață (după o perioadă lungă de odihnă) este de 5,5-6,0. În timpul somnului, organismul se folosește de perioada prelungită de odihnă pentru a se repara singur și pentru a-și elimina deșeurile. Dacă vă culcați cu stomacul plin, el va fi prea ocupat cu digerarea hranei pentru a se mai putea relaxa. Deloc întâmplător, nu veți dormi bine, iar pH-ul urinei de dimineață nu va fi la nivelul corect.

Dacă pH-ul urinei de dimineață este mai mare de 7, sunt indicate noi analize medicale, pentru a afla care este cauza acestei valori neobișnuit de mari.

Sângele

Sângele nostru este de regulă ușor alcalin, cu o valoare a pH-ului de 7,4 la un om sănătos. Corpul încearcă să își mențină întotdeauna valoarea pH-ului între 7,35 și 7,45. Dacă valoarea acestuia scade sub 7,35, putem vorbi de o acidoză a sângelui. Dacă ea crește peste 7,45, vorbim de o alcaloză a sângelui.

Oxigenul, ozonul și apa oxigenată (H_2O_2) au un efect de alcalinizare asupra sângelui. Sângele acid este bogat în dioxid de carbon și sărac în oxigen. De aceea, băutul apei alcaline mărește nivelul oxigenului din sânge și reduce nivelul dioxidului de carbon.

Valoarea pH-ului sângelui oscilează într-un interval foarte redus. Un pH de 6,95 poate însemna intrarea în comă sau chiar moartea. Un sânge prea alcalin va da naștere unor probleme medicale complicate (alcaloză metabolică sau

respiratorie). Unul din efectele cronice ale unei alcaloze de lungă durată (un pH peste 7,5) constă în crearea unei mediu care favorizează creșterea tumorilor.

În sânge există aminoacizi care își pot schimba polaritatea, făcându-l mai acid sau mai alcalin, după cum este necesar. Aceste substanțe păstrează echilibrul pH-ului sângelui.

Există o anumită confuzie legată de nivelul pH-ului și cancer.

Pe de o parte, cancerul „se simte foarte bine" la nivele ale pH-ului de 7,56 sau peste această valoare. Pe de altă parte, el reprezintă o boală acidă. Creșterea tumorilor într-un mediu alcalin îi conduce pe unii oameni la concluzii greșite, cum ar fi evitarea alimentelor sau băuturilor alcaline.

Sucurile pancreatice

Dată fiind valoarea pH-ului lor, de 8,8, aceste sucuri reprezintă cel mai alcalin fluid care există în interiorul corpului nostru. Secreţiile endocrine ale pancreasului sunt alcătuite din diferite enzime care contribuie la digerarea hranei. Sucurile pancreatice sunt vărsate în intestine cu scopul de a neutraliza bolul alimentar care vine din stomac, extrem de acid.

Principalele minerale din trupul și din hrana noastră

Noi suntem ceea ce mâncăm. De aceea, hrana noastră trebuie să fie sănătoasă și să aibă un gust bun. O dietă corectă trebuie să includă alimente proaspete, vii, naturale și cât mai puțin procesate posibil. Din punct de vedere

chimic, alimentele sunt alcătuite din patru elemente de bază: carbonul, azotul, oxigenul și hidrogenul.

Alimentele sunt clasificate de regulă în trei categorii: carbohidrații, grăsimile și proteinele. La acestea se adaugă numeroase alte elemente anorganice, multe din ele nefiind probabil descoperite încă. Iată care sunt elementele care dau naștere unor acizi și cele care dau naștere unor baze.

Elemente care dau naștere unor acizi (sunt întotdeauna atrase de un electrod încărcat pozitiv)		*Cantitate /adult (cu o greutate medie de 68 kilograme)*
Fosfor	P	603 grame
Sulf	S	100 grame
Clor	Cl	76,5 grame
Iod	I	0,013 grame

Elemente care dau naștere unor baze (sunt întotdeauna atrase de un electrod încărcat negativ)		*Cantitate/adult (cu o greutate medie de 68 kilograme)*
Calciu	Ca	1,044 grame
Potasiu	K	135 grame
Sodiu	Na	57 grame
Magneziu	Mg	19 grame
Fier	Fe	2,7 grame

Aparat de ionizare a apei și aparat de ionizare a urinei (în scopuri experimentale)

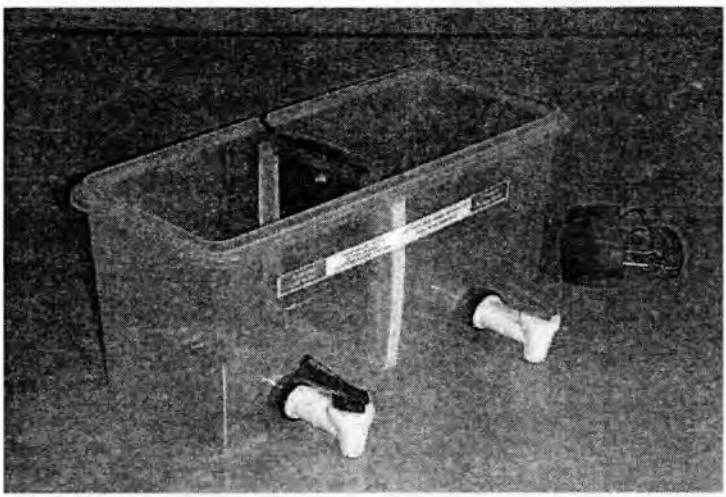

Activatorul de apă

Mic ionizator, ideal pentru ionizarea urinei și al altor lichide. Operează cu numai 100 ml de lichid. Pentru informații suplimentare referitoare la pH și la inversarea procesului de îmbătrânire vă recomand insistent lucrarea mea: *Inversarea procesului de îmbătrânire.*

Precauții

Nu se cunosc efecte secundare negative ale urinoterapiei. Sunt totuși cazuri în care trebuie luate anumite precauții, în special în ceea ce privește dieta alimentară, care influențează gustul și concentrația urinei. Ținând cont de faptul că băutul urinei presupune un proces de reciclare, el poate conduce uneori la o anumită supradoză, la fel ca în cazul medicamentelor. În această privință, opiniile orientalilor și ale occidentalilor diferă. De aceea, vă voi prezenta ambele opinii, lăsându-vă să hotărâți singuri.

Una din cele două părți afirmă că în timpul terapiei prin urină nu trebuie luate medicamente sau alte substanțe chimice. Cealaltă parte susține că deși medicamentele ar trebui evitate, terapia prin urină poate fi aplicată în paralel cu medicația alopată, cu condiția ca urina să fie luată la început în doze mici, care vor fi crescute pe măsură ce dozele de medicamente vor fi reduse. Această recomandare este firească, ținând cont de faptul că urina reciclează anumite produse eliminate, lucru care ar putea conduce la o doză prea mare de medicamente. Ingeborg Allmann, autorul lucrării *Puterea vindecătoare a terapiei prin urină,*

descrie cazul unui adult de sex masculin, în vârstă de 60 de ani, care a făcut subit un puseu periculos de hipertensiune. Medicul i-a prescris anumite medicamente alopate. În aceeași zi, el a început și terapia prin urină. După aproximativ patru săptămâni, în care dozele au fost reduse treptat, medicația alopată s-a dovedit a nu mai fi necesară.

Există numeroase alte cazuri cunoscute de persoane care aplică urinoterapia simultan cu luarea unor medicamente alopate, dar în doze mai mici și descrescătoare. Pe de altă parte, orice descreștere a dozei de medicamente trebuie monitorizată îndeaproape de un medic profesionist. Cunosc personal foarte mulți oameni care s-au dus la medic pentru un control de rutină, după ce au început să practice urinoterapia, și care i-au demonstrat acestuia că nu mai au nevoie de medicamente (asta în condițiile în care, inițial, medicul le spusese că vor trebui să ia respectivul medicament pentru tot restul vieții).

Deși cei mai extremiști comentatori afirmă că în timpul urinoterapiei nu trebuie consumate medicamente, cafea, ceai, zahăr sau vin (ca să nu menționăm decât o mică parte din produsele interzise), Carmen Thomas a făcut la Goa un comentariu de presă în care a afirmat că nu împărtășește acest punct de vedere și că în Germania oamenii care aplică terapia prin urină nu respectă această dietă. Și totuși, urinoterapia are aceleași efecte benefice, inclusiv în cazul lor.

După părerea mea, ceaiul, cafeaua și alcoolul ar trebui într-adevăr evitate, ținând cont că substanțe precum cafeina

acționează ca un diuretic, silind rinichii să extragă o cantitate mai mare de lichid din sânge decât ar fi necesar. De aceea, toate alimentele sau lichidele care conțin cafeină ar trebui evitate în egală măsură (de pildă, ceaiul și ciocolata). Prin ceai înțelegem planta originală. Ceaiurile din plante medicinale nu conțin cafeină și pot amplifica pozitiv efectele urinoterapiei. Supraalimentația și dieta excesiv de săracă trebuie evitate. Unii urinoterapeuți mai stricți au creat o întreagă listă de instrucțiuni pe care pacienții trebuie să le respecte dacă doresc să folosească urina în scopuri terapeutice. Majoritatea acestor măsuri, dacă nu chiar toate, au în sine efecte benefice asupra bolilor de care suferă aceștia, cu sau fără urinoterapie. De aceea, urinoterapia nu va face decât să le amplifice succesul. Evident, în cazul unor boli grave orice măsură terapeutică este binevenită, iar dieta alimentară ar trebui să fie mult mai strictă decât de obicei.

Medicina modernă nu are o istorie foarte îndelungată. Redescoperirea valențelor terapeutice ale urinei este de dată încă și mai recentă. La ora actuală substanțele sintetice ne înconjoară de pretutindeni, și nimeni nu poate ști cu precizie dacă printre ele se numără unele care pot avea efecte adverse asupra urinoterapiei. Personal, am contactat un mare număr de urinoterapeuți din întreaga lume și am încercat să aflu cât mai multe informații pe această temă. Puteți afla informațiile de ultimă oră citind buletinul nostru lunar.

Toții urinoterapeuții din lume sunt de acord într-o anumită privință, și anume că urina reprezintă întotdeauna

cel mai bun remediu pe care îl poate lua omul în momentul respectiv, conținând exact anticorpii de care are nevoie el. După părerea mea, o dietă moderată și echilibrată, dublată de urinoterapie, reprezintă calea cea mai sigură pentru menținerea stării de sănătate, evitând din start boala.

În cazurile care necesită măsuri de prim ajutor, cum sunt mușcăturile unor șerpi sau păianjeni veninoși, se recomandă ca bolnavul să își bea cât mai rapid urina. Evident, el poate să urmeze și alte forme de tratament disponibile.

Dr. S. S. Saraswati, autor al cărții *Amaroli,* oferă și alte indicații referitoare la folosirea internă a urinei. De pildă, la fel ca în orice alt tratament naturist, începerea terapiei poate conduce la o criză vindecătoare, în care simptomele se înrăutățesc înainte de a dispărea. Acest lucru este cât se poate de natural și nu trebuie să sperie pe nimeni. Tot ce are de făcut pacientul în acest caz este să întrerupă pentru câteva zile tratamentul cu urină, apoi să-l reia cu o doză foarte mică, pe care să o mărească în fiecare zi. Nici un om nu seamănă perfect cu altul. Fiecare are alte obișnuințe alimentare, alt gen de reacții, iar simplul fapt că un tratament funcționează la majoritatea oamenilor nu înseamnă automat că orice om va reacționa exact la fel în fața lui. Prin reducerea dozei de început, simptomele adverse vor fi mult diminuate sau nu se vor manifesta deloc. Dacă totuși se produc crize vindecătoare, acestea se pot manifesta prin următoarele simptome:

Tuse și răceală: se pot datora unei reacții a căilor respiratorii, care își elimină pe această cale mucoasele.

Slăbiciune generală: poate fi rezultatul unei toxicități foarte mari a organismului. În acest caz, se recomandă foarte multă odihnă și o dietă cât mai corectă.

Febră: accesele inexplicabile de febră ar putea fi un semnal că organismul începe să-și ardă toxinele.

Diaree: este una din reacțiile cele mai comune ale corpului atunci când se începe terapia prin urină.

Erupții pe piele: în primele 3-7 zile, pe piele pot apărea coșuri sau bășici.

Vomă: aceasta este o reacție a minții, și mai puțin a stomacului. În funcție de dieta alimentară, dar mai ales în cazul anumitor boli, precum febra și hepatita, urina poate avea un miros și un gust foarte neplăcute. În asemenea situații, ea poate fi diluată cu apă. Dr. S. S. Saraswati afirmă că „voma este benefică, întrucât curăță stomacul, la fel ca tehnica de purificare numită *kunjal-kriya.* De aceea, ea nu trebuie să provoace îngrijorare. De regulă, după ce pacientul vomează, senzația de greață dispare și el se simte mai bine. Dacă voma persistă, se va apela la ajutorul medicului. După vomarea urinei, bolnavul trebuie să se odihnească și să bea lichide ușoare, precum apă cu lămâie sau ceai din plante. De îndată ce se va simți mai bine, el poate relua *amaroli*".

Este bine ca pacienții cu probleme ale inimii, rinichilor și ficatului să consulte de la bun început un specialist experimentat.

Femeile gravide nu trebuie să își bea prima urină de dimineață, ci doar pe cea de-a treia, după ce au băut lapte, ceai din plante sau apă. Ele nu trebuie să bea niciodată

urină prea concentrată sau prea puternic mirositoare, ci doar o urină mai slabă.

Dr. S. S. Saraswati spune: „În cazul anumitor boli, urina devine densă, puternic mirositoare și oarecum neplăcută la gust. Chiar și în aceste cazuri, se recomandă să încercați să o beți. Urina foarte densă poate conține săruri minerale și alte elemente de valoare. Dacă nu o puteți bea altfel, diluați-o cu cât mai multă apă".

Alte avertismente apar în discursul lui Shri Jagdish Shah, rostit la prima Conferință Mondială de Urinoterapie de la Goa:

„Postul negru cu urină de lungă durată trebuie făcut sub consultarea unui urinoterapeut experimentat.

În timpul postului, bolile sunt eliminate odată cu toxinele și cu deșeurile din organism. Acestea pot erupe prin piele sub formă de coșuri, prin anus sub formă de diaree, sau chiar prin gură sub formă de flegmă și tuse. Uneori, pot apărea atacuri de răceală sau febră. Toate acestea reprezintă semne de eliminare și nu trebuie în nici un caz întrerupte prin medicație. De altfel, ele vor trece în câteva zile, odată cu continuarea postului și a masajului cu urină".

Reciclarea drogurilor ilegale sau sociale

Urina unei persoane care a consumat o plantă otrăvitoare (așa cum se întâmplă inclusiv astăzi în cadrul anumitor ceremonii religioase) poate păstra anumite ingrediente *pozitive* ale acesteia, fără a păstra însă efectele

negative ale otrăvii. Un prieten sud-american mi-a povestit acum câteva luni că nativii dintr-o regiune îndepărtată din țara sa obișnuiesc să consume o anumită plantă cu efecte halucinogene în ceremoniile lor religioase. Femeile, mai puțin apreciate în regiunea respectivă, sunt primele care consumă planta, manifestând toate efectele negative specifice, precum voma și crampele stomacale dureroase. De aceea, bărbații nu beau decât urina colectată de la ele, după care nu experimentează decât *beneficiile* halucinogene ale plantei, fără efectele negative corespondente.

La fel se petrec lucrurile și în cultura celtică a druizilor. Ciuperca magică pe care o folosesc aceștia *(amanita muscaria)* are un compus toxic, dar și efecte halucinogene. De aceea, ciuperca este consumată doar de băieți și de tineri, cărora li se colectează apoi urina, care este băută fără probleme de druizii mai vârstnici. Aceștia experimentează efectele halucinogene ale plantei, fără efectele negative corespunzătoare. Otrava ciupercii rămâne în organism timp de mai multe luni, în timp ce efectele halucinogene nu durează decât 12 ore, deși revenirea la starea normală poate dura mai multe zile.

Amanita muscaria este folosită și de populația sami din Laponia. Renii se hrănesc în mod curent cu această ciupercă. De aceea, laponii usucă ciuperca și o macină, hrănindu-și renii cu ea, pentru a-i putea controla mai ușor.

Am citit recent o carte, intitulată *Plantele zeilor,* în care am aflat că aceeași ciupercă este folosită și în Siberia.

„Până când rușii le-au făcut cunoștință cu alcoolul, siberienii nu cunoșteau altă substanță amețitoare decât

această ciupercă. Ei o uscau la soare, după care o consumau cu sau fără apă, lapte de ren sau sucuri de fructe. Dacă era înghițită în stare solidă, ciuperca trebuia mestecată mai întâi în gură, până când devenea un fel de pastă, procedeu practicat de regulă de către femei. Bărbații se limitau să înghită pasta. Practica ceremonială a înghițirii ciupercii *amanita muscaria* a condus la crearea unor ritualuri care includeau băutul urinei, întrucât membrii acestor triburi știau că principiile psihoactive ale ciupercii trec prin organism nemetabolizate sau sub forma unor metaboliți încă activi, care nu produc efecte halucinogene. O altă relatare, referitoare la tribul Koryak, afirmă că aceștia „fierbeau ciupercile în apă, după care beau licoarea astfel obținută, care le dădea o stare de amețeală. Cei mai săraci dintre ei, care nu-și permiteau să cumpere ciuperca, se adunau în jurul locuințelor celor bogați, colectând cu recunoștință urina acestora, pe care o beau cu lăcomie, știind că păstrează încă anumite calități ale ciupercii și ameținându-se la rândul lor".

De povestit...

Alte povești pe care le-am auzit se referă la drogurile ilegale moderne, așa-numitele droguri sociale precum morfina, LSD-ul etc. Întrucât dependența de droguri este foarte costisitoare, unii drogați își beau urina personală, inclusiv pe a altora, pentru a recicla o parte din droguri. Se pare că în acest fel, efectele negative ale drogurilor sunt reduse sau eliminate.

Cu câteva luni în urmă, o femeie m-a sunat și mi-a spus: „Harald, doresc să-ți mulțumesc pentru că ai scris

această carte. Nu-ți pot spune numele meu, dar aș dori să publici într-o ediție ulterioară cazul meu. Sunt dependentă de droguri de mare risc și, până recent, m-am folosit de orice mijloc pentru a-mi finanța viciul. Nu vreau să-ți spun prin ce am trecut în acest scop. După ce ți-am citit cartea, eu și prietenii mei ne reciclăm drogurile atât de scumpe bându-ne urina. Stările de amețeală sunt la fel de puternice, dar efectele negative corespondente au dispărut. În acest fel, nu mai avem nevoie de atât de mulți bani ca înainte și am devenit cu toții mai puțin antisociali. Povestește-le experiența noastră și altora și acceptă mulțumirile noastre". Relatarea telefonică a femeii m-a șocat, dar – într-un fel – m-a făcut fericit. Personal, nu am luat niciodată droguri, dar cunosc oameni dependenți de ele și știu foarte bine ce probleme sociale pot cauza ei. În ultimele luni m-au sunat alte două persoane, care mi-au confirmat faptul că reciclarea drogurilor prin urină îi ajută să trăiască *beneficiile* lor, fără efectele secundare negative corespondente. De aceea, îi sunt recunoscător femeii care m-a sunat, căreia doresc să îi mulțumesc la rândul meu, în speranța că va citi această a treia ediție a cărții.

Terapie preventivă?

Știu că vă întrebați: cum poate exista o terapie care să fie și preventivă în același timp?

Putem vorbi totuși de așa ceva. Aud deseori vorbindu-se de oameni care iau medicamente ca să prevină o anumită boală. Cu siguranță, este mai ușor să previi o boală decât să o vindeci. De unde poți ști însă de ce boală te vei îmbolnăvi? De teama bolilor, oamenii iau medicamente puternice, ca să prevină instalarea acestora.

Luarea unui remediu pentru o boală care nu există nu poate decât să atragă boala, nicidecum să o prevină. Pe de altă parte, dacă cineva ia un amestec puternic din plante, precum bitterul suedez, organismul său se va adapta la doza respectivă și nu va mai reacționa atunci când omul are cu adevărat nevoie de remediu. Altfel spus, corpul devine rezistent la remediu, care nu mai poate vindeca boala.

Singura metodă cu adevărat preventivă nu este o terapie, ci o viață trăită în mod echilibrat.

Terapia nu devine necesară decât în cazul apariției unor dezechilibre.

În cazul persoanelor sănătoase, terapia prin urină nu este propriu-zis o terapie, ci o cale de a-și menține starea de sănătate și de a recicla mineralele, enzimele, hormonii, aminoacizii, și așa mai departe.

Urina devine însă automat un remediu terapeutic în cazul declanșării unei boli. În ea se găsesc toate antidoturile necesare vindecării, personalizate în funcție de structura individului respectiv. Reciclate prin băutul urinei, ele ajută corpul să lupte cu boala.

Urina poate fi folosită de asemenea la creșterea anumitor plante în apă, cu ajutorul razelor de soare, așa cum este cazul spirulinei. Toro Mattsui, un bătrân filozof japonez care trăiește la o mănăstire de pe Muntele Hakone de lângă Tokyo, este cea mai bună dovadă a faptului că spirulina reprezintă un aliment integral pentru nutriția umană. Se spune că el a trăit 15 ani hrănindu-se numai cu spirulină crescută în propria sa urină. Pentru informații suplimentare, vă recomand lucrarea mea, *Spirulina, un micro-aliment cu beneficii majore.*

Cum operează terapia prin urină?

Dr. David G. Williams comentează:

„Mecanismul exact prin care operează terapia prin urină nu este pe deplin înțeles la ora actuală. Acest lucru nu trebuie să ne surprindă. În ceea ce privește mecanismele prin care putem atinge o stare de sănătate perfectă, umanitatea nu este mult mai avansată la ora actuală decât era cu sute de ani în urmă.

Cum operează terapia prin urină? Sincer să fiu, tot ce pot să vă spun este că operează foarte eficient, atât de eficient încât este probabil că veți auzi numeroase povești negative despre ea în următorii ani (relatate, evident, de cei interesați în blocarea răspândirii ei)".

Următoarele informații referitoare la modalitățile în care operează urinoterapia au fost prezentate de dr. Ryoichi Nakao, președinte al Institutului M.C.I. din Japonia.

Mecanismul prin care operează terapia prin urină

În ultimii ani, rapoartele referitoare la eficacitatea terapiei prin urină au devenit atât de numeroase încât nu mai este necesar să le menționez. Mă voi concentra în

schimb asupra mecanismului prin care operează terapia prin urină. Înainte, aș dori totuși să descriu pe scurt câteva din instinctele umane:

1. Instinctul de reproducere în vederea prezervării speciei.

2. Instinctul de ingerare a materiei care susține viața.

3. Instinctul de ingerare a propriei urine pentru contracararea dezechilibrelor din interiorul organismului. Acest lucru este dovedit de faptul că terapia prin urină este cunoscută de mai bine de 4.000 de ani. De fapt, orice făt uman ingerează urină atât timp cât se află în pântecul matern (întrucât lichidul amniotic conține urină).

Dr. Ryoichi Nakao explică astfel mecanismul prin care operează terapia prin urină:

Mai întâi de toate, pentru a putea examina acest mecanism, trebuie să ținem cont de faptul că eficacitatea terapiei prin urină nu înseamnă că aceasta reprezintă un remediu. Urina este mai degrabă o sursă de informații legate de boală, sau, altfel spus, o copie a schimbărilor care se produc în organism.

De aceea, eu cred că atunci când urina ajunge la nivelul gâtului, informațiile conținute de ea sunt analizate de senzorii aflați aici, care activează sistemul imun astfel încât boala să fie vindecată. Cu alte cuvinte, creierul primește o serie de semnale care îl determină să activeze funcțiile necesare pentru vindecarea bolii. Iată câteva argumente în această direcție:

1. Experimentele făcute demonstrează că dacă urina este introdusă în stomac cu ajutorul unui tub, fără a trece prin zona gâtului, ea nu produce nici un fel de efecte.

2. Apariția cancerului la nivelul vezicii, al tractului urinar și al rinichilor demonstrează că prezența urinei în interiorul corpului nu are un efect direct asupra celulelor carcinogene. În schimb, dacă urina este ingerată oral și trece prin zona gâtului, se constată imediat o descreștere a numărului celulelor carcinogene, mergând până la dispariția completă a cancerului.

3. Chiar dacă urina nu este ingerată, ci doar se face gargară cu ea, s-a demonstrat că efectele sunt similare.

4. Invers, dacă se face gargară cu apă simplă, imediat după ingerarea urinei, s-a constatat că efectele vindecătoare nu apar.

5. Interferonul, una din numeroasele substanțe bioactive care se găsesc în urină, are efecte terapeutice similare cu aceasta. La numai câteva minute după ingerarea orală a acestei substanțe, creierul primește informațiile necesare pentru a declanșa vindecarea corpului. Experimentele clinice au demonstrat că numai 100 IU (a suta mia parte din cantitatea de un milion de unități internaționale care se administrează în mod curent) au aceleași efecte ca și zece milioane de unități administrate prin injecții.

Pornind de la aceste cercetări, dr. Ryoichi Nakao a tras concluzia că în interiorul cavității orale, la nivelul gâtului, există celule-senzor care percep chiar și cele mai mici schimbări produse în interiorul organismului și care le pot controla, în măsura în care primesc informațiile necesare prin intermediul urinei.

Teoria doctorului Nakao, care susține stimularea producției de citocină, afirmă că urina este o sursă de

informații pentru fiecare boală în parte. Ajunsă la nivelul gâtului, celulele-senzor detectează informațiile și le transmit creierului.

La rândul lui, creierul stimulează glanda care produce citocină și care asigură pe această cale reglarea sistemului imun.

Interleucina X, produsă de creier, alături de alte enzime, declanșează producerea de citocine, generând astfel vindecarea bolii.

Una din substanțele cunoscute din cele mai vechi timpuri ca având o acțiune antibacterială și antitumorală este propolisul, un produs al albinelor.

Cercetările făcute în Japonia au scos în evidență faptul că, amestecată cu propolis, urina își amplifică eficacitatea împotriva cancerului, hepatitei și a altor boli.

Inițial, factorii care reglează acțiunea sistemului imunitar au fost cunoscuți sub numele de interleucine (IL). Ulterior, această grupă de substanțe, alături de interferon și de alte elemente similare, au căpătat denumirea generală de citocine, întrucât sunt secretate de celule, afectând la rândul lor alte celule.

Dr. S. S. Saraswati oferă noi explicații în lucrarea sa, *Amaroli:*

Amaroli – calea yoghinului

„Cunosc foarte bine metoda *amaroli,* pe care am aplicat-o personal. Evident, nu am folosit-o în scopuri terapeutice, ci ca metodă perfectă de purificare, pentru a-mi perfecționa *vajroli-kriya.* În timp, am căpătat convingerea

fermă că cei care doresc să își perfecționeze *vajroli-kriya* trebuie să aplice această metodă.

Începând din anul 1943 și până în 1978, nu am constatat niciodată efecte negative ca urmare a practicii lui *amaroli,* nici în scopuri terapeutice și nici pentru *vajroli.* Recent, un domn foarte bolnav m-a întrebat ce părere am de *amaroli.* I-am sugerat să încerce pe pielea lui și să vadă ce se întâmplă. Două luni mai târziu era complet vindecat.

Din punct de vedere terapeutic, *amaroli* se dovedește mult mai puțin periculos decât medicamentele și hormonii de sinteză, mult mai puțin corosiv și toxic decât Coca Cola sau 7-Up, nu conferă dependență și amețeală, precum alcoolul, nu generează toxine, precum o alimentație bazată pe carne, și este mult mai plăcută la gust decât gelatina, o substanță obținută din copitele și din tendoanele animalelor.

Dacă vom afirma cât mai deschis și mai limpede cu putință această realitate, umanitatea va putea descoperi beneficiile incredibile ale lui *amaroli,* inclusiv altele noi, pe care nu le cunoaștem la ora actuală".

Ziarista Philippa Macken a scris cu referire la mine un articol intitulat „Doctorul-șaman se transformă într-un urinoterapeut", din care citez:

„Ultima carte a lui Tietze conține un întreg glosar de boli care pot fi vindecate prin urinoterapie.

Mii de oameni își duc zilnic la doctor urina pentru a-și face analizele. Ce ironie, când te gândești că dacă ar fi băută de ei, aceeași urină le-ar putea vindeca boala pentru care își fac analizele.

Ţinând cont de faptul că marile companii farmaceutice nu au nici un interes să popularizeze asemenea terapii naturale miraculoase, întrucât nu le aduc profit, singura noastră şansă de a afla de ele sunt oameni precum Harald Tietze. Acţiunea sa este cu atât mai meritorie cu cât în Occident nu este deloc uşor să faci reclamă unei terapii bazată pe o substanţă atât de rău famată cum este urina".

Se poate vorbi de un efect placebo în ceea ce privește terapia prin urină?

Timp de aproximativ 50 de ani s-au făcut cercetări referitoare la efectul placebo. Pacienții testați primesc un nou medicament, în timp ce un alt grup primește un produs care arată identic, dar care nu conține ingredientele active. Spre exemplu, dacă două treimi din pacienții care suferă de dureri de cap reacționează la placebo, la fel ca în cazul medicamentului real, se consideră că principiul activ nu funcționează corespunzător. Se știe că orice pacient dorește să aibă parte de anestezie atunci când merge la dentist. Cum ar reacționa el dacă ar ști că ceea ce i-a administrat acesta a fost apă simplă? Circa 30% dintre pacienți obțin aceleași rezultate dacă li se administrează un placebo ca și în cazul medicamentului real. Interesant este și faptul că efectele negative ale medicamentului real sunt înregistrate inclusiv de cei cărora li se administrează un placebo. S-a constatat de asemenea că efectul vindecător al placebo-ului depinde în mare măsură de medic, nu doar de pacient. Spre exemplu, dacă medicul îi spune pacientului că dispune de un medicament miraculos, special pentru boala sa, efectul

placebo va fi mult mai puternic decât în cazul unei asistente care îi administrează bolnavului un medicament, spunându-i: „Încearcă asta și vom vedea dacă are efecte". Creierul uman este capabil să vindece singur corpul, cu sau fără ajutorul unui medicament. Un placebo nu este altceva decât un procedeu de auto-hipnoză. Noi acceptăm faptul că medicamentul ne va vindeca, dar cea care ne vindecă este credința noastră. De vreme ce puterea vindecătoare a minții poate fi atât de puternică, nu ar fi mai simplu dacă ne-am folosi tot timpul de ea?

Fenomenul efectului placebo nu poate fi pe deplin explicat de știință. Dacă medicii ar fi folosit un cuvânt din vocabularul curent, ei ar fi trebuit să-i spună „efectul miraculos", nu efectul placebo. Vindecarea în lipsa unui principiu activ este considerată imposibilă de către știință. Singurele care vorbesc de vindecarea prin cuvânt sau prin atingere sunt Biblia și alte texte religioase. Cercetările științei moderne au permis totuși confirmarea în condiții clinice a existenței efectului placebo. Putem vorbi oare de o atestare științifică a vindecării prin miracol?

Un lucru este cert: o minte orientată pozitiv dă naștere efectului vindecător placebo. Cum ne putem explica atunci efectele uluitoare ale terapiei prin urină, dată fiind atitudinea negativă față de aceasta a tuturor începătorilor? De regulă, oamenii nu apelează la urinoterapie decât în ultimă instanță, după ce au încercat orice altceva, fără să obțină însă rezultatele scontate. Putem trage concluzia că terapia prin urină acționează în sine, nefiind un simplu efect placebo. Personal, deși am descoperit un număr mic de indieni care

își savurează literalmente urina, pot spune că marea majoritate a celor care încep să practice terapia prin urină au gânduri negative. Din fericire, metoda este atât de eficientă încât generează în scurt timp o credință din ce în ce mai mare.

Calitatea remediului perfect

Calitatea urinei depinde de dieta alimentară. Un alt factor care contribuie la o urină de bună calitate este starea de sănătate a rinichilor, vezicii și tractului urinar.

Calitatea urinei se schimbă de la un minut la altul. Acest lichid este alcătuit din mii de substanțe active, care diferă în funcție de dietă și de medicamentele ingerate. De aceea, atunci când dorim să ne tratăm o anumită boală trebuie să ținem seama de acești factori, știind că vom recicla substanțele pe care le consumăm. Destinația cea mai comună a urinoterapiei rămâne însă menținerea stării de sănătate, iar experiența țărilor occidentale precum Germania arată că un consum relativ redus de urină, de 200 ml pe zi (un pahar dimineața), urinoterapia funcționează perfect, fără să genereze efecte negative, chiar dacă adeptul consumă ceai, cafea, alcool, tutun sau medicamente. În cazul unei terapii intensive pentru vindecarea unei boli grave, în care pacientul consumă o cantitate foarte mare de urină, el va trebui să țină însă seama de dieta recomandată. Să nu uităm că hrana reprezintă ea însăși un remediu, iar principalul factor care conduce la apariția bolii este chiar alimentația. Există numeroase cărți foarte bune despre dieta

corectă și despre cum trebuie tratate bolile cu ajutorul alimentației. Vom oferi câteva sugestii și noi, în capitolul intitulat „Bolile și tratamentul lor prin terapia prin urină. Postul negru cu urină".

Ce anume face din urină un remediu atât de fantastic?

Întrucât compoziția urinei se schimbă la fiecare câteva minute, mostrele sunt la fel de diferite ca și amprentele mai multor persoane. Acesta este unul din motivele pentru care știința nu poate înțelege cum funcționează urina. Din punctul meu de vedere, important este faptul că ea funcționează, acesta fiind principalul motiv pentru care am simțit nevoia să scriu această carte, pentru a le spune oamenilor de existența acestui remediu gratuit și atât de miraculos. Oamenii de știință au încercat să extragă ingredientele existente în urină, dar singura substanță care nu are efecte secundare negative (luată de sine stătător) este ureea. Toate celelalte extracte oferite astăzi pe piață ca medicamente au efecte negative. În interiorul urinei ele nu prezintă însă aceste efecte, tratamentul fiind holistic, atâta vreme cât urina se prezintă ea însăși într-o formă holistică. Dintre miile de substanțe componente ale urinei, câteva au o importanță aparte.

Cele mai importante substanțe din urină și efectele lor

Aglutininele și precipitinele: sunt folosite în tratamentul poliomielitei și al altor boli provocate de virusuri similare, ca agent de neutralizare.

Alantoina: este folosită la vindecarea rănilor. În plus, este folosită ca ingredient de bază în majoritatea cremelor de mâini.

Antineopistonul: poate inhiba selectiv creşterea celulelor canceroase, fără să afecteze în vreun fel celulele normale.

Acidul beta-indol-acetic: inhibitor somatic, al carcinoamelor şi al sarcoamelor.

DHEA (dehidroepiandrosteronul sau dehidroizoandrosteronul): poate preveni obezitatea, diabetul, cancerul de sân şi anemia plastică. Stimulează creşterea măduvei spinării. Se pare că există o legătură între DHEA şi procesul de îmbătrânire.

Directinul: conduce la alinierea în şir indian a celulelor canceroase.

Factorul S: induce somnul natural.

Substanţe depresive ale secreţiilor gastrice: luptă împotriva ulcerului peptic.

H-11: inhibă creşterea celulelor canceroase.

Interleucina-1: catalizator.

Substanţe anorganice: bicarbonaţi, cloruri, cobalt, fosfor, bromură de sulf, fluoruri, ioduri, rodonit, potasiu, sodiu, calciu, fier, cupru, seleniu, plumb, zinc, mercur etc.

Cortizon natural: agent de vindecare recunoscut.

Hormoni *no-name* (fără denumire ştiinţifică): diencefalonul şi regulatorul greutăţii corporale.

Globuline proteice: conţin diferiţi anticorpi ai anumitor substanţe alergenice. S-a descoperit că sunt identice cu imunoglobulinele din seruri.

Prostaglandina: cunoscută și ca agent de control al nașterii, este folosită, între altele, ca agent de reducere a presiunii arteriale.

Proteoze: produși care activează imunitatea.

Renina: contribuie la tonifierea vasculară și la controlul presiunii sanguine.

Urochinaza: agent de dilatare a arterelor care îmbunătățește afluxul de sânge și tonifierea musculară.

Ureea: conferă urinei proprietatea sa antibacterială. Este un agent de oxidare și un solvent organic capabil să dizolve grăsimile și secrețiile naturale.

Acidul uric: contribuie la controlul procesului de îmbătrânire și la neutralizarea radicalilor liberi. Are efecte tuberculostatice.

Peptida sau polipeptida urică: indicator al activității tuberculostatice.

3-metilglicoxalul: substanță izolată din urină de Albert Szent Gyorgi. Se presupune că distruge celulele canceroase.

Cât de multă urină trebuie consumată?

Dozajul depinde de nevoile sau de scopul pe care și-l propune fiecare, dar și de forma terapeutică adoptată: urină proaspătă sau picături homeopatice. Cantitatea de urină depinde în principal de starea de sănătate a omului, dacă acesta practică urinoterapia numai pentru a-și menține această stare sau dacă dorește să își vindece una sau mai multe boli. Cantitățile pe care le recomandăm în continuare se referă în principal la menținerea stării de sănătate și la rezolvarea problemelor minore de sănătate. Pentru cei care doresc să se vindece de anumite boli mai grave vom indica dozajele într-un capitol ulterior.

Orice om diferă de altul. Oamenii reacționează și se hrănesc diferit. De aceea, urina lor diferă de la o zi la alta. În plus, concentrația urinei va diferi foarte mult în funcție de cantitatea de lichide băută. Dacă este prea concentrată, din cauză că omul nu bea suficiente lichide sau nu transpiră prea mult, urina poate fi diluată cu apă.

Urina proaspătă. Dozajul cel mai obișnuit de urină proaspătă este de 200-300 ml, din partea de mijloc a jetului

de dimineață. Singura excepție se referă la femeile gravide, așa cum am precizat în capitolul referitor la Precauții.

Urina homeopatică trebuie luată din oră în oră prin plasarea sub limbă a trei picături de tinctură. Dacă se constată o îmbunătățire a stării de sănătate (de pildă, a unei alergii), picăturile pot fi luate la intervale ceva mai rare. De regulă, sistemul imunitar preia controlul după trei zile de tratament, iar acesta poate fi oprit.

Picăturile de urină: picăturile de urină trebuie aplicate sub limbă. În loc să bea o cantitate mai mare, pacientul poate folosi doar o cantitate infimă, de 1-20 picături, introduse sub limbă cu o pipetă.

Urina colectată pentru picături trebuie să facă parte tot din jetul de dimineață.

Cantitățile recomandate sunt: în prima zi 1-5 picături; în a doua zi 5-10 picături, iar în a treia zi tot 5-10 picături, dar de două ori pe zi, dimineața, imediat după trezire, și seara, înainte de culcare.

Acest dozaj poate fi menținut apoi până la rezolvarea completă a afecțiunii. La nevoie, el poate fi crescut.

Pentru informații suplimentare, consultați capitolul referitor la *Tehnicile de urinoterapie.*

Postul negru și sănătatea

Problemele legate de dietă sunt astăzi mai mari ca oricând. Există oameni care suferă de foame și alții care mănâncă prea mult. Ne putem pune pe bună dreptate întrebarea: care moarte este de preferat, cea prin înfometare sau cea prin supraalimentație? Poate părea ciudat, dar postul negru este una din cele mai eficiente metode de vindecare care există. Prin eliberarea stomacului și a intestinelor de activitatea lor curentă, inima se odihnește la rândul ei, regenerându-se. Efectul pozitiv al postului negru este recunoscut de toate religiile lumii. Postul complet pe durata unei zile sau postul parțial (care presupune reducerea dietei la câteva alimente de bază) pe durata a câteva săptămâni apare în practicile tuturor religiilor. Atunci când se îmbolnăvesc, animalele refuză să mai mănânce, până se vindecă. Atunci când călătoresc pe distanțe foarte lungi, bufnițele și somonii nu mănâncă niciodată. La fel, păsările migratoare călătoresc pe distanțe de mii de kilometri, fără să se hrănească deloc.

Postul negru cu urină este una dintre cele mai eficiente metode de vindecare a bolilor cronice.

Tratamentul presupune o oarecare obișnuință a terapiei prin urină. Înainte de începerea propriu-zisă a postului, evitați alimentele bogate în proteine, hrana prea grasă și cea prăjită, timp de câteva zile. Mâncați în schimb cât mai multe fructe și legume proaspete, pentru a curăța intestinele și pentru a obține o urină de o calitate cât mai bună.

În timpul perioadelor de post, nu beți altceva decât apă și urină. Este foarte important să vă relaxați. Urinoterapeuții recomandă chiar să evitați până și citirea unei cărți sau privitul la televizor. La fel ca în cazul urinoterapiei obișnuite, va fi colectată partea de mijloc a jetului de urină de dimineață, la care se vor adăuga câteva pahare de apă. În continuare, poate fi băută întreaga cantitate de urină, care devine curând la fel de limpede ca și apa. Urinatul devine foarte frecvent, repetându-se la fiecare 15 minute. Pentru a evita trezirea în timpul nopții, seara puteți înceta să mai beți urină, colectând-o pentru alte scopuri, precum masaje, comprese sau băi. Durata perioadei de post depinde de fiecare în parte, dar și de boala care trebuie vindecată. Majoritatea celor care țin posturi prelungite, de până la două săptămâni sau mai mult, afirmă că nu resimt aproape deloc senzația de foame. Toți cei care țin o dată un post negru prelungit repetă apoi procedeul, chiar dacă acest lucru nu mai este necesar, fiind extrem de impresionați de beneficiile extraordinare pe care le-au simțit. Dacă nu ați mai ținut un post negru prelungit, se recomandă să apelați la un specialist cu experiență.

După perioada de post, este foarte important să nu începeți să mâncați imediat alimente grele. Încetați să mai

beți urina, cu excepția celei de dimineață, și începeți alimentația normală cu un pahar cu suc de mere, de grepfrut sau de lămâie. A doua zi, măriți cantitatea de suc și începeți să mâncați legume. Reveniți astfel gradat la o alimentație corectă și echilibrată.

Pentru informații suplimentare, consultați din nou capitolul referitor la Precauții.

Urina preluată de la alte persoane sau de la animale

Fiind atât de greu să fie convinși să înceapă terapia cu propria urină, oamenii aproape că nici nu pot concepe că ar putea bea urina altor persoane, sau chiar a animalelor. Se știe însă că druizii, romanii și rușii obișnuiau să consume urina altor oameni, ca să nu mai vorbim de cea a yoghinilor, extrem de apreciată de adepții acestora. Medicina indiană ayurvedică recomandă chiar folosirea urinei de vacă pentru tratarea cirozei ficatului, a durerilor de cap, a febrei și a malariei cronice. Urina de vacă este diuretică și laxativă. În alte regiuni se folosește urina de capră, pentru tratarea aceloraşi boli, la care se adaugă hepatita și eliminarea viermilor intestinali. Pentru bolile cardiovasculare, se folosește ca stimulent urina de cămilă.

Folosirea urinei animalelor de către oameni

Pietrele urinare și bolile rinichilor

Poate părea ciudat să folosești pietrele urinare pentru tratarea bolilor de rinichi, dar există pietre și pietre. O

asemenea varietate se referă la pietrele la rinichi de care suferă oamenii.

Varietatea la care ne referim noi aici apare de-a lungul timpului atunci când animalele urinează în același loc. Aceste pietre asemănătoare unor cristale de culoarea mierii sunt colectate în munții din Africa de Sud și vândute la piață de către vindecătorii naturiști pentru tratarea bolilor de rinichi.

Când un șaman din Africa de Sud mi-a vorbit prima oară de efectele vindecătoare ale pietrelor urinare, am crezut că nu am înțeles bine ce spune. M-am gândit că pietrele sunt niște cristale descoperite în apropierea locului în care trăiesc marmotele. Acestea sunt niște creaturi micuțe din familia rozătoarelor, cu coada, urechile și picioarele scurte. Când am discutat mai târziu chestiunea cu un doctor foarte bun cunoscător al terapiilor naturale practicate în zonă, am avut surpriza să constat că nu înțelesesem deloc greșit. Se pare că marmotele au o anumită dietă și că urinează frecvent în același loc. În regiune există nenumărate rapoarte ale unor cazuri de vindecări ale afecțiunilor rinichilor cu ajutorul acestor pietre. Cu toate acestea, cercetătorii au refuzat să facă studii ale acestora. Din fericire, oamenii nu sunt preocupați de lipsa de interes a oamenilor de știință, continuând să folosească pietrele pentru a-și rezolva problemele de sănătate și bucurându-se de eficacitatea acestora.

De-a lungul istoriei, urina preluată de la alte persoane a fost folosită de diferite popoare. Spre exemplu, în anumite

tradiții oamenii bătrâni obișnuiau să consume urina celor tineri pentru a ingera astfel hormonii sexuali ai acestora și a-și prelungi astfel potența.

La fel, urina dependenților de droguri poate fi folosită de alte persoane, generând aceleași fenomene halucinogene, dar fără efectele secundare negative corespondente, fapt demonstrat – între altele – de tradițiile triburilor sud-americane. Hormonii din urina iepelor au constituit dintotdeauna un tratament comun pentru femei, cunoscut și sub numele de Terapia de Înlocuire a Hormonilor (HRT – Hormone Replacement Therapy).

Există numeroase alte exemple, dar unul care m-a uimit foarte tare a fost acela de folosire a urinei de iepure pentru tratarea durerilor de urechi (inclusiv a infecțiilor la acest nivel), pe care l-am aflat din cartea dr. Ingfried Hobert, *Secretele vindecătoare ale aborigenilor.*

Urina de iepure este foarte concentrată, știut fiind că aceștia pot supraviețui cu foarte puțin apă. Totuși, trebuie să recunosc că ideea de a le colecta urina pentru a ne-o picura în ureche m-a tulburat într-o oarecare măsură...

Medicina tradițională a aborigenilor australieni

Există nenumărate remedii tradiționale pe care le folosesc aborigenii australieni pentru tratarea diferitelor boli. La fel ca toate popoarele primitive, aceștia obișnuiesc să folosească urina la tratarea rănilor și a altor afecțiuni ale pielii.

Urinoterapia folosește de regulă urina personală a bolnavului, pornind de la premisa că aceasta conține antidoturile perfecte pentru boala de care suferă acesta. Așa se și explică de ce urina este considerată cel mai bun remediu personal cu putință.

Dat fiind că iepurii nu au apărut în Australia decât cu 200 de ani în urmă, fiind aduși de imigranții englezi, folosirea urinei de iepure nu poate fi considerată o terapie tradițională a aborigenilor. Pe de altă parte, nu este exclus ca aborigenii să fi descoperit mai multe despre aceste tratamente cu ajutorul celui de-al șaselea simț, mult mai dezvoltat la ei decât la omul alb.

La fel se petrec lucrurile și cu un alt remediu tradițional, considerat foarte eficient în lupta împotriva cancerului. Este vorba de arborele de papaya, despre care s-au scris nenumărate articole în ultimele decenii și care a devenit foarte popular. Celor care doresc să afle mai multe despre acest subiect le recomand cartea *Papaya – arborele-medicament.*

De-a lungul călătoriilor mele prin diferite țări din Asia, Insulele Pacificului de Sud, America de Sud etc., am avut numeroase contacte cu nativii și am descoperit că aceștia cunosc foarte multe lucruri intuitiv. Făcând cercetări pentru lucrarea mea referitoare la măsurătorile energetice, am avut surpriza să constat cât de precise sunt intuițiile lor, spre deosebire de mințile noastre occidentale, care sunt mai degrabă logice.

Am vizitat recent Singapore pentru a ține câteva conferințe legate de razele telurice ale pământului și pe tema altor probleme de sănătate. O prietenă, Nyuk Ni, m-a luat de la aeroport și mi-a spus că are ceva nou pentru mine în legătură cu terapia prin urină. Zâmbetul misterios de pe fața ei mi-a trezit imediat interesul. M-a întrebat atunci dacă știu ceva de Oul Secolului.

Marinat timp de 100 de zile în urină de cal

Nu auzisem niciodată de acest ou. Nyuk mi-a spus că este vorba de un ou de rață marinat timp de o sută de zile în urină de cal și învelit în tărâță de orez, care se întărește pe coaja sa, dându-i o culoare gălbuie. Aceste ouă se găsesc în magazinele de delicatese și nu au un miros prea plăcut. Știind cum au fost obținute, mintea are tendința să blocheze papilele gustative și mușchii maxilari. Se spune însă că aceste ouă „sunt bune pentru sănătate", lucru care nu m-a impresionat prea mult la vremea respectivă, întrucât nu aveam probleme de nici un fel. Seara, Wendy Yeo de la „Bee Natural Pty Ltd" m-a invitat la cină și mi-a pus în față un Ou al Secolului, frumos tăiat în patru felii și așteptându-mă să „mă bucur" de el. Dat fiind că am obiceiul să încerc orice este nou, pentru a-mi putea forma o părere personală și pentru a-mi informa astfel cititorii, am luat cu stoicism o bucată de ou. Mi-am blocat nările și am lăsat papilele gustative să facă restul. Spre surpriza mea, oul avea un gust

excelent, așa că nu m-am putut abține și am mai luat câteva bucăți, blocându-mi mintea pentru a nu interfera cu savoarea sa delicioasă.

Iată ce am aflat de la Nyuk Ni despre Oul Secolului (OS):

• Chinezii afirmă că este benefic în cazuri de leziuni ale organelor interne, care nu se manifestă însă și prin răni externe.

• Cu excepția Chinei, celelalte țări din zonă nu dispun de suficienți cai pentru a produce urina necesară, motiv pentru care sunt folosite substitute pe bază de plumb, care au efecte secundare negative.

• Pentru a-ți da seama dacă ai de-a face cu un ou bun sau unul contrafăcut, este suficient să îi examinezi coaja. Coaja ouălor marinate în urină de cal este albă, cu o culoare uniformă, în timp ce coaja ouălor contrafăcute este pătată cu negru.

• Ouăle marinate în soluții alcaline nu trebuie mâncate în exces, întrucât se spune că pot conduce la orbire.

• De multe ori, OS sunt mâncate cu oțet sau ghimbir murat, despre care se spune că le amplifică proprietățile benefice.

Dacă doriți să vă preparați propriile Ouă ale Secolului, tot ce aveți de făcut este să luați câteva ouă de rață și să le marinați în urină de cal timp de o sută de zile, învelite în tărâță de orez. Puteți invita apoi oameni la masă. Vă asigur că vor avea ce povesti pentru tot restul vieții!

Poftă bună!

Extractele de urină și medicina modernă

Chiar credeți că nu ați consumat niciodată urină provenită de la alți oameni sau de la animale? Eu zic să mai reflectați... Nu ați cumpărat niciodată o cremă de față care conține uree, un produs extras din urină? Nu vi s-a prescris niciodată un estrogen precum *Premarin*-ul, care este obținut din urină de iapă? Nu ați luat niciodată medicamente de tip *Pergonal,* produse din urina a 110.000 de femei aflate în fază post-menstruală din America de Sud și din Italia?

Pergonal-ul mai este folosit și pentru stimularea spermatogenezei la bărbați, precum și a ovulației la femei, în vederea obținerii unei sarcini. Nu ați luat niciodată produse diuretice precum *Ureaphil,* care conține uree? Nu v-ați dat niciodată cu *Urocine,* o cremă de piele care conține uree, sau cu *Panafil,* o alifie pentru ulcerații ale pielii, arsuri sau infecții, ori cu creme pentru tratamente cervicale de tip *Amino-cervix* sau *Premarin* (un supliment de estrogen extras din urină), sau cu *Metrodin,* un hormon de înaltă puritate care contribuie la mărirea producției de estrogen?...

Dacă ați răspuns la toate întrebările de mai sus prin „nu", este posibil să nu fi consumat niciodată urina provenită de la alte persoane sau de la animale.

Piața urinei se ridică la ora actuală la o valoare estimată ce depășește 500 de milioane de dolari anual. Iată câteva cifre edificatoare în acest sens: în Argentina, Brazilia, Italia și Spania se colectează urina provenită de la 110.000 de

femei aflate în fază post-menstruală, la care se adaugă urina provenită de la 7.500 de iepe gravide de la 500 de ferme din Canada și North Dakota. Este nevoie de multă urină pentru a produce aceste extracte pentru care oamenii sunt dispuși să dea o grămadă de bani. Problema cu extractele din urină este aceea că au efecte secundare negative, singura excepție fiind ureea. Dacă urina nu și-ar schimba atât de ușor compoziția de la o zi la alta, lucru care îngreunează mult sarcina producătorilor, piața ar fi probabil invadată cu produse extrase din ea. Ținând cont de toate aceste date, nu credeți că ar fi mai înțelept să vă folosiți propria urină, care este infinit mai echilibrată, absolut sterilă și proaspăt concepută în fiecare zi, special pentru nevoile dumneavoastră de moment, ca să nu mai vorbim de faptul că este gratuită?

Folosirea urinei umane pentru animale

Dacă urina animalelor este bună pentru oameni, de ce nu ar putea fi folosită urina oamenilor pentru animale? Am o prietenă, Pat, care a încercat acest lucru. Iată ce mi-a scris ea: „Mi-am udat bietele plante ținute în ghivece cu urină și am constatat cât de bine le face. Spre surpriza mea, cățelușa pe care o am și care are obiceiul să bea apă din canistra pe care o păstrez pentru plante s-a vindecat în numai două zile de o boală de piele considerată de veterinar incurabilă. Sper ca experiența mea să le fie de folos și altor proprietari de câini".

Nu numai urina conține anticorpi, ci și laptele. Se știe că bebelușii hrăniți cu lapte matern sunt mai sănătoși decât ceilalți. Foarte interesant mi se pare comportamentul gorilelor. Spre exemplu, atunci când puii acestora au diaree, gorilele-mamă mănâncă puțin din fecalele lor, după care continuă să îi hrănească la piept. În mai puțin de 24 de ore, puii sunt complet vindecați.

Suferința nu este necesară. Vindecați-vă prin urinoterapie

Terapia prin urină este remediul perfect pentru nevoile individuale ale oricărei persoane. Oamenii se îmbolnăvesc din cauza unei diete alimentare greșite, a stresului și a unor probleme genetice. Nu există boală fără o cauză precisă.

De aceea, este important să descoperim care este această cauză, eliminând-o sau tratând-o, pentru a restabili astfel starea de echilibru natural, adică lipsa bolii. Alături de alte daruri ale naturii, urina ne ajută să ne restabilim starea de sănătate.

Substanțele chimice folosite în medicina modernă nu alină decât simptomele, dar nu restabilesc sănătatea pe termen lung.

Oamenii nu apelează la terapia prin urină decât în ultimă instanță, după ce au încercat fără succes toate celelalte metode. Dată fiind rata incredibil de mare a vindecărilor, ei ar trebui să procedeze exact invers: să încerce mai întâi de toate urinoterapia, și astfel nu vor mai avea nevoie de

medicamentele chimice, care nu fac decât să-i îmbolnăvească şi mai tare.

La fel ca în cazul oricărui alt tratament, metoda aplicată şi dozajul depind de fiecare individ în parte. Va trebui să descoperiţi singur care metodă vi se potriveşte cel mai bine: băutul urinei proaspete, folosirea picăturilor homeopatice de urină sau picăturile ţinute sub limbă. Dacă unul din prietenii dumneavoastră a avut succes folosind una din metode nu înseamnă neapărat că şi dumneavoastră veţi avea acelaşi succes cu ea. Este important să începeţi să gândiţi cu propriul dumneavoastră cap, să luaţi singur deciziile care vă privesc şi să ascultaţi cu mai multă atenţie ce spune corpul dumneavoastră, nu ce spun ceilalţi.

Terapia prin urină este un tratament minunat, dar nu toată lumea care l-a încercat a avut aceeaşi măsură a succesului. *Toate bolile sunt vindecabile, dar nu toţi pacienţii, tocmai din cauza nerăbdării unora dintre ei*[4], după cum spune un vechi proverb. Vindecarea pe termen lung nu este posibilă decât prin aplicarea metodelor holistice de restabilire a echilibrului interior. În plus, stresul patogenic trebuie evitat.

În cazul tuturor celorlalte metode de tratament naturist, se recomandă ca pacientul să îşi facă mai întâi de toate analizele medicale complete. În cazul terapiei prin urină, acest lucru nu este necesar. Corpul este capabil să se diagnosticheze singur, iar urina proprie este cel mai bun remediu holistic la un moment dat.

---

[4] Joc de cuvinte: *All diseases are curable, but not all patients, because they are very much impatient.*

Iată un fragment dintr-o scrisoare pe care mi-a trimis-o mama a doi copii:

„În ultimele șase luni, eu și cei doi băieței ai mei ne-am băut urina. Sunt în plin proces de divorț și sunt conștientă de faptul că stresul îmi afectează starea de sănătate. După ce am început urinoterapia, am observat că am devenit mult mai calmă, inclusiv în momentele emoționale foarte intense. În plus, părul și tenul meu au căpătat un luciu minunat. Deși toate cărțile pe care le citesc afirmă că în asemenea momente grele omul are o tendință către depresie, personal am senzația că mai am foarte multe de descoperit în viață. Nu m-am simțit nici o clipă deprimată! Copilul cel mic, care are doi ani și jumătate, și-a pierdut părul de pe partea din spate a capului. Medicul era foarte îngrijorat și mi-a spus că acest lucru nu se întâmplă decât la doi copii din o sută! De când a început să consume urină, părul i-a crescut însă la loc. Copilul cel mare, care are patru ani și jumătate, făcea foarte ușor răni la picioare. De când cu urinoterapia, această problemă a dispărut. Suntem în anotimpul rece și toți ceilalți copii de la grădiniță sunt răciți, le curge nasul, au probleme cu stomacul etc. Copiii mei nu au nici cel mai mic simptom de acest fel! Pe scurt, metoda funcționează! Cu mulțumiri, S.J.".

Uneori, oamenii suferă de o combinație de probleme pe care numai urinoterapia le poate vindeca. Am întrebat-o odată pe buna mea prietenă, terapeutul Tina White, ce crede în legătură cu terapia prin urină. Iată ce mi-a răspuns ea: „Urina este un remediu excelent. Dacă toți cei care s-au vindecat folosindu-și propria urină ar vorbi despre aceste

lucruri, mult mai mulți oameni ar fi tentați să o folosească". Tina mi-a trimis următorul studiu de caz:

„Un bărbat de vârstă mijlocie a venit la mine cu o afecțiune acută a pielii. Pe piele îi crescuseră niște straturi solzoase; avea mâncărimi cumplite, și pe alocuri pielea îi sângera. Pe 90% din corp, pielea îi era deshidratată și se exfolia. Din acest motiv, pielea îi era atât de subțiată în zona genunchilor și a gleznelor, încât bietul om avea mari dureri ori de câte ori făcea vreo mișcare, ba chiar și atunci când stătea liniștit.

Pierzându-și cumpătul, bărbatul a început să plângă. Mi-a povestit întreaga dramă prin care a trecut și mi-a spus că nu mai vede sensul vieții. S-a îmbolnăvit cu 18 luni în urmă și nu mai era capabil să muncească deloc (înainte fusese farmacist). În final, mi-a spus că soția l-a părăsit acum o lună, luând și copiii cu ea. Era devastat. A încercat toate cremele și alifiile pe care i le-a pus la dispoziție medicina ortodoxă, a consultat nenumărați medici și dermatologi, dar în pofida anumitor îmbunătățiri temporare ale stării de sănătate, boala nu a putut fi niciodată vindecată pe deplin, iar viața lui nu a devenit cu nimic mai ușoară.

A recunoscut că nu știe nimic despre terapiile naturiste și că motivul pentru care a ajuns acum în fața mea era disperarea.

Întrucât m-am ocupat multă vreme de terapiile naturiste, cu plante, prin acupunctură și prin folosirea altor remedii, aveam la dispoziție diferite metode prin care îi puteam aduce acestui biet om alinare, eventual chiar șansa de a se vindeca.

Am încercat mai multe variante, dar starea lui emoțională îl împiedica să se vindece cu adevărat, în special atunci când își vedea soția. Îl înțelegeam, căci îi lipseau foarte mult copiii, iar lipsa banilor nu îi ușura cu nimic viața. Orice intrare într-un magazin era un coșmar pentru el.

După trei luni, am simțit că disperarea lui a ajuns la apogeu. Îmi vorbea frecvent de sinucidere. De aceea, m-am decis să încerc o nouă abordare și l-am rugat să mă asculte cu atenție. I-am spus apoi că personal nu am încercat niciodată acest tratament, despre care doar am auzit și am citit. I-am descris apoi terapia prin urină, spunându-i că aceasta vindeca aproape orice boală.

E simplu, i-am spus, mușcătura și remediul merg mână în mână. De ce nu ai încerca atunci această metodă atât de simplă?

Era dispus să încerce orice. I-am prezentat diferitele modalități prin care poate fi administrată urina, și el a ales picăturile homeopatice de concentrație 6x, ținute sublingual, câte 5-10 picături de trei ori pe zi, cu o jumătate de oră înainte sau după masă. În plus, i-am sugerat să își tamponeze ușor zonele afectate cu urina colectată dimineața.

A doua zi mi-a adus o parte din urină pentru a-i pregăti picăturile homeopatice și mi-a spus că a folosit restul pentru a se tampona pe glezne. La început, a simțit niște pișcături, dar acestea au încetat după circa trei minute. După alte 20 de minute, s-a spălat cu apă, simțind din nou niște pișcături pentru scurt timp. A aplicat apoi o alifie despre care mi-a spus că conține uree. I-am cerut să își monitorizeze atent toate reacțiile și să nu ia nici un alt medicament. Trebuia

de asemenea să își schimbe dieta, să mănânce foarte multe legume verzi, pentru a asimila clorofilă, pentru a-i răcori astfel sângele și pentru a-i neutraliza radicalii liberi. I-am recomandat în plus legume bogate în beta caroten.

Această dietă simplă era alcătuită din fructe proaspete, salate, puțin orez cu pește oceanic, foarte multă apă și câteva ceaiuri din plante. L-am învățat câteva exerciții de respirație, o metodă de relaxare și o tehnică de meditație, după care l-am expediat pentru o săptămână.

Spre surpriza mea, când a revenit avea un zâmbet larg pe buze. Mi-a arătat gleznele și am constatat că exista o mare diferență față de restul corpului. Pielea arăta mai puțin solzoasă și era mai catifelată. Mi-a spus că mâncărimile au încetat în proporție de 50%, nu doar în zonele tamponate, ci la nivelul întregului corp. De-abia aștepta să îi pregătesc din nou remediul homeopatic din urină. I-am relatat de asemenea de păstrarea urinei timp de câteva zile pentru a se învechi, astfel încât conținutul în amoniac să crească, și i-am propus să încerce și această metodă. Când a plecat, era plin de entuziasm.

Ca să nu mai lungesc vorba, pot să-ți spun că omul s-a vindecat complet după șase luni, îmbogățindu-mă și pe mine cu o experiență pe care am repetat-o apoi cu nenumărați bolnavi de alergie, astm, probleme ale pielii etc.

Cred sincer în legile naturii și îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că ne-a lăsat liberul arbitru de a face alegerile pe care le dorim. La ora actuală, cea mai bună alegere mi se pare a fi urina".

Și iată un fragment dintr-o altă scrisoare, pe care am primit-o de la doamna G. S.:

„Am cumpărat cartea dumneavoastră despre terapia prin urină. În luna iunie am început să iau câte cinci picături sub limbă, crescând treptat la 20 de picături. După ce m-am obișnuit, la circa o lună, am început să beau o jumătate de pahar din jetul de mijloc al urinei de dimineață.

Înainte, mă trezeam de două-trei ori pe noapte din cauza crampelor pe care le simțeam la picioare. Dimineața, mă trezeam obosită și complet lipsită de energie. Încă din prima săptămână, am început să dorm perfect, fără să mă mai trezesc noaptea. În schimb, dimineața eram plină de energie.

Am suferit ani de zile de dureri la nivelul urechilor, fiind nevoită să folosesc picături. O singură picătură de urină plasată în interiorul urechii a fost suficientă pentru a-mi vindeca această problemă.

M-am dus recent la medic pentru a-mi verifica tensiunea sanguină și acesta mi-a spus: „Ce-ai făcut? Ai tensiunea unui adolescent".

I-am povestit că vechea mea problemă cu circulația proastă a picioarelor a dispărut și i-am relatat despre terapia prin urină. Mi-a spus că a auzit de ea și că va cumpăra cartea dumneavoastră.

Am 77 de ani și consider că nici o vârstă nu este prea înaintată pentru a începe terapia prin urină. Ce să mai spun că mi-au apărut din nou fire de păr negru, iar prietenii mă întreabă dacă mă vopsesc cu ceva. Am dorit să vă scriu și să vă povestesc toate aceste lucruri".

Într-o altă scrisoare, J. H. îmi spune:

„Așa cum ne-ați rugat în buletinul informativ, m-am decis să vă povestesc cum merge cu terapia prin urină. Am comandat cartea dumneavoastră, „Urina – apa sfântă", pentru că eram interesat și pentru că sunt deschis în fața oricărei provocări. Am aplicat cu succes terapia prin Kombucha (am citit inclusiv cartea dumneavoastră despre acest subiect), dar m-am mutat recent și nu am reușit să îmi procur o nouă cultură. De aceea, când am auzit de povestea cu urina, m-am decis să încerc și această terapie, înainte de a reveni la Kombucha. La ora actuală, mă bucur foarte mult că am luat această decizie!! După ce am citit cartea dumneavoastră, m-am decis să încep prin a-mi bea prima urină de dimineață. La început m-am simțit cam nesigur, dar după câteva zile m-am obișnuit cu ea. Înainte să încep acest tratament, sufeream de o formă destul de urâtă de psoriazis la mâna stângă. În plus, mă simțeam într-o stare psihică foarte proastă, din cauza unei relații care tocmai eșuase. După numai două zile de urinoterapie, am simțit cum depresia îmi dispare de la sine. După alte două zile, psoriazisul a început să se usuce și să cadă. Situația a continuat să se îmbunătățească din ce în ce mai mult în zilele următoare, cu atât mai mult cu cât am început să mă masez cu urină veche pe mână, dar și pe pielea capului, înainte de culcare (după care mă spălam pe cap, dimineața). Astăzi, la numai trei săptămâni de tratament, psoriazisul a dispărut complet! Dar lucrul care m-a uimit cel mai tare a fost efectul psihologic al urinei! Kombucha a avut și ea efecte asupra psoriazisului, dar nici pe departe la fel de rapide. În plus,

pot spune că reprezintă un tonic general, dar urina m-a transformat complet. Începând din cea de-a treia zi de tratament am început pur și simplu să mă simt fericit, împlinit, și am căpătat o mare încredere în sine. La început nu înțelegeam ce se întâmplă, întrucât viața mea era la fel de haotică cum fusese cu câteva zile în urmă! Mi-a luat circa o săptămână ca să-mi dau seama că acesta era efectul urinoterapiei. La urma urmei, era singura schimbare pe care o introdusesem în viața mea. Lucrurile s-au derulat apoi dramatic și aproape spontan. Din când în când, am avut mici accese de diaree, pe care le-am resimțit ca fiind ceva benefic, ca pe o eliminare a toxinelor. Am folosit de asemenea cu succes urina în locul cremelor hidratante, precum și împotriva coșurilor. Tenul meu arată din ce în ce mai bine.

În plus, pisica mea avea înainte un chist urât în zona capului, pe care veterinarul mi-a recomandat să îl extirp chirurgical. Am început să îi fac frecții cu propria mea urină, iar chistul și-a redus dimensiunile de pe o zi pe alta. După două săptămâni dispăruse complet. Cred că veterinarul va rămâne cu gura căscată când o va vedea".

Și o altă scrisoare, primită de la P. K.:

„Sunt doi ani de când folosesc, împreună cu familia mea, această *apă miraculoasă*, iar eficacitatea ei continuă să mă uimească. Lucrez ca pilot pe curse aeriene lungi, care mă obosesc foarte tare. Nu de puține ori, ajungeam la hotel cu gâtul foarte uscat, usturându-mă. Nu puteam înghiți nimic. După ce am citit cartea dumneavoastră, am început să fac gargară cu urină, timp de 20-30 de secunde, apoi din

nou și din nou. La sfârșit, beau o cantitate mică, după care mă duc la culcare. Când mă trezesc, nici nu îmi mai aduc aminte că acum câteva ore aveam gâtul uscat (înainte, obișnuiam să iau medicamentele prescrise de doctor pentru asemenea simptome, lucru care nu făcea decât să îmi amplifice toxicitatea corpului). Metoda este mai bună decât orice am încercat anterior.

De multe ori, copiii mei vin acasă cu tot felul de răni și zgârieturi de la joacă. De acum a devenit o obișnuință să se ducă la baie și să se frece cu urină pe zona afectată. Când se îmbolnăvesc, mă întreabă imediat dacă nu este cazul să își bea urina, așa cum fac eu. Slavă cerului că nu se îmbolnăvesc prea des.

O prietenă care dorește să își păstreze anonimatul avea o problemă cu unghiile de la mâini. Și-ar fi dorit să le lase să crească, dar nu a reușit acest lucru timp de 20 de ani. Erau foarte fragile și se rupeau imediat. După ce a citit cartea „Apa vieții" a lui J.W. Armstrong, ea a început să se frece cu urină pe degete. După numai două săptămâni avea niște unghii lungi, minunate, care nu se mai rupeau deloc.

Personal, mi-am folosit urina pentru a mă vindeca de mătreață și de anumite probleme ale pielii, inclusiv de coșuri. Când vin acasă după un zbor lung, fetița mea mă întâmpină cu o ceașcă și îmi spune: „Uite, tati, ți-am păstrat puțin din urina mea." Ce drăguț!

Odată, m-am trezit că aveam febră. Nu puteam urina, așa că am luat puțin din urina fiului meu. Efectul a fost imediat și extrem de benefic! Personal, beau circa 200 de mililitri din urina de dimineață, așa cum recomandă Leonard

Orr. Am vorbit odată cu el, la clinica lui din S
în care face tratamente cu urină, și mi-a spus: „
cunoști pe cineva care suferă de o boală
recomandă-i să țină un post negru cu urină și te
după două săptămâni, boala lui va intra în remisie". Tratamentul este foarte puternic. Nici nu îndrăznesc să vă rog să tipăriți acest lucru, dar cunosc pe cineva care l-a aplicat și care s-a vindecat, într-adevăr".

O altă scrisoare, provenită de la T. L.:

„Recent, am avut plăcerea de a citi cartea dumneavoastră, *Urina – apa sfântă.* Am auzit pentru prima oară de urinoterapie acum șase luni, din revista Nexus. Întrucât sunt foarte preocupată de naturism, mi-am propus să aflu mai multe despre această terapie, așa că am citit diferite cărți pe care le-am găsit pe acest subiect. Cartea dumneavoastră mi s-a părut una dintre cele mai cuprinzătoare, un ghid extrem de practic și plin de informații utile pentru cei care doresc să se apuce de terapia prin urină. M-a convins imediat că mă aflu pe calea cea bună.

Am început propriu-zis terapia prin urină acum o lună. Eram puțin refractară la început, căci iau pastile contraceptive, iar literatura pe care am citit-o nu recomandă practicarea urinoterapiei atât timp cât iei medicamente alopatice. Îmi puteți spune ceva în legătură cu acest subiect, sau îmi puteți recomanda pe cineva care știe mai multe?

În cele din urmă, m-am decis totuși să încerc și am început să îmi beau zilnic urina de dimineață. În plus, am aplicat-o timp de o lună pe zona afectată (am un herpes genital). La început, am experimentat un oarecare disconfort

în zona vezicii şi mâncărimi dureroase sub braţ. Aceste simptome au dispărut însă rapid, iar herpesul genital odată cu ele.

Mai mult, după două luni şi jumătate după ce am citit prima carte pe marginea acestui subiect, i-am pomenit despre ea unei prietene care suferea de o infecţie cu un stafilococ. Lua antibiotice foarte puternice, dar nu reuşea să scape de ea. Deziluzionată de medicina occidentală, mi-a ascultat sfatul şi a început şi ea terapia prin urină. Rezultatele în cazul ei au fost fantastice. Nu numai că i-a dispărut infecţia, dar îmi spune tot timpul că se simte ca născută a doua oară.

Vă mulţumesc din nou pentru cartea dumneavoastră şi abia aştept să vă citesc noile numere din buletinul informativ şi eventualele cărţi pe care intenţionaţi să le mai publicaţi".

Următorul citat este un fragment dintr-o scrisoare primită de la K. Johnston:

Acum, nu mă mai tem de nimic.

„Acum doi ani şi jumătate, când am aflat pentru prima oară de terapia prin urină, am fost atât de şocată şi de dezgustată încât am crezut că este o glumă proastă. La urma urmei, urina este un deşeu al organismului, nu? Cum ar putea fi util un produs atât de respingător?

Dar eram disperată. Încercasem orice altceva. Făcusem mai multe cure de dezintoxicare (vezi şi articolul meu, „Cum mi-am vindecat pe cale naturală rinichii care nu mai funcţionau"), iar starea de sănătate mi se schimbase foarte mult în bine, dar aveam o durere foarte puternică la nivelul gingiilor care se încăpăţâna să persiste. Fusesem la trei

dentiști diferiți, mi-am înlocuit o plombă, dar fără nici un rezultat.

Când soțul meu mi-a adus o carte pe care tocmai o terminase de citit, numită *Urina – apa sfântă*, de Harald Tietze, sugerându-mi să încerc această nouă terapie, am fost atât de dezgustată încât nici nu mi-a trecut prin minte că ar putea avea vreun efect. Încercasem însă toate celelalte variante posibile, așa că m-am gândit că nu mai contează. Mi-am colectat așadar puțină urină într-un pahar și mi-am clătit gura cu ea, ținând lichidul în gură cât de mult timp am putut, după care l-am scuipat șocată că am putut face așa ceva, am început să mă plâng că voi mirosi a urină întreaga zi, dar în sinea mea eram cât se poate de uimită că durerea dispăruse! Am citit în cartea lui Harald că este important să ingerezi urina, dar nu este absolut necesar să o bei, fiind suficiente câteva picături ținute sub limbă. Acestea nu sunt nici măcar simțite de papilele gustative, care sunt situate pe partea de sus a limbii. De aceea, m-am decis să încerc. După trei zile în care am luat câte trei picături sub limbă, de trei ori pe zi, am observat că urina mea s-a schimbat dramatic; dintr-un lichid închis la culoare, astringent și urât mirositor, devenise un lichid curat, transparent și practic fără miros! Era evident că rinichii mei începuseră să funcționeze mai bine. M-am dus la acupunctorul care mă trata de ani de zile și acesta a rămas uimit să constate cât de bine funcționau acum toate organele mele interne.

Am continuat să iau câte două picături de urină proaspătă sub limbă în fiecare zi, timp de un an întreg, la

fel ca și soțul meu. A fost prima iarnă în care nici unul dintre noi nu ne-am îmbolnăvit de răceală. Se pare că urina furnizează substanțele nutritive de care are nevoie organismul pentru a-și păstra starea de sănătate. Am scris în acel an o sumedenie de scrisori, pe care le-am adresat tuturor prietenilor mei, rudelor, mass-mediei și terapeuților, precum și tuturor celor care ar fi putut fi interesați de subiect, în speranța că descoperirile mele le-ar putea fi și altora de folos. Chiar în această perioadă, am făcut însă un cancer la piele, chiar la brațul cu care scriam. Am fost nevoită astfel să încetez (deocamdată) să încerc să-i mai ajut pe alții și să mă concentrez din nou asupra sănătății mele. Am descoperit că planta numită „Măru-dracului" (o plantă indigenă australiană) este foarte eficientă (vezi în această direcție și articolul meu, „Cum m-am vindecat pe cale naturală de cancer la piele"), dar cancerul se afla într-o fază foarte avansată, făcându-mă să mă simt foarte rău. Rănile mi s-au vindecat într-adevăr, dar după 3-4 săptămâni. Din cauza slăbiciunii pe care o resimțeam, m-am decis să iau taurul de coarne și să îmi înghit propriu-zis urina. Diferența pe care am simțit-o a fost incredibilă. Nu m-am mai simțit deloc slăbită, așa că am aruncat pipeta cu care îmi administram înainte picăturile de urină. În plus, am început să aplic urină și pe răni, care se vindecau acum în 3-4 zile. Practic, vedeai cu ochiul liber cum se vindecă.

Încurajată, am început să îmi aplic urina pe întregul corp, ca substanță hidratantă. De atunci, tenul meu arată mai bine ca oricând. De altfel, dacă citești cu atenție ingredientele din majoritatea cremelor de hidratare, constați

că acestea conțin uree, adică o substanță extrasă din urina altor persoane. De ce să plătești bani grei pentru urina altcuiva, când poți să îți folosești pe gratis propria urină?

În martie anul trecut, m-am trezit la 1:00 noaptea cu o infecție foarte dureroasă a urechii (pe care am făcut-o în urma unei vizite la piscină). Era absolut agonizantă și îmi afecta întreaga parte dreaptă a feței, gingiile, capul și gâtul, care erau puternic umflate. Durerea era atât de mare încât am ajuns să îi înțeleg perfect pe cei care se duc la medic și iau antibiotice puternice, care le aduc o alinare pe loc, chiar dacă echivalează cu o intoxicare a corpului. În ceea ce mă privește, m-am ținut tare și am rezistat ispitei, limitându-mă la urinoterapie (aplicată intern, inclusiv sub formă de picături în ureche). În plus, am luat Belladonna sub formă homeopatică, care mi-a mai luat din durere. Mi-am limitat dieta alimentară la fructe și legume proaspete. Două zile și jumătate mai târziu, la ora 2:00 după-amiaza (am reținut ora întrucât totul s-a produs foarte subit), durerea și umflăturile au cedat, iar eu m-am simțit mai bine ca oricând. Se pare că sistemul meu imunitar a ieșit întărit din această experiență (menționez că am ascultat de asemenea casete cu muzica pentru vindecare a lui David Hurst).

După această experiență, o prietenă foarte bună, Mary Davis, mi-a împrumutat o carte scrisă de J. W. Armstrong în anul 1944 și intitulată *Apa vieții – un tratat de urinoterapie.* Cartea era veche și paginile i se desprindeau, așa că m-am decis să comand un exemplar pentru mine. Când m-am dus la librăria din zonă, am rămas uimită să constat că tocmai primiseră o ediție recentă a cărții. Cartea

lui Armstrong m-a uimit mai mult decât orice altă carte pe care am citit-o vreodată! Ea oferă un remediu simplu care poate vindeca toate bolile! Tot ce trebuie să faci este să postești, limitându-te doar la urină și apă (luate separat). Nu trebuie să consumi nici un alt fel de hrană. Corpul se poate vindeca singur de orice boală. De vreme ce tratamentul este același, indiferent de boală, analizele medicale și diagnosticarea nu mai sunt necesare. Cartea descrie detaliat un mare număr de cazuri de persoane care s-au vindecat de tot felul de boli, de la malarie la răceli obișnuite, de la boli de inimă la leucemie, de la cangrenă la arsuri (chiar autorul s-a vindecat de un diabet) – folosind *exclusiv* această metodă. Chiar și cei aflați în faze terminale ale bolii au reușit să se vindece! Practic, metoda este infailibilă! Iată un citat de la pagina 26 a cărții: „Atunci când este reciclată în organism, urina este filtrată. Ea devine din ce în ce mai pură, începând chiar din prima zi. Ea începe prin a curăța organismul, după care elimină toxinele și reconstruiește organele și țesuturile afectate de boală. Este capabilă să reconstruiască în detaliu plămânii, pancreasul, ficatul, creierul, inima etc., lucru demonstrat de vindecarea multor boli așa-zis letale".

De aceea, acum două luni, când brațul la care îmi apăruse acel cancer de piele s-a umplut de răni, m-am decis să iau taurul de coarne și să țin un post complet cu urină și apă, până când mă voi face bine. Am luat această decizie la ora prânzului, într-o duminică. I-am comunicat-o lui Brendan, minunatul meu soț, rugându-l să se ocupe singur de cumpărături și de mâncare, căci nu mă consideram capabilă să gătesc în condițiile în care posteam. Lunea

următoare m-am simțit înfometată și prost dispusă toată ziua. Marți dimineața eram atât de slăbită încât nu m-am mai putut da jos din pat. La amiază am început să mă simt mai bine și am observat că toate mizeriile provocate de cancer ieșiseră la suprafața pielii. Am continuat să îmi beau cea mai mare parte din urină, masându-mă cu restul pe corp. După-amiaza mă simțeam deja incredibil de bine, iar brațul începea să se vindece vizibil. Cât despre mine, plezneam de energie. M-am dus să îmi iau fiica de la școală și mi-am vizitat câteva prietene. Cancerul mi-a dispărut complet în numai două zile și jumătate, în mod natural și fără nici un efect secundar!! Am continuat să postesc încă patru zile, pentru orice eventualitate, dar boala nu a reapărut, iar sentimentul de bunăstare s-a păstrat. Am renunțat atunci la post, revenind la o dietă pe bază de legume și fructe. Îmi amintesc că primul gând care mi-a trecut prin minte marți după-masa, atunci când am început să mă vindec, a fost acesta: „De acum înainte, nu mai am nimic de care să mă tem".

Spre deosebire de celelalte remedii care există, în cazul urinei nu se poate vorbi de un efect placebo. Terapia funcționează chiar dacă nu crezi în ea. De fapt, marea majoritate a oamenilor (inclusiv eu însămi) încep să o aplice cu neîncredere, mai mult pentru a demonstra că nu funcționează, și trăiesc o adevărată surpriză atunci când experimentează efectele ei miraculoase. Am prieteni care s-au vindecat prin urinoterapie de mușcături de țânțari, răceli, astm și chiar de cancer pancreatic.

Peste toate, este un remediu absolut gratuit. Nimeni nu ți-l poate confisca sau impozita. Stă tot timpul la îndemâna noastră și se găsește din abundență. Cu adevărat, putem spune că este un izvor al tinereții. Poate că la el se referă vechiul proverb care spune: *Întreaga putere stă în voi*".

Ceaiurile din plante medicinale ca tratament ajutător

Calitatea urinei, şi implicit efectul ei vindecător, depind de dieta noastră alimentară. Folosirea ceaiurilor din plante medicinale poate amplifica mult efectul vindecător al terapiei prin urină. Pentru a vă face o idee ce ceaiuri trebuie folosite pentru diferite boli, voi enumera aceste plante în capitolul intitulat „Bolile şi tratamentele lor".

Ceaiurile din plante medicinale şi terapia prin urină fac parte integrantă din aşa-numita terapie holistică. Alături de ele mai există şi alte metode terapeutice pe bază de plante, care includ uleiuri, tincturi, băi cu plante, alifii, comprese etc.

Succesul vindecării tradiţionale cu plante se bazează pe **punerea la unison** cu natura. Pentru a obţine rezultate optime, plantele trebuie să fie proaspete. Extractele şi plantele în formă uscată dau rezultate, dar nu la fel de bune.

Au plantele efecte secundare negative?

Oriunde există lumină trebuie să existe şi umbră. Cel care face diferenţa între o otravă şi un remediu este dozajul.

Dozele mari de plante medicinale pot provoca efecte negative. În anumite cazuri se recomandă doar băile de plante, pentru a evita aceste efecte. Plantele foarte puternice nu trebuie folosite decât în doze mici și dacă sunt absolut necesare.

Dacă sunteți un om sănătos, limitați-vă la ceaiuri inofensive pentru menținerea sănătății și pentru păstrarea bunei dispoziții.

Când trebuie folosite ceaiurile din plante?

Plantele stimulative trebuie folosite dimineața. Seara nu trebuie luate decât ceaiuri din plante calmante. De pildă, ceaiul verde, cel negru și ceaiul de rozmarin trebuie luate dimineața, în timp ce Iarba Sfântului Ioan, valeriana și mușețelul trebuie luate seara. Multe plante au efecte multiple, cum este cazul mușețelului *(matricaria chamomilla),* un carminativ tonic și sedativ foarte util în durerile nevralgice, convulsiile infantile, afecțiunile stomacului și cele gastrointestinale, dar și în cazul constipației.

Plantele medicinale au uneori efecte care *se suprapun* peste simptomele bolii. În anumite circumstanțe, bolile pot continua să se dezvolte. De pildă, dacă scaunul cu sânge este tratat cu coajă de mesteacăn, sângerarea dispare, dar este posibil să apară un cancer la colon.

Amestecarea diferitelor plante

Există tot felul de amestecuri posibile din ceaiuri, pentru slăbire, somn, vezică sau astm, precum și pentru tot felul de boli.

Pentru a obține efecte mai bune și pentru a evita efectele negative, se recomandă schimbarea plantelor după câteva săptămâni de folosire, astfel încât corpul să fie stimulat.

Numerele care urmează după plantele indicate mai jos se referă la cantitățile în care trebuie folosite ele în amestecuri (sub formă de părți). Spre exemplu: iasomie 2, roiniță 2, Iarba Sfântului Ioan 1, ventrilică 2 înseamnă că trebuie să amestecați două părți de iasomie cu două de roiniță, una de Iarba Sfântului Ioan și două de ventrilică. Sunt indicate și alte ceaiuri pe care le puteți adăuga la aceste amestecuri ca stimulente, precum și ca înlocuitori, în cazul în care nu reușiți să găsiți anumite ingrediente. Ceaiurile corect alese pot fi amestecate în orice condiții.

Plantele medicinale menționate în continuare sunt considerate absolut sigure. Unele dintre ele pot avea însă efecte secundare negative dacă sunt folosite în doze prea mari, pe perioade prea lungi de timp sau în timpul sarcinii.

Pentru informații suplimentare, vă recomand două din lucrările mele anterioare: *Ceaiurile din plante* și *Ceaiul de Kombucha.*

Bolile și tratamentele lor

Vă prezint în continuare o serie de tratamente pentru diferite boli. Acestea trebuie luate cu titlul de sugestie și sunt de ordin general.

Acnee

Spălați-vă fața cu urină proaspătă.

Îmbătrânire

Se recomandă un pahar plin cu urina de dimineață, pentru tonifiere generală. DHEA și acidul uric din urină încetinesc procesul de îmbătrânire.

Străvechea scriptură *Damar Tantra* recomandă folosirea urinei împotriva procesului de îmbătrânire după cum urmează:

Versetul 27

Un amestec în părți egale format din: un gram dintr-o pulbere formată din boabe de piper măcinate, un gram dintr-o pulbere formată din flori și semințe măcinate de Terminaliae Belavica, un gram dintr-o pulbere formată din flori și semințe măcinate de Terminaliae Chebula (myrobolan) și un gram dintr-o pulbere formată din flori și semințe măcinate de Phylontus Emblica, luat de patru ori

pe zi împreună cu propria urină, îi va conferi adeptului o strălucire divină (n.n. deoarece plantele indicate în acest verset sunt greu de procurat în țara noastră, ele pot fi înlocuite cu succes de un amestec alcătuit din piper, busuioc și fructe de cătină).

Versetul 35

Dacă la mixtura descrisă în versetul 27 se mai adaugă și fructele arborelui MOHA în proporții egale, se va obține un amestec ce regenerează complet corpul fizic și înlătură astfel bătrânețea (n.n. la noi în țară, fructele arborelui MOHA pot fi înlocuite cu succes cu fructe de măceșe, suc proaspăt de mere și rădăcină de untul pământului).

Versetul 69

Înghițirea unui amestec format dintr-o pulbere de ECLIPTA ERRECRA și o soluție apoasă în care s-a amestecat pilitură cât mai fină de aur, urmată imediat de ingerarea propriei urine, timp de șase luni, conduce cu siguranță la dobândirea vederii a ceea ce urmează să se producă în viitor și face cu putință împlinirea tuturor dorințelor (benefice). În plus, corpul fizic este regenerat și semnele bătrâneții dispar.

Versetele 71-72

Cel care își va bea urina proprie amestecată cu pulberea fină obținută din măcinarea rădăcinilor de ACHRYRANTHUS ASPARA și CHENOPADIUM ALBUM și sucul frunzelor de NEEM, va fi în scurt timp eliberat de boală, iar părul său va rămâne mereu negru (își va păstra culoarea naturală și nu va încărunți niciodată). Semnele bătrâneții vor dispărea rapid, iar vederea i se va îmbunătăți

enorm. El va putea vedea și auzi la mare distanță (într-un mod paranormal), va putea citi atunci când dorește gândurile altora și va atrage spontan, fără să facă nici un efort, chiar și cele mai frumoase prințese.

Versetul 80

Semnele evidente ale bătrâneții dispar rapid la cei care vor înghiți în fiecare dimineață un amestec format din sucul proaspăt al frunzelor de KAVALI, miere, suc proaspăt de mere și ghee (unt natural, albit), urmat de ingerarea propriei urine.

Versetul 86

Cel care își va masa cu multă atenție tot corpul cu urină proprie, de trei ori pe zi și de trei ori pe noapte, se va bucura de o mare longevitate.

SIDA

Se recomandă urina luată oral, clismele, masajele și tratamentul holistic.

Iată un articol pe care l-am descoperit în buletinul informativ Urinews (volumul 1/1995).

„Amenințarea în creștere a SIDA-ei pune în pericol însăși supraviețuirea rasei umane. Această boală atât de devastatoare poate fi vindecată însă cu ajutorul urinei proprii a pacientului. Recent, am primit o scrisoare de la Victoria Seme din Tanzania, în care aceasta ne-a spus că a încercat urinoterapia pe zece bolnavi de SIDA, conform directivelor date în cartea dr. Thakkar. Într-un mod de necrezut, toți cei zece au intrat în remisie. Aceeași opinie este exprimată și

de Lynn Stabenrauch din SUA, într-o scrisoare datată 13.04.1994.

Până acum, circa 100 de pacienți ne-au consultat în legătură cu urinoterapia, și toți evoluează foarte bine".

Dr. Beatrice Bartnett povestește în cartea ei, *Terapia prin urină vă poate salva viața*, despre succesul tratamentului în cazurile de SIDA. La rândul ei, Martha M. Christy afirmă în lucrarea *Remediul perfect:* „Nici o persoană infestată cu HIV sau cu SIDA nu-și poate permite să ignore informațiile referitoare la urinoterapie, mai ales ținând cont de pericolul și ineficiența unor tratamente precum cele cu AZT".

Se pune întrebarea dacă SIDA poate fi transmisă prin urină. Cercetările cele mai recente arată că acest lucru este practic imposibil.

Plante ajutătoare: Kombucha fermentată, ceaiuri pentru sistemul imunitar, precum turița mare și echinacea.

Alergii

Clismele și injecțiile cu urină pot ajuta foarte mult, alături de ingerarea orală a acesteia, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Urina este un lichid steril care nu conține virusuri. Conține în schimb anticorpii necesari. Dacă sistemul imunitar începe să identifice substanțele obișnuite, nedăunătoare, drept proteine străine care pun în pericol sănătatea corpului, el trimite limfocitele T și B (celulele albe din sânge) pentru a le ataca. Celulele B caută, identifică și se leagă chimic de proteinele străine (alergenice), în timp

ce celulele T încep să se dividă foarte rapid, producând anticorpi și noi celule T. Medicina modernă nu poate vindeca alergiile și bolile autoimune. Medicii cred că alergiile se produc din cauza unor slăbiciuni necunoscute la nivelul sistemului imunitar. Metodele curente de diagnosticare a alergiilor sunt primitive și ineficiente. Chiar dacă o alergie este identificată, nu există tratamente convenționale eficace împotriva ei. De aceea, se recomandă în mod insistent terapia prin urină. Urina conține anticorpi anti-alergenici specifici produși chiar de corp. Diagnosticul nu mai este necesar. Corpul identifică substanțele alergenice și creează anticorpii corecți. Testele clinice au demonstrat că urina este eficientă în cazul unei game foarte largi de sensibilități la alimente și la diferite substanțe chimice.

(Vinubhai Gandhi, *Sănătate pentru toți după anul 2000)*

Amoebele

Se recomandă postul negru cu urină, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, precum și clismele.

Anemie

Se recomandă anumite suplimente dietetice, alături de urină, picături homeopatice și picături de urină proaspătă ținute sub limbă.

Se adaugă anumite plante medicinale, precum: Iarba Sfântului Ioan, valeriană, păpădie, roiniță, hamei, flori de portocal, levănțică, crețișor, ventrilică, căpșuni.

Apatie

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Afte

Se recomandă gargara cu urină și compresele aplicate pe ulcerații.

Apendicită

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă. În plus, se aplică comprese pe zona afectată.

Arterioscleroză

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă. Se adaugă injecțiile și masajul cu urină.

Artrită

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă. Se adaugă masajele și compresele.

La prima Conferință Mondială de la Goa, Ramnikal Gada a prezentat lucrarea *Terapia prin urină în artrita reumatoidă,* în care a prezentat următoarele informații:

„Există multe tipuri de artrită, precum reumatismul, osteoartrita, artrita reumatoidă etc. Artrita reumatoidă este artrita încheieturilor.

Pacienţii care suferă de artrită reumatoidă trebuie să aplice terapia prin urină. Ei trebuie să bea 600-1.200 ml de urină proaspătă în fiecare zi. Urina uşor încălzită (cu o vechime de şapte zile) trebuie masată pe încheieturile afectate de 3-4 ori pe zi, de fiecare dată câte o jumătate de oră. Cu cât este mai veche, cu atât urina este mai eficientă. Pe încheieturile foarte dureroase poate fi aplicată timp de o jumătate de oră o compresă cu urină fierbinte, de 3-4 ori pe zi. La fiecare 8-15 zile trebuie să facă clisme cu urină. Alimentele şi băuturile ingerate de-a lungul zilei trebuie să fie fierbinţi. Se recomandă apa *moong* şi sucurile de legume şi fructe. Pacienţii trebuie să evite alimentele din cereale, rădăcinoasele şi drojdiile, precum şi uleiurile, alimentele păstrate la frigider (congelate) şi sarea.

Studiu de caz: doamna Prafullaben Kamlesh Singala, în vârstă de 35 de ani.

Boala: artrită reumatoidă. Aproape toate încheieturile îi erau afectate de reumatism. Mâinile, picioarele şi toate degetele îi erau răsucite, motiv pentru care nu putea nici măcar să se îmbrace.

A folosit remedii ayurvedice, alopatice şi homeopatice timp de 3 ani, fără a obţine însă rezultate. I-am recomandat să îşi bea întreaga urină şi să se maseze cu urina soţului ei, de 3-4 ori pe zi. La încheieturi trebuia să facă băi cu urină. Şi-a redus gradat dieta la alimente lichide, timp de o lună. A menţinut apoi această dietă timp de şase luni, după care i s-a permis să se hrănească cu alimente solide, dar foarte uşoare, dietă pe care o păstrează până astăzi.

Soțul ei a ajutat-o foarte mult în timpul acestui tratament, care a avut un succes de 90-95% într-o perioadă de 18 luni".

Plante medicinale: studiile au demonstrat că ceaiul fermentat de Kombucha dă rezultate foarte bune în tratamentul artritei.

Astmul

Se recomandă picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, la care se adaugă injecțiile cu urină și tratamentul holistic. Prizarea pe nas a urinei, urmată de masaje pe piept și pe coloana vertebrală s-au dovedit extrem de benefice. Dieta alimentară trebuie ajustată.

Aplicând terapia prin urină, dr. Shashi Patil și dr. Sarang Patil (vezi lucrarea *O abordare integrată a terapiei prin urină)* au obținut următoarele succese în cazurile de astm:

În cazurile de **astm episodic,** 80% din pacienți au obținut o îmbunătățire a stării de sănătate pe termen lung, iar 20% una pe termen scurt. Singurele reveniri ale bolii s-au datorat întreruperii tratamentului.

În cazurile de **astm cronic,** 60% din pacienți s-au vindecat total, 29% s-au simțit excelent atât timp cât au urmat tratamentul, iar 11% nu au prezentat o îmbunătățire a stării de sănătate pe termen lung.

În cazurile de **astm genetic,** 5% din pacienți s-au vindecat total, 44% s-au simțit mai bine pe termen scurt, 48% nu au prezentat o îmbunătățire semnificativă a stării

de sănătate, iar 3% au prezentat o agravare a simptomelor, datorată vomitării continue și deshidratării.

În plus, iată un fragment dintr-o scrisoare pe care am primit-o:

„Am citit în cartea dumneavoastră despre Kombucha despre celelalte lucrări ale dumneavoastră, așa că am comandat încă trei cărți, printre care și „Terapia prin apă". La vremea respectivă, sufeream foarte tare de astm, fiind nevoit să apelez la pulverizator la fiecare 2-3 ore. La cel mai mic efort, îmi pierdeam complet suflul.

Eram extrem de deprimat din cauza bolii și nu mai știam ce să fac. Eram încă angajat, dar trebuia să merg acasă la fiecare criză. După ce am citit cartea dumneavoastră și am aflat despre urinoterapie, m-am decis să o încerc, deși nu mi-a stârnit deloc încrederea. Aveam deja patru sticluțe cu picături homeopatice de echinacea, care nu m-au ajutat până atunci cu nimic, așa că tot ce am făcut a fost să adaug zece picături de urină în ele. Am luat câte cinci picături sub limbă dimineața și seara. În primele două zile nu am simțit nici o schimbare. În schimb, în cea de-a treia zi nu am mai avut nici un acces de astm. Când am încercat să renunț la picături, am avut o ușoară revenire a bolii. M-am speriat atât de tare, încât de atunci nu am mai renunțat nici o clipă la ele.

J. H. W."

Plante medicinale: rădăcină de valeriană, roiniță, Iarba Sfântului Ioan, cimbru, rădăcină de Planta Sfântului Benedict, flori de soc, lumânărică, podbal, mușchi islandez, iarbă-mare, nalbă mare, saw palmetto, săpunariță.

Picior de atlet

Se recomandă băi de picioare, până când simptomele dispar (plus încă o săptămână).

Atrofie

Se recomandă ingerarea urinei și masajul cu urină, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Dureri de spate

Comprese și masaj cu urină.

Mușcături

Se recomandă spălarea zonei afectate cu urină, masaje și aplicarea unor comprese.

Iată o scrisoare pe care am primit-o de la B. J. K.:

„Doresc să vă descriu, din experiența personală, un remediu eficient pentru tratamentul mușcăturilor și înțepăturilor veninoase.

Împreună cu soția mea, am aflat pentru prima oară de urinoterapie acum cinci ani, când un prieten ne-a împrumutat cartea lui Harald Tietze, „Urina – apa sfântă". La fel ca oricare alt om care aude pentru prima dată de așa ceva, am fost inițial sceptici și neîncrezători. Eficiența acestui remediu atât de simplu și de necostisitor continuă să ne surprindă însă și astăzi. Am reușit să ne tratăm cu ajutorul lui de o gamă largă de afecțiuni, de la acnee la probleme grave ale rinichilor, infecții ale urechii și cancer la piele.

Dar nici un efect nu mi s-a părut atât de dramatic ca cel produs în cazul mușcăturilor sau înțepăturilor unor animale veninoase.

Mi s-a întâmplat de două ori. O dată, când făceam surfing, am fost înțepat de o meduză albastră. M-am întors imediat acasă și m-am frecat cu urină pe locul respectiv (păstrez întotdeauna urină veche de 1-2 zile). Durerea s-a diminuat și a devenit neglijabilă în numai câteva minute. O jumătate de oră mai târziu am aplicat din nou urină, iar durerea și urticaria apărută au dispărut complet.

A doua oară, am fost mușcat de dosul mâinii de un păianjen veninos. Durerea era insuportabilă. În câteva minute, mâna mi s-a umflat, dublându-și volumul. Am intrat imediat în casă și am băut o sticlă plină cu urină proaspătă (din fericire, aveam vezica plină), după care m-am frecat pe locul mușcăturii cu urina pe care o păstrasem de dimineață. Durerea a încetat imediat și mi-am putut continua lucrul timp de patru ore (sunt masor de meserie), deși umflătura nu s-a resorbit decât două zile mai târziu. Din fericire, nu mi s-a umflat întreaga mână și nu au existat efecte secundare.

Sper să nu aveți nevoie vreodată de această terapie, dar m-am gândit că ar fi interesant să îmi cunoașteți experiența, dată fiind activitatea pe care o desfășurați".

Probleme (infecții) ale vezicii

Se recomandă spălarea organelor genitale cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Poate părea paradoxal că vezica și tractul urinar se pot infecta în condițiile în care urina este un remediu atât de bun împotriva infecțiilor. Acest lucru demonstrează că

simplă prezență în interiorul trupului nu are efecte directe. Dacă este ingerată oral și trece pe la nivelul gâtului, ea poate vindeca însă orice inflamație, chiar și cancerul, după cum au arătat cercetările făcute în laboratoarele din Japonia.

Plante medicinale:

Amestecul A: planta prostatei 1, gălbenele 1, coada calului 1, păpădie 1

Amestecul B: orzoaică 1, gălbenele 2, traista ciobanului 1, iasomie 1, mărcriș 1

Alte plante:

Dracilă, mătase de porumb, pipsissewa, planta prostatei, trandafir, căpșuni, șapte-coji, trifoi sălbatic.

Băşici

Se recomandă baia sau compresele cu urină.

Hipotensiune

Se recomandă schimbarea dietei alimentare, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Hipertensiune

Se recomandă schimbarea dietei alimentare, ingerarea unor cantități mici de urină, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Plante medicinale: după părerea mea, cea mai bună plantă pentru reglarea tensiunii sanguine este **păducelul.** Pot fi adăugate și alte plante, precum: păpădia, florile de soc, creasta-haiducului, salvie, lingurică, pipirig, căpșuni.

Cheaguri de sânge

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Arsuri

Se recomandă tamponările și compresele cu urină, împachetările cu argilă.

Constipație

Se recomandă clismele și ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Plante medicinale: siminichie, păpădie, dracilă, trifoi sălbatic, nalbă-mare.

Hemoragie cerebrală

Se recomandă compresele pe cap, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Bronșită

Se recomandă tratamentul holistic, injecțiile cu urină, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Plante medicinale: lumânărică, lemn-dulce, turiță-mare, cimbrișor, iarbă-mare, saw palmetto.

Bulimie

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Cancer

Se recomandă postul negru cu urină, tratamentul holistic, ingerarea urinei și, în anumite cazuri, împachetările cu argilă.

Literatura referitoare la urinoterapie prezintă nenumărate cazuri de tratare cu succes a cancerului. În aproape toate situațiile, pacienții au apelat la ea în ultimă instanță, după ce medicii au renunțat să îi mai trateze, considerându-i cazuri lipsite de speranță. Shri Himmat Somaija a fost un asemenea pacient, care a suferit de cancer la ficat. Iată povestea lui, prezentată la Conferința Mondială de Urinoterapie.

„Prieteni, dacă nu aș fi apelat la terapia prin urină acum 11 ani, membrii familiei mele mi-ar fi deplâns astăzi cea de-a 11-a aniversare a morții. Astăzi, la zece ani de la recuperarea mea, dispun de o sănătate ieșită din comun și de aceeași vitalitate pe care o aveam acum 20 de ani! În rândul prietenilor și rudelor mele am devenit o adevărată legendă vie. Vă declar din proprie experiență că, dacă este aplicată sistematic, terapia prin urină poate vindeca fără nici o îndoială cancerul".

Shri Himmat Somaija lucrează la ora actuală împreună cu dr. G. K. Thakkar, ajutând alte persoane cu sfaturile sale în lupta cu bolile. Un caz similar este cel al Tarei Aich din Toowoomba, Australia. Cu opt ani în urmă, femeia a fost diagnosticată cu cancer la ganglionii limfatici, intestine și ficat. Nu numai că a supraviețuit, dar se simte astăzi mai bine ca oricând. De aceea, ea promovează această terapie minunată oriunde i se oferă prilejul.

Următoarea scrisoare a fost primită de editorul revistei Nexus. L-am contactat pe Robert Adams în Noua Zeelandă și am obținut permisiunea acestuia de a publica scrisoarea sa în cartea de față. Mi-a oferit cu această ocazie chiar mai multe detalii, căci succesul și bunăstarea sa s-au dovedit a fi pe termen lung.

Tratarea cancerului la piele prin urinoterapie

„Dragă Duncan, doresc să îți povestesc cazul meu.

Acum doi ani, pe partea interioară a brațului drept mi-a apărut o mică pată. La vremea respectivă nu i-am acordat atenție. După numai 3-4 săptămâni, locul a început însă să mă mănânce. În plus, aveam senzația de arsuri. În următoarele șase luni pata se mărise considerabil. M-am gândit că ar putea fi vorba de cancer, așa că m-am dus la doctor. Acesta mi-a confirmat bănuiala și mi-a recomandat extirparea chirurgicală a pielii. Întrucât am citit foarte multă literatură legată de medicina alternativă și de cancer, am privit cu neîncredere soluția oferită de medic, conștient că de cele mai multe ori extirparea chirurgicală nu face decât să agraveze lucrurile, slăbind întregul corp.

Timpul trecea însă, iar starea mea de sănătate se deteriora. De Crăciun, lângă prima pată a apărut o alta, care creștea într-un ritm alarmant, până când s-a unit cu prima. În tot acest timp, soția mea Margaret a insistat în permanență să îmi fac operația chirurgicală, iar decizia mea inițială începea să slăbească.

După ce am citit însă numărul din februarie-martie al buletinului dumneavoastră informativ, în care a apărut articolul referitor la urinoterapie al Marthei Christy, pe care

l-am citit de mai multe ori, m-am decis să aplic eu însumi această terapie, deşi într-o formulă puţin modificată. M-am gândit atunci: dacă această femeie a reuşit să scape de atâtea probleme de sănătate, de ce nu aş putea şi eu?

Am conceput pe loc o modalitate de a satura continuu zona afectată de cancer cu urină proaspătă (Margaret m-a ameninţat că divorţează!). Am început şi un jurnal. Pe prima pagină am scris: „27 ianuarie 1996. Am început tratamentul". De atunci, am notat în el toate schimbările pe care le-am observat. Pe 28 februarie 1996 am scris: „Tumorile s-au vindecat complet". 9 martie: „Locul vechilor tumori aproape că nu mai poate fi observat". 16 martie: „Vechile tumori au dispărut complet. În locul lor nu a mai rămas nici măcar o cicatrice". Vindecarea completă s-a produs în numai 32 de zile.

M-am dus atunci la medicul meu şi i-am arătat braţul. Nici el, nici asistentele sale nu au reuşit să descopere vreo urmă a vechilor tumori. Una din asistente era o cititoare avidă a revistei *Nexus*. Când am refuzat să răspund la întrebările medicului referitoare la tratamentul pe care l-am urmat, ea a fost singura care s-a limitat să zâmbească. Mai târziu mi-a spus: „Pun pariu că ai urmat terapia prin urină". Am convenit cu ea să aducă numărul respectiv din *Nexus* la spital şi să îl lase la vedere, în speranţa că vreun medic îl va citi şi va ajunge singur la concluziile care se impuneau. Încă nu am primit veşti de la ea.

Este uimitor cât de slăbit te poate lăsa un simplu atac de cancer într-o regiune limitată a corpului. De aceea, după ce m-am vindecat, am simţit o revigorare incredibilă şi o

senzație de bunăstare interioară de care nu mă mai credeam capabil.

Duncan, mă simt dator acelei femei remarcabile și aș dori să îi transmiți o copie după această scrisoare, cu mulțumirile mele.

Cele mai bune urări echipei de la *Nexus,* Robert Adams, Whakatane, Noua Zeelandă".

Cea mai bună cale de a lupta împotriva cancerului este prevenirea sa. Din păcate, în lume se cheltuiesc sume uriașe de bani pentru descoperirea unui medicament-minune care să distrugă cancerul. Nu ar fi mai simplu dacă aceste sume s-ar cheltui pentru prevenirea sa?

Acum câteva luni, un studiu american difuzat de televiziuni afirma că în anul 2000 la fiecare secundă se va produce o moarte datorată cancerului. Statisticile susțin că un om din 20 va muri de această boală teribilă. De ce s-a produs această creștere atât de dramatică? Unul din motivele pentru care ne îmbolnăvim de cancer este mediul în care trăim. Toată lumea vorbește de încălzirea globală, de poluarea aerului, de gaura de ozon, și așa mai departe, plângându-se de poluarea produsă de marile uzine, de liniile de înaltă tensiune etc. Ce se poate face însă împotriva acestora?

Principalele probleme de mediu de care vorbesc eu sunt cele din propria noastră casă, iar aici putem face câte ceva. Una din principalele cauze ale cancerului tinde să devină electro-poluarea, care este de zece ori mai puternică în casele oamenilor decât afară. De multe ori, dormitoarele oamenilor au câmpuri electrice foarte puternice, din cauza

ceasurilor electronice, a păturilor electrice, a televizoarelor și a altor aparate. Principala zonă pe care ar trebui s-o ferim de câmpuri electrice este tocmai cea în care dormim. În timpul somnului, corpul ar trebui să se auto-repare, nu să fie supus unor câmpuri electrice de înalt voltaj, cu o frecvență de 50 Hz, ca să nu mai vorbim de câmpurile magnetice care le însoțesc.

Dacă doriți să aflați informații suplimentare referitoare la felul în care ne pedepsim singuri în propria noastră casă, dar și la soluțiile care ne stau la dispoziție, vă recomand cartea lui Reinhard Kanuka-Fuchs, *Un cămin sănătos și un birou echilibrat,* precum și propria mea carte, *Razele telurice și poluarea provocată de om.*

Un studiu american arată că beta-carotenul generează efecte pozitive în lupta împotriva cancerului. Alimentul cu cel mai mare conținut de beta-caroten este spirulina. Dacă faceți un tratament cu beta-caroten, urmăriți să folosiți numai produsul natural, cum este cel din spirulină. Cel sintetic și cel stabilizat nu sunt la fel de eficiente și pot genera efecte secundare negative. Nu aveți încredere decât în natură!

Pentru informații suplimentare referitoare la spirulină și beta-caroten, vă recomand lucrarea mea, *Spirulina – un micro-aliment și o binecuvântare majoră.*

Plante medicinale: amestecul alcătuit din **rădăcină de brustur** *(arctium lappa),* **rădăcină de rubarbă** *(rheum palmatum* – atenție! Aceasta nu este varietatea comună pe care o găsim în grădinile noastre), măcriș *(rumex acetosa)* și **ulm alunecos** *(ulmus fulva)* – a devenit extrem de popular în ultimii ani în tratamentul naturist al cancerului.

O altă plantă foarte populară este **pawpaw (papaya).**

Iată care este rețeta cea mai obișnuită de preparare a sucului din frunze de papaya. Se iau șapte frunze de mărime medie, nici prea bătrâne, nici prea tinere. Frunzele se spală bine și se usucă parțial. Se taie apoi la fel ca varza și sunt așezate într-un vas, împreună cu doi litri de apă. Vasul este pus la fiert, până când lichidul scade la jumătate. În final, lichidul este strecurat în vase de sticlă.

Acest concentrat poate fi păstrat la frigider timp de 3-4 zile. Dacă își pierde limpezimea, nu mai trebuie folosit în continuare.

Dacă doriți să-l combinați cu ceaiul de Kombucha, concentratul va fi amestecat cu ceaiul verde sau cu alte ceaiuri medicinale, în funcție de nevoile personale. Procesul de fermentație specific ceaiului de Kombucha păstrează proprietățile frunzelor de papaya într-o manieră naturală.

Dacă folosiți concentratul simplu, doza recomandată este de 50 ml de trei ori pe zi. De asemenea, puteți combina acest concentrat și cu alte băuturi naturale.

Dacă fermentați concentratul de papaya cu alte ceaiuri, dozajul va fi calculat proporțional. Spre exemplu, dacă puneți la fermentat un litru de concentrat și un litru de ceai verde, dozajul calculat va fi de 100 ml de trei ori pe zi.

Unii oameni preferă fructele (cu tot cu semințe și piele) de papaya **semi-mature** (de un verde închis). Se spune că acestea au același efect vindecător ca și frunzele. Ele sunt măcinate cu ajutorul unui blender și pot fi amestecate cu alte fructe.

Pentru informații suplimentare, vă recomand lucrările mele: *Kombucha – ciuperca miraculoasă* și *ceaiul de Kombucha.*

Candidoza

Se recomandă postul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, precum și clismele.

Cataracta

Se recomandă picăturile de urină în ochi (sau spălarea ochilor cu urină).

Plante medicinale: cânepa homeopatică a dat rezultate foarte bune.

Varicela (vărsatul de vânt)

Iată o scrisoare pe care am primit-o pe marginea acestui subiect:

„Dragă Harald,

Doresc să-ți relatez o experiență pe care am avut-o. Este vorba de varicelă, boală pe care am contractat-o în anul 1997, la vârsta de 32 de ani.

Auzisem deja de terapia prin urină, așa că am început să o aplic chiar de a treia zi. Am folosit de asemenea rășină de pin, cu care mă ungeam în baie. După numai două zile, mi-am dat imediat seama de beneficiile ingerării urinei, prin comparație cu primele zile de boală, când nu o folosisem.

Rășina de pin m-a ajutat într-o oarecare măsură să previn îngrozitoarea iritare a pielii, dar urina mi-a ajutat întregul corp. Am suportat astfel mult mai ușor boala.

Nu am avut decât un singur rând de erupții ale pielii. Pe scurt, experiența a fost mult mai puțin traumatizantă decât auzisem în legătură cu alte cazuri de varicelă la adulți.

În copilărie nu am făcut această boală. În momentul în care am contactat-o, ca adult, mă aflam într-o perioadă de stres teribil.

Îți mulțumesc pentru ajutor. Poți folosi această scrisoare ca exemplu pentru cărțile tale.

Cu sinceritate, A. P."

Degerături

Se recomandă spălarea regulată a degerăturilor cu urină.

Sindromul oboselii cronice

Vezi M. E.

Răceli

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, la care se adaugă gargara și prizarea pe nas a urinei.

Plante medicinale: mușețel, coada-șoricelului, flori de tei, lumânărică, echinacea, păpădie, turiță-mare, păducel, năsturel, dracilă, anason-mare, iarbă-moale, nalbă-albastră, primulă de seară, brâncuță, isop, vârnanț, roiniță, șofrănaș, saw palmetto.

Colici

Se recomandă postul negru cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Plante medicinale: angelică, ienupăr, gheara-mâței, mantaua-doamnei, rădăcină de stânjenel, vârnanț, soc, cimbrișor.

Conjunctivită

Se recomandă picăturile de urină în ochi (sau spălarea ochilor cu urină).

Alergie la produse cosmetice

Se recomandă masajele și compresele cu urină.

Tuse

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Crampe

Se recomandă compresele și frecțiile cu urină.

Crampele sunt un semn că din organism lipsește calciul. Suplimentele de calciu trebuie luate întotdeauna seara.

Plante medicinale: iasomie, angelică, panseluțe, trandafiri, păpădie.

Chisturi

Se recomandă masajele și compresele cu urină.

Mătreață

Se recomandă masarea scalpului și a părului cu urină.

Surzenie

Se recomandă picăturile de urină în ureche.

Probleme ale dinților

Se recomandă clătirea dinților cu urină.

Iată ce a afirmat despre acest subiect la Conferința Mondială de Urinoterapie de la Goa Dr. G. K. Thakkai, fondatorul fundației *Apa Vieții* și autor al mai multor publicații:

„Terapia prin urină este extrem de eficientă în tratarea problemelor dentare și orale precum pioreea, gingivita, halitoza (respirația urât mirositoare), cheiloza angulară, stomatita, Lichen-Planus etc. Pentru toate aceste afecțiuni simple, dar extrem de dureroase, nu poate fi imaginat un tratament mai sigur. Spre deosebire de alte tratamente, urinoterapia poate vindeca aceste afecțiuni în numai o zi sau două! Cele mai severe dureri de dinți pot fi eliminate prin urinoterapie în numai 15 minute!

Făcând experimente continue, am descoperit o tehnică prin care pot fi obținute beneficii maxime prin aplicarea urinoterapiei în toate problemele dentare și orale. Este o tehnică simplă, dar foarte specială. Ea constă în umplerea gurii cu urină proaspătă și clătirea ei permanentă timp de 10-15 minute (sau mai mult, dacă pacientul simte nevoia). Prin clătire, Shivambu este absorbită de gingii și ajunge la rădăcinile dinților, distrugând bacteriile prezente. Prin

repetarea acestei tehnici de clătire de 3-4 ori pe zi, chiar și cele mai grave probleme dentare pot fi vindecate în câteva zile, iar dinții care se clatină își recapătă fermitatea pentru tot restul vieții! În testele clinice făcute, am obținut un succes de aproape 100% în toate afecțiunile enumerate mai sus.

Notă: cariile deja existente la nivelul dinților nu pot fi umplute prin clătirea gurii cu urină. De aceea, în cazul lor trebuie să apelați la un practician, pentru a le plomba".

Depresia

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Dermatite (pe bază alergică)

Se recomandă compresele și masajul cu urină, ingerarea, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Diabet

Se recomandă modificarea dietei alimentare (care trebuie să devină ne-acidă), ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Plante medicinale:

Amestecul A: afine 1, galega 1, troscot 1.

Amestecul B: brustur 1, cicoare 1, schinduf 1.

Galega *(galega officinalis)* este o plantă folosită în primele faze de diabet, dar nu trebuie luată dacă pacientul urmează un tratament cu L-dopa, întrucât poate mări nivelul de zahăr în sânge.

Diabeticii **nu** trebuie să folosească ceaiuri de drăgaică.

Diaree

Se recomandă postul negru cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Difterie

Se recomandă injecțiile cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Iată o scrisoare pe această temă primită de la E. R. B.

„La sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial familia mea trăia la Hamburg. La vremea respectivă aveam 6 ani și m-am îmbolnăvit de scarlatină și difterie. Boala era gravă și am fost dus la spital. Întrucât la vremea respectivă nu existau medicamente în spitalele publice, am fost pus să îmi beau urina și să fac gargară cu ea. Mai târziu, am auzit că fermierii obișnuiesc să urineze pe rănile deschise și cunosc tot felul de povești despre soldații care au supraviețuit în timpul războiului numai cu urină, salvându-și nasul, degetele și urechile de la îngheț. În cazul meu, tratamentul a funcționat perfect. De atunci, folosesc în continuare urina, pe care o recomand tuturor celor care doresc să mă asculte".

Amețeală

Se recomandă compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Dizenterie

Se recomandă postul negru cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Hidropizie

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Iată ce recomandă în această direcţie străvechea scriptură *Damar Tantra* în versetele 28-29: *„Dacă adeptul dizolvă un extract de mică şi sulf în Shivambu, luând regulat acest amestec, el îşi poate vindeca hidropizia şi reumatismul. În plus, capătă o mare forţă şi o strălucire divină. Se va bucura de viaţă lungă şi va învinge chiar moartea"*.

Probleme ale urechii

Se recomandă picăturile de urină în ureche.

Iată un fragment dintr-o scrisoare pe care am primit-o pe această temă:

„Într-o duminică dimineaţa, fiica mea în vârstă de 11 ani a acuzat dureri severe de ureche. În zilele anterioare a înotat foarte mult în piscina unei prietene. Nu aveam în casă Panadol şi picături pentru ureche, aşa că i-am pus trei picături din urina ei. După circa trei ore, durerea a dispărut complet". R. F. M.

Eczeme

Se recomandă compresele şi masajul cu urină veche.

Într-o conferinţă ţinută în anul 1994, John Rabitsch recomandă: „M-am gândit că încercarea valorează mai mult

decât studiul teoretic, așa că am băut un amestec format din 75 ml de urină cu 75 ml apă distilată, timp de o săptămână. Subit, mica mea eczemă de pe coapsa superioară a dispărut. O aveam de 40 de ani!"

Lipsa de energie

Urina poate fi folosită ca tonic general, câte un pahar în fiecare dimineață.

Plante medicinale: majoritatea celor care beau ceai verde (sau ceai negru) de Kombucha fermentat afirmă că acesta le conferă un plus de energie.

Epilepsie

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, la care se adaugă gargara și prizarea pe nas a urinei.

Probleme ale ochilor

Se recomandă băile de ochi cu urină.

Iată ce spune în această direcție Heinrich Zedler din Germania (într-o carte apărută în anul 1747): „Cel mai bun tratament al problemelor oculare este urina unui bărbat tânăr, fiartă o perioadă scurtă de timp și amestecată cu miere". Și un scurt comentariu: mierea este un remediu foarte bun pentru orice tip de rană. Altminteri, personal recomand folosirea urinei proprii. Urina provenită de la alte persoane poate fi folosită, dar numai dacă nu există nici o altă posibilitate.

Dr. G. K. Thakkai a atins și acest subiect la Conferința Mondială de Urinoterapie de la Goa:

„Sunt absolut uimitoare efectele benefice ale urinoterapiei asupra afecțiunilor ochilor precum conjunctivita cronică sau acută, conjunctivita alergică, dacriocistita cronică și acută, irido-ciclita, tracomul, glaucomul etc., precum și conjunctivita herpetică cronică (pentru care nu există remediu cunoscut nici chiar în țările avansate precum Marea Britanie, Germania sau SUA). Tratamentul este cât se poate de simplu: administrarea câtorva picături de urină proaspătă în ochi, de 3-4 ori pe zi, sau clipirea ochilor într-o ceașcă cu urină proaspătă. Înainte de folosire, urina trebuie ținută câteva minute pentru a se răci.

Mulți dintre adepții lui Shivambu au renunțat complet la ochelari după ce au folosit vreme îndelungată urinoterapia.

Ori de câte ori prezint un material referitor la urină în conferințele de presă sau la diferitele seminarii internaționale, subliniez întotdeauna că marea majoritate a bolilor, inclusiv cele așa-zis incurabile, de la răceli și până la cancer, de la artrită și până la SIDA, pot fi vindecate prin urinoterapie. Dacă vom răspândi aceste informații referitoare la utilitatea urinei personale în afecțiunile dinților și ochilor, vom putea alina suferințele a milioane de oameni din întreaga lume, provocând o adevărată revoluție medicală".

Acum câteva luni mi-a telefonat un domn care mi-a spus că urina i-a salvat vederea. În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, în fața gazelor folosite de germani, singurul remediu pentru evitarea orbirii consta în introducerea în ochi a unor picături de urină. A adăugat că acest lucru este bine documentat într-un muzeu din Canberra, Australia.

Și iată o altă scrisoare primită din El Salvador:

„Dragă Harald,

Astăzi am fost la medicul oculist și acesta mi-a spus că am vederea unui om de 40 de ani, nu de 65 (câți am). Nu i-am spus că secretul constă în picurarea urinei în ochi în fiecare dimineață, de un an încoace. În plus, îmi pun câteva picături de urină și în nas, și de atunci nu am mai răcit niciodată. Mai beau și un pahar de urină proaspătă, tot dimineața. Cred cu convingere în această terapie. Dacă dorești, poți folosi această scrisoare ca mărturie, dar te rog să îmi folosești doar inițialele. Cu mulțumiri, F. M. S.".

O altă persoană, P. F. S., mi-a scris:

„În anul 1996, pe când călătoream în centrul Australiei, am făcut o infecție foarte dureroasă la ochi. Când m-am trezit dimineața, aproape că nu i-am putut deschide din cauza infecției.

Nu aveam medicamente la mine, dar, slavă cerului, aveam destulă urină!

M-am spălat de două ori pe ochi cu urină în acea zi, iar vindecarea s-a produs foarte rapid. A doua zi dimineața vederea îmi era din nou cât se poate de clară.

De atunci, îmi folosesc urina chiar și pentru cea mai mică zgârietură, și nici o rană nu mi s-a mai infectat vreodată".

Și o scrisoare primită de la P. F.:

„Aplic urinoterapia sub formă de picături ținute sub limbă. Am obținut deja rezultate după numai patru zile, când mi s-a vindecat o durere la ochi apărută peste noapte. Dimineața nu mai aveam nimic.

Soțul meu a început și el această terapie. Vom continua și pe viitor...".

Oboseală

Vezi și M. E. Se recomandă tratamentul holistic, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Febră

Se recomandă compresele și masajul cu urină.

Gripă

Vezi răceală.

Degerături ale degetelor de la mâini și picioare și ale urechilor

Se recomandă spălarea zonelor afectate cu urină și compresele. John Rabitsch povestește următorul caz în conferința ținută în anul 1994: „Spre exemplu, în Laponia urina este folosită împotriva degerăturilor. Dacă intri în igluul unor laponi cu degerături, femeia va dispărea imediat după o cortină și va reveni în scurt timp cu o pânză umedă și puternic mirositoare. După zâmbetul de pe fața ei, îți poți da rapid seama că este vorba de urină. Compresa este așezată apoi pe zona afectată".

Infecții cu ciuperci

Vezi și picior de atlet.

Se recomandă compresele și clismele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Afecțiuni ale vezicii urinare

Se recomandă schimbarea dietei alimentare, postul negru și ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Plante medicinale: dracilă, verbină, Iarba Sfântului Ioan.

Cangrenă

Se recomandă compresele și masajul cu urină, precum și tratamentul holistic.

Glaucom

Se recomandă spălarea ochilor cu urină și picăturile în ochi.

Stafilococul auriu

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă. Vezi și capitolul intitulat *Tratamentul cu urină.*

Gonoree

Se recomandă postul negru cu urină și/sau ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Gută

Se recomandă compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, precum și schimbarea dietei alimentare.

Plante medicinale:

Amestecul A: urzică vie 1, mesteacăn 1, schinduf 1, ventrilică 1.

Amestecul B: pir 1, panseluțe 2, ferigă 1, petale de trandafir 2.

Amestecul C: păpădie 2, urzică vie 1, coada-calului 2, mesteacăn 1, petale de trandafir (cu semințe) 1, zmeură 1.

Alte ceaiuri recomandate:

Urzică moartă, răchițele, creasta-haiducului, crețușcă.

Probleme ale gingiilor

Se recomandă clătirea gurii cu urină proaspătă timp de câteva minute.

Hemoroizi

Se recomandă compresele și băile cu urină.

Pierderea părului

Se recomandă masajul cu urină veche și proaspătă.

Plante medicinale: *s-au obținut rezultate foarte bune cu ceaiul fermentat de Kombucha.*

Guturai

Se recomandă prizarea pe nas a urinei, spălarea ochilor, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă. Vezi și alergii.

Dureri de cap

Se recomandă compresele cu urină, masajul capului și a gâtului.

Mai întâi, pacientul trebuie să stabilească de unde provine migrena. De multe ori, cauzele ei sunt legate de o digestie proastă, constipație, dureri de ceafă, ochelari magnetici etc.

Plante medicinale:

Amestec recomandat: ceai de mate 2, angelică 1, roiniță 1.

Alte plante: crețișor, primulă, trandafiri, ventrilică, rozmarin.

Probleme ale auzului

Vezi surzenie și probleme ale urechii.

Tulburări cardiace

Se recomandă masarea întregului corp cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Plante medicinale: păducel, voronic, levănțică, mentă, talpa-gâștei, trandafiri, traista-ciobanului.

Arsuri la inimă

Se recomandă modificarea dietei alimentare și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Plante medicinale: angelică, plante aromatice, coada șoricelului, mentă.

Hepatită

Vezi și tulburări ale ficatului.

Se recomandă postul negru cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Herpes

Se recomandă aplicarea compreselor cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

HIV

Vezi SIDA.

Hipertensiune

Vezi anxietate.

Hipertiroidism

Se recomandă comprese cu urină aplicate în zona gâtului, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Hipotiroidism

Se recomandă comprese cu urină aplicate în zona gâtului, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Infecții

Se recomandă compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Mușcături de insecte

Vezi mușcături.

Insomnie

Factorul-S din urină induce un somn natural.

Plante medicinale:

Amestecul A: ventrilică 1, Iarba Sfântului Ioan 1, iasomie 1, roiniță 1.

Amestecul B: ciuboțica-cucului 2, rădăcină de valeriană 1, flori de portocal 1, floarea-pasiunii 1.

Alte ceaiuri recomandate: mușețel, păpădie, traista-haiducului, drăgaică, mentă, primulă.

Probleme ale intestinelor

Se recomandă clismele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Mâncărimi

Se recomandă spălarea zonei și aplicarea de comprese cu urină.

Gălbinare

Se recomandă postul negru cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Dureri ale încheieturilor

Vezi dureri.

Sarcomul Kaposi

Se recomandă tratamentul holistic, spălarea pielii și compresele cu urină.

Rinichi

Se recomandă compresele cu urină pe zona rinichilor, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

În lucrarea prezentată la prima Conferință Mondială de Urinoterapie de la Goa, *Terapia prin urină și tratamentul insuficienței renale*, Ramnikal Gada dă următoarele informații: Pacienții care suferă de insuficiență renală trebuie să aplice toate etapele terapiei prin urină. Metoda de tratament depinde de severitatea bolii. Pacienții trebuie să înceapă cu o jumătate de ceașcă de urină proaspătă luată de 3-4 ori pe zi, apoi să crească doza la două cești (200 de ml) pe zi, după un interval de 8-15 zile. Ei trebuie să aplice de asemenea masajul cu urină veche de șapte zile, de 3-4 ori pe zi, pe întreaga zonă a stomacului și abdomenului, precum și un masaj pe întregul corp de două ori pe zi. În plus, vor aplica comprese cu urină (veche) fierbinte de 3-4 ori pe zi, timp de o jumătate de oră fiecare. Clismele cu urină se recomandă să fie făcute o dată la fiecare 8-15 zile. Pe cât posibil, dieta trebuie să conțină numai lichide ușoare și alimente foarte ușor digerabile.

Un studiu de caz: pacienta Minal Munkund Pednekar, 32 de ani.

O asistentă de la spitalul Chembur Hospital din Mumbai suferea de insuficiență renală. Rinichiul stâng nu

îi funcţiona deloc, iar cel drept funcţiona doar la o capacitate de 30%. Durerile erau foarte mari, căci nu putea să urineze decât foarte greoi. A folosit tratamentul alopatic, dar nu a fost satisfăcută de rezultate. A fost adusă la centrul nostru de terapie prin urină de la Goregoan, fiind ajutată de trei femei care lucrau la un centru de acupresură (nu putea merge singură).

Persoanele care o însoţeau erau ne-vegetariene. De aceea, i-am dat pentru început să bea din propria mea urină (fără să-i spun ce este). La scurt timp, a putut urina, iar durerea i-a dispărut în mare măsură.

Ulterior, am tratat-o cu acupresură, timp de un an. La ora actuală, îşi bea regulat urina proprie. În ultimii patru ani, a continuat să lucreze, fără să mai aibă nevoie de dializă, deşi nu are decât un singur rinichi funcţional, care lucrează la 30% din capacitate!"

Şi iată o altă scrisoare pe care am primit-o de la Karen Johnston:

Cum m-am vindecat în mod natural de insuficienţă renală

„Am crezut întotdeauna în eficacitatea *sistemului medical*. Am făcut tot ce mi-au prescris doctorii, inclusiv tot felul de vaccinuri şi toate medicamentele care apăreau pe piaţă. Am luat timp de doi ani antibiotice, acestea fiindu-mi recomandate ca o precauţie împotriva arsurilor. Am avut întotdeauna o stare de sănătate precară şi m-am luptat în permanenţă cu infecţiile, atât interne cât şi externe. Am pierdut foarte mult timp pe la doctori, dar şi pe la terapeuţii

naturiști, făcând tot ce mi-au spus aceștia. Obișnuiam să iau Panadol împreună cu suplimente de vitamine.

Atunci când mă îmbolnăveam de-a binelea, țineam de regulă un post numai cu fructe luate dimineața și cu suc de morcovi după-amiaza (nimic altceva). În 3-4 zile, mă făceam întotdeauna bine, indiferent cât de gravă era boala (chiar în cazul unei infecții la urechi pe care am avut-o odată).

Întrucât eram profesoară la copii cu handicapuri severe, mi s-a recomandat să îmi fac vaccinul împotriva hepatitei B. Am făcut acest lucru înainte să rămân însărcinată. După ce am născut-o pe fiica mea, m-am umflat ca un balon și nu am mai reușit să slăbesc, deși am făcut – ca de obicei – tot ce mi s-a spus: am ținut regimuri cu un conținut redus de grăsimi, m-am dus regulat la sala de sport etc. Oasele mele au devenit extrem de fragile și am suferit de câteva ori fracturi ale oaselor de la degetele de la picioare.

După cel de-al treilea vaccin făcut, fiica mea, Helen, a început să șchioapete și și-a pierdut energia timp de o săptămână. Din fericire, am trecut imediat pe programul de Imunizare Homeopatică, și de atunci au trecut cinci ani, timp în care s-a bucurat de o sănătate PERFECTĂ!

A doua zi după ce a născut la rândul ei, vara mea mi-a transmis că medicul i-a spus că copiii imunizați homeopatic și cei nevaccinați reprezintă o amenințare pentru viața celor vaccinați, timp de cinci ani! De aceea, fiica mea și fetița ei nu se vor putea vedea timp de cinci ani de acum înainte! Acest lucru m-a făcut să investighez mai îndeaproape problema vaccinărilor și am rămas șocată să aflu că adevărul era exact invers! Toate dovezile (luate din revistele medicale

și din statisticile guvernamentale) demonstrează că vaccinurile ortodoxe sunt nu numai ineficiente și periculoase, dar și contraproductive!

La un moment dat, m-am îmbolnăvit destul de grav, având o tuse uscată care nu dorea să se vindece cu nici un chip. Pentru prima oară în viața mea, postul nu a avut efectele scontate. Am devenit din ce în ce mai apatică și m-am simțit tot mai rău, transpirând și tușind 24 de ore pe zi. Acupuncturista mea, o femeie excepțională, mi-a diagnosticat o insuficiență renală. Mi-a spus că nu am nimic la plămâni, dar rinichii nu mai produc suficient lichid pentru ca plămânii să poată funcționa corect. A folosit o tehnică cu ace „fierbinți", dar tot ce a reușit a fost să îmi provoace niște dureri foarte mari în zona rinichilor.

Întoarsă acasă, am citit în cartea mea de căpătâi, *Gestiunea bolilor pe cale yoghină*, că boala mea era incurabilă, dar că se crede că un consum de până la 12 pere pe zi poate elimina pietrele la rinichi. Ei bine, m-am gândit că dacă face acest lucru, poate această dietă mă va ajuta și în problema insuficienței mele renale, așa că am încercat-o! În primele șase zile am mâncat câte 12 pere pe zi, la care am adăugat pătrunjel proaspăt, patru litri de apă filtrată și diferite ceaiuri pentru rinichi. Mi-am suflat încontinuu nasul și am pierdut câteva kilograme datorită eliminării lichidului. Mi-am dat seama în sfârșit că nu am avut o problemă de îngrășare, ci una legată de rinichi, generată în mod evident de vaccinurile împotriva hepatitei B, astfel încât făcusem o retenție de apă. Așadar, cu ajutorul perelor, al ceaiurilor pentru rinichi și al câtorva tehnici ușoare de yoga pentru

masarea rinichilor, am reușit să îmi pun din nou rinichii la treabă! Am trecut apoi la o altă dietă, mâncând numai alimente organice, vii, și am început să mă feresc de substanțele chimice (de pildă, am început să spăl numai cu oțet, nu cu detergenți). Am făcut astfel vârsta de 40 de ani.

Am aflat între timp că grăsimea din lactate este esențială pentru fixarea calciului, motiv pentru care le-am integrat în dieta mea. De atunci, oasele mele au devenit puternice, pierzându-și fragilitatea. Ori de câte ori mănânc alimente cu aditivi chimici, mă îmbolnăvesc pe loc, fiind nevoită să încep un program de detoxificare homeopatică. Iată cum a decurs ultimul program de acest fel, pe care l-am ținut la sfatul medicului meu homeopat: am început cu o alimentație bazată pe cruditați, săracă în zaharuri și bogată în fibre. Am luat apoi câteva tablete homeopatice de trei ori pe zi, timp de trei zile la rând, și am evitat mirosurile tari (cum sunt parfumurile). În această perioadă de purificare, fecalele mele au devenit negre timp de trei zile. Am făcut apoi o pauză de trei zile, după care am luat picături homeopatice ținute sub limbă, timp de două săptămâni, timp în care au ieșit la iveală simptomele unor probleme mai vechi. Am făcut apoi din nou o pauză de o săptămână, după care am trecut la etapa finală, de eliminare a toxinelor din metale grele, ținând sub limbă CH7, care are acest efect. După încă o zi, am eliminat prin fecale tot felul de metale (de pildă, am eliminat câteva bile uriașe de mercur!). Au fost cele mai urât mirositoare fecale pe care le-am avut în viața mea, dar cinci zile mai târziu mă simțeam fantastic. Plezneam de energie; parcă nu mă simțisem niciodată până

atunci atât de bine. În acest fel, la sfatul medicului meu homeopat, am reușit să termin programul de detoxificare cu două săptămâni mai devreme și am înțeles pentru prima dată ce înseamnă cu adevărat starea de sănătate. Mă simțeam absolut fantastic, cu excepția unei infecții severe la gingii, care a reușit să supraviețuiască programului de detoxificare. Soțul meu mi-a sugerat atunci să aplic terapia prin urină, așa că am început (după ceva muncă de convingere din partea lui) să îmi clătesc gingiile cu urină proaspătă. În mod miraculos, după numai două zile, infecția care mă chinuise atâta vreme a dispărut ca prin farmec! Am continuat cu 50 de picături ținute sub limbă, de trei ori pe zi, timp de trei zile. De unde la început era închisă la culoare, murdară și urât mirositoare, urina mi-a devenit clară, curată și de-a dreptul dulce la gust (semn clar că rinichii mei funcționau mai bine). Însăși acupuncturista mea a rămas uimită să constate cât de perfect îmi funcționau acum organele interne. De atunci au trecut șase luni și nu am mai apelat la un medic (nici chiar la acupuncturistă). A fost prima iarnă din viața mea în care nu am răcit și nu am făcut nici un fel de infecție!

În loc să îmi trateze simptomele, medicul homeopat mi-a tratat cauzele problemelor, așa că acum mă pot bucura de o sănătate reală. Mai există doi factori importanți ai vindecării pe care doresc să-i menționez. Unul se referă la consiliere, necesară pentru a descoperi CAUZA EMOȚIONALĂ a bolii, pentru a învăța să ierți și să uiți. Celălalt este meditația, care nu înseamnă altceva decât o recentrare a atenției dinspre lumea exterioară către lumea

reală din interiorul tău. În loc să mă gândesc la un deznodământ negativ (lucru extrem de ispititor atunci când mi-au cedat rinichii și când medicul nu mi-a mai dat nici o speranță), am preferat să îmi păstrez încrederea în sine și gândirea pozitivă, imaginându-mi că îmi voi recăpăta sănătatea. Această gândire pozitivă a atras către mine răspunsul așteptat (soluția cu perele!). Credința joacă un rol extrem de important în procesul de vindecare. David Hurst are o serie de casete și de cărți excelente, cu ajutorul cărora procesul de vindecare poate deveni foarte ușor.

Folosind asemenea mijloace naturale, cred că orice boală poate fi vindecată, de la cancer și SIDA la astm și diabet!"

Plante medicinale: amestec de ceaiuri: planta-prostatei 2, gălbenele 2, ienupăr 1, drăgaică 1, păpădie 1.

Alte ceaiuri recomandate: dracilă, mesteacăn, traista-haiducului, ferigă, trandafiri, salsaparilă, șapte-coji, traista-ciobanului.

Atenție: coada-calului și ienupărul nu trebuie luate în caz de *infecție* la rinichi!

Pietre la rinichi

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, precum și compresele cu urină aplicate în zona rinichilor.

Laringită

Vezi gât.

Lepră

Se recomandă tratamentul holistic, ingerarea urinei, picăturile homeopatice, picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, masaje și comprese cu urină.

Leucemie

Se recomandă tratamentul holistic.

Leucodermă

Se recomandă comprese și masaje cu urină.

Afecțiuni ale ficatului

Se recomandă compresele cu urină aplicate în zona ficatului, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Plante medicinale:

Amestecul A: turiță-mare 1, cicoare 1, păpădie 2.

Amestecul B: păpădie 2, flori de soc 1, mătase de porumb 1.

Amestecul C: rubarbă 1, păpădie 2, dracilă 1, fumărică 1.

Amestecurile de mai sus sunt considerate stimulente ușoare. Pentru o stimulare mai puternică a ficatului, la amestecurile respective mai pot fi adăugate pelin și dioc. Atenție, ambele ceaiuri sunt foarte amare!

Alte ceaiuri care mai pot fi adăugate la amestecurile de mai sus sunt: drăgaică, răchițele, primulă de seară, turiță-mare de cânepă, urechea-șoricelului, ovăzul, rădăcină de stânjenel, trifoi sălbatic.

Longevitate

Vezi îmbătrânire.

Embolism pulmonar

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Glandele limfatice

Se recomandă frecțiile cu urină veche pe zona afectată, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Malarie

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

M.E. (C.F.S)

Se recomandă tratamentul holistic, clismele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, masajele și postul negru cu urină.

Din observațiile mele, oamenii care suferă de C.F.S. dorm de regulă în camere cu raze telurice foarte puternice, extrem de poluate electric. De aceea, le recomand să își facă măsurători electrice în dormitoare. Dacă nu dispuneți de un aparat de măsurare a electro-stresului, vă recomand să închiriați unul. Pentru informații suplimentare, îl puteți contacta pe editorul meu.

Plante medicinale: sunt recomandate ceaiurile fermentate de Kombucha.

Un amestec de ceaiuri pentru **dimineață:** ceai verde 2, lămâiță 1, rozmarin 1.

Alte ceaiuri care pot fi folosite cu succes dimineața sunt: ceaiul mate și coada-șoricelului.

Un amestec de ceaiuri pentru **seară:** iasomie 2, roiniță 2, iarba Sfântului Ioan 1, ventrilică 2.

Alte ceaiuri care pot fi folosite seara: ciuboțica-cucului, traista-haiducului, drăgaică, mentă, floarea-pasiunii, primulă, rădăcină de valeriană

Pojar

Se recomandă injecțiile cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Meningită

Se recomandă tratamentul holistic, comprese cu urină aplicate în zona capului, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Menopauză

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Menstruație

Se recomandă dușurile cu urină, compresele aplicate în zona abdomenului, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Tulburări mintale

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Migrene

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, la care se adaugă compresele și clismele cu urină.

Plante medicinale:

Amestec: ceai de mate 1, iasomie 1, ventrilică 1.

Alte ceaiuri: răchițele, mentă, primulă.

Mononucleoză

Se recomandă tratamentul holistic.

Stări emoționale excesive

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Iată un fragment dintr-o scrisoare pe această temă pe care am primit-o de la Qld:

„Dragă Harald, aș vrea să-ți povestesc cum mi-a schimbat urinoterapia starea emoțională, de la o depresie marcată de incertitudine și tristețe la o stare de calm și pace interioară. Mi s-a spus că așa acționează Factorul-S din urină. Îți mulțumesc pentru cartea pe care ai scris-o. Sper ca ea să le fie de folos și celorlalți cititori". P. F. M.

Infecții ale gurii

Se recomandă clătirea gurii cu urină proaspătă, timp de câteva minute.

Senzaţie de rău dimineaţa

Vezi şi sarcină. Se recomandă ingerarea unor cantităţi mici de urină diluată.

Dureri musculare

Vezi dureri.

Distrofie musculară

Se recomandă masajul cu urină şi tratamentul holistic.

Necroză

Se recomandă compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Neurodermatită

Se recomandă spălarea zonei cu urină, compresele, ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Tensiuni nervoase

Vezi anxietate.

Blocarea căilor nazale

Se recomandă prizarea pe nas a urinei (la fel ca în cazul răcelii).

Obezitate

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

În cazul unui corp sănătos, capabil să își atingă scopurile propuse, greutatea ideală trebuie definită de la caz la caz. Multe femei își fac singure viața grea stabilindu-și țeluri absurde și ținând tot felul de diete aberante. Spre exemplu, nu există nici un tratament miraculos care să îți întărească oasele, dându-ți în același timp silueta unui model. Fiecare om trebuie să își descopere singur greutatea ideală. Ce este de preferat: să fii slab, dar bolnav, sau mai plinuț, dar sănătos? Evident, obezitatea este o condiție periculoasă, dar la fel este și slăbiciunea. Secretul atingerii unei greutăți ideale este alimentația echilibrată și sănătoasă, la care se adaugă exercițiile fizice moderate. Urinoterapia poate ajuta în procesul de control al greutății. Spre exemplu, dacă țineți post, urina vă poate fi de folos în prevenirea efectelor negative ale acestuia (vezi capitolul *Postul și sănătatea).* Ea are efecte asupra reglării greutății prin îmbunătățirea digestiei și a modului în care funcționează rinichii.

Am slăbit și mă simt minunat.

Iată o scrisoare pe care am primit-o din Austin TX, SUA:

„M-am decis să vă scriu câteva rânduri, pentru a vă relata experiența mea, pe care o puteți adăuga bazei dumneavoastră de date.

Am început să aplic urinoterapia la începutul lui noiembrie, pe când mă întorceam de la Sidney la Londra. Pe parcursul acestui traseu, am rămas la Bangkok timp de o lună. În prima săptămână nu am consumat decât apă și urină. Abia apoi am început să mănânc alimente ușoare. Totul a mers bine. Am slăbit și mă simțeam minunat. Când

am ajuns la Londra, prietenii mi-au spus că arăt cu 15 ani mai tânăr. De atunci am mărit cantitatea de alimente ingerate, am adăugat din când în când câte o bere, dar am continuat să îmi beau urina și să mă simt minunat.

Pe data de 12 decembrie am venit în SUA. După numai 2-3 săptămâni, am început să mă balonez, deși continuam să îmi beau urina. Trebuia să merg în California pentru o săptămână, dar nu mă simțeam la fel de bine ca de obicei. Pe scurt, am făcut o gripă, care m-a atacat cu o putere pe care nu am mai simțit-o din copilărie. Am fost nevoit să rămân la pat timp de două zile, și mi-a mai luat încă o săptămână ca să scap de ea. Ori de câte ori încercam să revin la urinoterapie, mă simțeam foarte rău. Am fost nevoit să trag concluziile de rigoare: apartamentul în care stăteam era construit recent, după o tehnologie nouă. Covoarele erau extrem de toxice, fiind tratate cu tot felul de xenobiotice, formaldehidă, Toulon, arsenic, benzen etc. Nu am un sistem imunitar foarte performant și cred că urina recicla aceste toxine. Balonarea era maniera organismului de a reține fluidele pentru a dilua cât mai mult posibil toxinele.

La ora actuală caut un nou apartament, cu podele din parchet, și nu am de gând să mă reapuc de urinoterapie până când nu mă voi muta de aici. Este de necrezut cum acceptă oamenii toate aceste substanțe carcinogene în locuințele lor. Aș pune acest lucru pe seama ignoranței, dar este suficient să iei orice carte despre otrăvuri din librărie ca să descoperi că aceste substanțe sunt considerate extrem de toxice de decenii.

Oricum, Harald, doresc să-ţi mulţumesc pentru carte. Anexez la scrisoare câteva timbre pentru SUA, cu rugămintea să îmi trimiţi buletinul tău informativ. Apropo, am convins destui oameni la Londra să se apuce de terapia prin urină. Toţi se simt minunat şi îmi spun că nu ar mai renunţa pentru nimic în lume la ea. Îţi doresc succes!"

Plante medicinale:

Amestecul A: mantaua-doamnei 2, păpădie 1, angelică 1, mătase de porumb 1, siminichie 1, gălbenele 1, calapăr 1.

Amestecul B: flori de soc 2, scoarţă de cruşin 1, mantaua-doamnei 2, gălbenele 1, păpădie 1, Iarba Sfântului Benedict 1.

Osteoporoză

Un remediu miraculos împotriva osteoporozei

Iată o scrisoare pe care am primit-o de la R. S. L.:

„La fel ca în cazul altor oameni, povestea mea este cât se poate de simplă. Am primit un diagnostic cumplit din partea specialiştilor medicali, dar am aplicat o soluţie uşoară, cu rezultate excepţionale. La vârsta de 47 de ani mi-am făcut un test al densităţii oaselor la spitalul din Austen din care a rezultat o rată a pierderii calciului din oase de 75%. Mi s-a recomandat o medicaţie de urgenţă, spunându-mi-se că mă aflu cel puţin în **etapa de autofracturare.** Oasele mele puteau să se rupă chiar şi la o simplă întoarcere în pat, sau mergând. Doamne! Vă puteţi imagina prin ce stări am trecut! Cu toate acestea, am preferat să mă adresez medicului, cerându-i părerea. Chiar a doua zi am primit o cărticică de la o prietenă indiancă în vârstă de 70 de ani. Nu prea fac aşa ceva, mi-a scris ea, dar am primit un mesaj în timpul meditaţiei să îţi trimit această

carte. Evident, era o carte de urinoterapie. Am început imediat să o aplic. Mai întâi mi-am făcut masaje, apoi am început să beau cantități mici de urină. La vremea respectivă eram vegetariană, nu beam alcool, nu mâncam dulciuri etc. După numai două zile de post cu urină, am observat o îmbunătățire accelerată a stării mele energetice. A urmat un proces profund de detoxificare, care a durat nu mai puțin de șase săptămâni. Trebuie să recunosc că la un moment dat am fost tentată să renunț, căci toxinele pe care le eliminam erau oribile. Pe de altă parte, procesul mă fascina pur și simplu.

În acest fel, starea de sănătate mi s-a restabilit într-o bună măsură. Spatele mi-a rămas puțin cocoșat, dar mă simțeam fantastic și aveam foarte multă energie. În anul 1996 am avut un accident de mașină, care s-a soldat cu oase rupte, cu răni la brațe, glezne, craniu, genunchi, pe față, inclusiv cu câteva coaste rupte.

Procesul de recuperare a decurs admirabil. Oasele s-au vindecat frumos, la fel ca și celelalte răni. Pe scurt, am reușit să mă vindec nu numai fizic, ci și mental și spiritual.

Cât timp m-am aflat în spital, mi s-au făcut raze X din cap până în picioare, dar nu mi s-a descoperit nici un semn de osteoporoză. Sunt convinsă că am obținut acest rezultat ca urmare a mai multor factori, inclusiv mentali și spirituali. Alimentele pe care le-am consumat (alese cu grijă), gândurile pe care le-am cultivat, râsul – toate au contribuit la această vindecare pe care unii ar considera-o miraculoasă.

Pentru mine, Shivambu înseamnă toate aceste lucruri. Înghit foarte multă urină cu apă, respir aer curat și trăiesc fericită la vârsta mea de 55 de ani.

Harald, îți mulțumesc pentru munca minunată pe care o desfășori, influențându-i pe oameni să se trezească și să devină mai înțelepți".

Dureri ale membrelor

Se recomandă masajul cu urină veche și împachetările cu argilă.

Parodontoză

Se recomandă clătirea dinților cu urină proaspătă, timp de 10-15 minute.

Paralizie

Se recomandă masajul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Paraziți

Se recomandă postul cu urină, clismele, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Coșuri

Vezi acnee. Se recomandă spălarea zonei cu urină.

Epidemii

Se recomandă postul cu urină, tratamentul holistic, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Acum câteva luni am călătorit în Peru, pentru a participa la o conferință. Când cineva a adus vorba despre terapia prin urină, câțiva dintre delegați s-au simțit stânjeniți, spunând că sunt pe punctul de a voma din cauza demonstrației practice făcute de vorbitor. Acesta s-a întors fără nici o jenă cu spatele la auditoriu, a umplut un pahar cu urină, apoi s-a întors și a băut-o în fața tuturor. Sala a început imediat să vocifereze, nu atât pe tema urinoterapiei în sine, cât dacă să i se permită vorbitorului să își continue discursul sau nu. Unii delegați erau foarte entuziasmați și doreau să afle mai multe, vorbind chiar de propriile lor experiențe. Una din poveștile cele mai interesante mi s-a părut cea relatată de delegatul din Africa de Sud. Domnul Muttwa a povestit că cu 70 de ani în urmă, terapia prin urină a salvat mii de vieți în țara sa. Nu multă lume își mai amintește astăzi de teribila epidemie de gripă care s-a declanșat la sfârșitul Primului Război Mondial. Aceasta a făcut peste 100 de milioane de victime, cu mult mai mult decât războiul însuși. Iată ce a povestit omul: „A existat într-un sat un bărbat care avea două soții, una albă și alta neagră. Aceste femei au îngrijit toți bolnavii de gripă, alinându-le suferința în cele câteva zile de viață care le mai rămăseseră. Toți ceilalți oameni care se apropiau atât de tare de bolnavii de gripă mureau invariabil, dar ele nu au pățit nimic. Mai mult, le-au recomandat oamenilor să își bea propria urină, iar vestea s-a răspândit ca fulgerul. Mii de oameni au început acest tratament. Nici măcar unul singur nu a murit de gripă!"

Îmi venea greu să cred că simpla aplicare a urinoterapiei era suficientă pentru a anihila o epidemie atât de cumplită ca cea amintită de vorbitor. Mi-am adus aminte de povestea tatălui meu, care mi-a spus că au îngropat șase membri de familie în aceeași zi (din cauza aceleiași gripe). Mă întreb dacă aceștia ar mai fi murit în cazul în care ar fi aplicat terapia prin urină?

Pneumonie

Se recomandă postul cu urină, tratamentul holistic, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Poliomielită

Se recomandă postul cu urină, tratamentul holistic, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Posesiune demoniacă

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Sarcină

Spre deosebire de tratamentul comun, în care se bea partea de mijloc a jetului de dimineață, în cazul sarcinii se va bea doar urina colectată din cel de-al treilea jet al zilei. Înainte se vor bea alte lichide, precum ceai, apă sau lapte. Unii urinoterapeuți recomandă chiar să nu se bea deloc urină în timpul sarcinii, din cauza nivelelor hormonale, care

sunt mult mai ridicate în această perioadă. Pe de altă parte, John Rabitsch afirmă că „cel mai bun remediu împotriva vomei în timpul sarcinii este urinoterapia".

Va trebui să luați această decizie individual. Vezi și capitolul intitulat *Precauții.*

Probleme ale prostatei

Se recomandă compresele cu urină și ingerarea ei.

Plante medicinale: planta prostatei *(epilobium roseum* și *epilobium parviflorum)* este folosită de generații întregi în Munții Alpi din Europa pentru rezolvarea problemelor asociate cu prostata.

Psoriazis

Se recomandă mesajul cu urină al zonelor afectate, injecțiile cu urină, modificarea dietei alimentare, compresele cu argilă, tratamentul cu ultraviolete.

Terapia prin urină este ideală pentru vindecarea psoriazisului. Dr. Rainer Holzhutter afirmă cu fermitate acest lucru în cartea sa, *Urin Heilt,* în care tratează aproape exclusiv problema vindecării psoriazisului prin această formă de tratament (știut fiind că celelalte terapii nu dau de regulă rezultate). Am auzit chiar de un caz în care pacientul a dat firma sa de asigurări de sănătate în judecată pentru a-i plăti medicului injecțiile cu urină făcute, pe care acesta l-a câștigat.

Tina White mi-a trimis următorul studiu de caz:

„O femeie de vârstă mijlocie s-a prezentat la mine cu un psoriazis la cap, pe care îl avea de 12 ani. Până la acest

moment, ea a încercat tot felul de metode, dar fără rezultat. Ca de obicei, am început prin a încerca diferite remedii naturiste, vorbindu-i deschis de urinoterapie. La început a fost refractară, dar treptat s-a lăsat convinsă şi a acceptat să îşi spele în fiecare dimineaţă părul cu prima urină de dimineaţă. După ce rămânea astfel timp de 20 de minute, putea să îşi clătească apoi părul. Spre surpriza femeii, boala a dispărut, iar părul ei a devenit incredibil de mătăsos. La ora actuală, vrea să înceteze să mai ia pastile anticoncepţionale, pentru a putea aplica zilnic tratamentul cu picături homeopatice de urină".

Mâncărimi

Se recomandă spălarea zonei afectate cu urină.

Reumatism

Se recomandă masajele şi compresele cu urină, tratamentul holistic, ingerarea urinei şi picăturile de urină proaspătă ţinute sub limbă.

Străvechiul text *Damar Tantra* recomandă în versetele 28-29:

„Extractul din pulbere naturală de mică şi din pulbere naturală de sulf, amestecat şi dizolvat în propria urină şi băut împreună cu aceasta în mod regulat, vindecă hidropizia şi reumatismul. Adeptul perseverent al acestui procedeu terapeutic devine totodată puternic şi strălucitor, bucurându-se de o mare longevitate şi îşi va putea învinge chiar moartea".

Plante medicinale:

Amestecul A: păpădie 2, țelină 1, pir 1, salsaparilă 1, mătase de porumb 1.

Amestecul B: ceai de mate 1, panseluțe 1, urzică vie 1, Iarba Sfântului Ioan 1, Panseluțe sălbatice 1, salsaparilă 1.

Alte plante care pot fi adăugate: răchițele, turiță-mare, mantaua-doamnei, ferigă, crețușcă, pătrunjel, primulă, quassia, lingurică, scoarță de salcie.

Salmonella

Se recomandă postul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Cicatrice

Se recomandă compresele cu urină.

Sciatică

Se recomandă masajele și compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Scorbut

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Potență sexuală

Urina conține hormoni sexuali și este benefică pentru amplificarea potenței (dorinței sexuale). Se recomandă masajul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice

și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă. În cazul de față, picăturile homeopatice trebuie prelevate din prima urină eliminată după actul sexual.

Stare de șoc

Se recomandă ingerarea urinei și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă. Dacă pacientul este în stare de inconștiență, poate fi folosită urina provenită de la o altă persoană, pe cât posibil de același sex.

Sinuzită

Se recomandă prizatul pe nas al urinei, ingerarea ei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Afecțiuni ale pielii

Vezi și acnee, psoriazis.

a. Pielea este oglinda stării de sănătate. De aceea, se recomandă folosirea urinoterapiei pentru tratarea cauzei afecțiunii, care va dispărea apoi de la sine. Tratamentul extern va accelera procesul de vindecare.

Spălarea zonei afectate cu urină proaspătă și baia de abur cu urină veche (eventual amestecată cu apă, pentru a produce mai mult abur) sunt procedee foarte eficiente în această direcție.

b. Afecțiunile pielii generate de cauze externe se tratează cu succes cu urină proaspătă. O femeie mi-a povestit cu puțin timp în urmă că bărbatul ei avea niște palme complet bătătorite din cauza lucrului său ca betonist. La

început, nu i-a plăcut ideea de a folosi urinoterapia, dar la ora actuală bărbatul ei are mâinile la fel de moi ca cele ale unui copil, așa că s-a îndrăgostit pur și simplu de urinoterapie.

Iată o altă scrisoare pe această temă, venită din partea doamnei H. M.:

„Știu de foarte mult timp de urinoterapie. Cumnata mea mi-a povestit că în adolescență avea un ten foarte pătat. Făcând parte dintr-o familie numeroasă, era nevoită să lucreze din când în când ca baby-sitter prin vecini. Ivy a ajutat-o pe mamă timp de câteva săptămâni. Aceasta a sesizat tenul ei pătat și a întrebat-o dacă a încercat vreodată să folosească scutecul umezit de urină al unui nou-născut. I-a recomandat să facă acest lucru, iar fata a acceptat. Când Ivy s-a întors acasă după câteva săptămâni, tenul ei era deja mult schimbat. Când am cunoscut-o pentru prima dată pe Ivy, avea ea însăși copii mici, iar tenul îi era superb. Când mi-a venit sorocul să nasc la rândul meu, mi-a sugerat să fac același lucru, chiar dacă nu aveam probleme cu tenul. Am aplicat din când în când procedeul și trebuie să recunosc că funcționează.

Sunt convinsă că urina poate fi utilă în foarte multe feluri. De pildă, este folosită de sute de ani (diluată cu apă) pentru fertilizarea plantelor. Străbunicii mei au venit din Europa și se spune că nu obișnuiau să risipească nici măcar un singur strop!"

O altă scrisoare legată de același subiect mi-a parvenit din partea doamnei J. B.:

„Cred că această cărticică este cea mai bună din câte am citit vreodată (era vorba de Buletinul Informativ *Health*

for All nr. 5). Oricum, oamenii nu au timp să le citească pe cele foarte groase.

Mi-am spălat faţa cu urină şi mi-au dispărut toate petele negre pe care le aveam. Am un ten foarte deschis, aşa că am fost nevoită până recent să folosesc tot felul de creme de faţă. Felicitări pentru cărţile pe care le publicaţi. Sunt deopotrivă uşor de citit şi foarte consistente".

Plante medicinale:

Următoarele plante sunt recomandate în amestecuri pentru o senzaţie de bunăstare generală:

Ştir, mesteacăn, muşeţel, echinacea, iarbă-mare, primulă de seară, schinduf, traista-haiducului, voronic, drăgaică, lemn-dulce, roibă, ovăz, panseluţe, platan, salsaparilă, măcriş, iarba Sfântului Ioan, urzică vie, nuci, panseluţe sălbatice.

Slăbire

Vezi obezitate.

Probleme ale somnului

Vezi insomnie.

Varicelă

Se recomandă tratamentul holistic.

Muşcături de şarpe

(vezi şi muşcături)

Se recomandă spălarea locului muşcat cu urină, ingerarea urinei, picăturile de urină proaspătă ţinute sub

limbă, postul cu urină. Se vor respecta toate celelalte precauții obișnuite.

Iată în continuare o relatare din propria mea experiență cu un nativ australian:

Un caz de supraviețuire în urma mușcăturii unui șarpe veninos

Pe coperta din față a cărții mele despre terapia prin urină am pus următorul text:

„Nu citiți această carte dacă sunteți sănătos, dacă sunteți suplu și aveți un ten frumos, dacă nu aveți nici o alergie, dacă nu suferiți de depresie, de astm, de psoriazis, și dacă nu vă așteptați să fiți mușcați vreodată de vreun șarpe sau de vreun păianjen veninos".

Evident, scopul a fost acela de a atrage atenția oamenilor, neobișnuiți să citească pe coperta unei cărți avertismentul: „Nu citiți această carte"! Nu credeam la vremea respectivă că mă voi confrunta eu însumi cu una din problemele menționate aici. Pe data de 26 octombrie 1998 lucram la cartea *Remediile iubirii.* Tocmai culegeam plante în junglă, când un șarpe cu capul arămiu m-a mușcat de picior. Sângele a început să-mi curgă din abundență pe picior, iar eu mă aflam la distanță de cel puțin o oră de mers de cel mai apropiat spital. Evident, nu uitasem de avertismentul pus chiar de mine pe coperta cărții mele, așa că m-am tratat imediat cu lichidul miraculos. Am ajuns apoi la spital. Medicul mi-a cerut o mostră de urină. Spre surpriza acestuia, efectul veninului șarpelui s-a dovedit minim. Am părăsit spitalul fără să urmez tratamentul „modern", pe propriile mele picioare, și nu într-o cutie din lemn.

După ce am publicat această experiență, dr. John Wynhaus din SUA mi-a trimis următorul comentariu:

„După prima conferință interregională de urinoterapie din India din anul 1993, am cunoscut un bărbat care fusese mușcat de două ori de cobre. Îmi pare rău, dar nu am reținut detaliile exacte ale tratamentului său. Dumneavoastră cum ați procedat atunci când ați fost mușcat de șarpe? Îmi amintesc vag că medicul persoanei respective i-a făcut injecții cu urină în zona mușcăturii, la care s-a adăugat ingerarea urinei și comprese locale. Se știe că ureea are un ușor efect distrugător asupra proteinelor. Acesta ar putea fi unul din mecanismele prin care acționează acest antidot. La noi în casă trăiesc numeroși păianjeni maronii, destul de periculoși, dar nu îmi fac niciodată probleme în legătură cu ei, poate tocmai din cauză că știu această metodă de tratament!

Ceea ce mi se pare și mai interesant este că universul v-a oferit șansa să demonstrați personal veridicitatea afirmației de pe coperta cărții dumneavoastră".

Spasme

Se recomandă masajele și compresele cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Afecțiuni ale splinei

Se recomandă compresele cu urină aplicate pe zona splinei, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Probleme ale stomacului

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Stres

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Arsuri solare

Se recomandă spălarea cu urină a zonei afectate, dar mai ales masajele cu urină înainte de expunerea la soare.

Picioare urât mirositoare

Se recomandă băile cu urină la picioare, umezirea șosetelor cu urină.

Umflături

Se recomandă masajele și compresele cu urină.

Sifilis

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, la care se adaugă postul cu urină și tratamentul holistic.

Lipsa celulelor-T

Se recomandă masajul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă. Vezi și SIDA.

Țiuit în urechi

Se recomandă picăturile de urină în urechi.

Dureri în gât

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, precum și gargara cu urină.

Plante medicinale: turiță-mare, mușețel, podbal, sclipeți, brâncuță, troscot, urechea-șoricelului, rădăcină de stânjenel, plop, zmeură, saw palmetto, ventrilică, salvie.

Probleme ale limbii

Vezi gură.

Dureri de dinți

Se recomandă gargara cu urină.

Tremurături

Se recomandă compresele și masajul cu urină veche.

Tuberculoză

Se recomandă masajul cu urină, postul, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, precum și tratamentul holistic.

Acidul uric din urină are un efect tuberculostatic.

Anul trecut (1995) în lume au murit 3 milioane de oameni din cauza tuberculozei. Motivul pentru care acestui lucru nu i se face prea multă publicitate sunt antibioticele, despre care s-a crezut o vreme că au eradicat tuberculoza.

La ora actuală au apărut însă forme rezistente ale bolii la antibioticele cunoscute. Numeroase voci avertizează de ani de zile că abuzul de antibiotice pentru cea mai simplă răceală și alte boli minore nu face decât să slăbească organismul, creând tulpini ale microorganismelor rezistente la ele. Aplicarea terapiei prin urină împotriva tuberculozei este cunoscută de medici încă din anii 50, când cercetătorii din SUA și Suedia au descoperit în ea o substanță necunoscută benefică în tratamentul acestei boli. Cercetările au continuat, propunându-și să creeze un remediu prin extragerea ingredientelor active, însă au eșuat. De ce nu am folosi atunci urina în totalitatea ei, ca remediu sinergic? Până când industria farmaceutică va descoperi un medicament cu adevărat eficient împotriva TBC-ului, cel mai bine ar fi să folosiți singurul medicament existent la ora actuală – propria dumneavoastră urină.

Febră tifoidă

Se recomandă masajul și postul cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, precum și tratamentul holistic.

Ulcer

Se recomandă compresele și masajul cu urină.

Uretrită gonoreică

Se recomandă spălarea organelor genitale cu urină, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Probleme legate de urinare

Se recomandă ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă.

Infecții ale tractului urinar

Vezi infecții ale vezicii urinare.

Urticarie

Se recomandă compresele și masajul cu urină.

Probleme vaginale

Se recomandă dușurile cu urină.

Plante medicinale: băi de șezut în ceai de mușețel, coada-șoricelului.

Vene varicoase

Se recomandă compresele cu urină.

Negi

Se recomandă compresele cu urină veche, aplicate regulat.

Viermi intestinali

Se recomandă postul cu urină, clismele, ingerarea urinei, picăturile homeopatice și picăturile de urină proaspătă ținute sub limbă, precum și împachetările cu argilă și urină, dacă pielea este afectată.

Plante medicinale: pelin.

Răni

Se recomandă compresele cu urină proaspătă și împachetările cu argilă.

Dr. Ingfried Hobert vorbește în cartea sa, *Secretele vindecării aborigenilor*, despre terapia prin urină pe care o aplică aceștia: „În Arnhem Land, aborigenii obișnuiesc să taie tulpini de flori, să le amestece cu urină încălzită și să le aplice pe rănile deschise. Unele triburi adaugă noroi sau cenușă. În acest fel, chiar și cei răniți foarte grav reușesc să supraviețuiască".

Întinerire

Vezi îmbătrânire.

Alte destinații ale urinei

De-a lungul istoriei, urina a fost folosită pentru diferite alte destinații, în afara vindecării, spre exemplu, pentru fabricarea prafului de pușcă. Un lucru care m-a frapat a fost să aflu că urina era folosită pentru scoaterea petelor din țesături (la fel ca și a celor de pe piele). Atunci când este aplicată pe piele, urina curăță și vindecă. Dacă este aplicată pe țesături, ea curăță fără să afecteze mediul înconjurător, așa cum se întâmplă în cazul detergenților chimici. În plus, este complet gratuită și poate scoate chiar și cele mai îndărătnice pete, așa cum demonstrează această scrisoare:

„Acum 50 de ani, răposatul meu soț lucra în industria amidonului extras din arorut. Mai târziu, a lucrat în industria bananelor. La ora actuală nu se mai cultivă arorut pentru amidon, lucru care s-a întâmplat după cel de-al Doilea Război Mondial, când mâna de lucru era foarte rară, și deci foarte scumpă.

Sucul de arorut înnegrește mâinile, iar petele erau foarte greu de scos de pe piele. Un coleg de muncă i-a spus soțului meu că urina poate scoate aceste pete, lucru care s-a și întâmplat!

Același lucru se întâmplă în cazul petelor produse de sucurile de fructe, inclusiv al celor verzi produse de cojile de banane. Cumnata mea obișnuia să facă scutece pentru bebelușul ei din cămășile pătate (era în timpul războiului și oamenii primeau cupoane pentru haine). Evident, copilul făcea uneori pe el, iar cumnata mea îi fierbea scutecele. După câteva asemenea operațiuni, petele dispăreau fără urmă.

Doamna M. H. C."

Urina plantelor

V-ați gândit vreodată că și plantele urinează? La fel ca oricare altă ființă, ele elimină substanțe solide și o substanță lichidă. Spre exemplu, copacii renunță în fiecare an la frunzele lor și la o parte din coajă, iar în timpul sezonului de creștere transpiră o parte din apa folosită pentru transportarea substanțelor nutritive. Această transpirație poate fi comparată cu urina animalelor și oamenilor.

Remediile din flori – remedii ale iubirii

Metoda cea mai recent descoperită de preparare a esențelor din flori folosind chiar urina plantelor este numită metoda Stepanovs, după numele descoperitoarei ei, Juta Stepanovs.

Prepararea esențelor din flori pornește de la principiul că acestea își transmit frecvențele de vibrație apei. La această apă se adaugă apoi alcool (în India se adaugă și oțet), pentru prezervare.

Dacă frecvența vibratorie a unei flori poate fi transmisă apei, ne putem imagina cu ușurință că influențele anterioare transmise apei din care se prepară esența sunt memorate și ele pe un anumit nivel al lichidului. La ora actuală, până și apa de ploaie are „amintiri neplăcute", ca să nu mai vorbim de apa potabilă, clorurată și fluorurată până când devine de-a dreptul toxică.

Urina plantelor nu are decât frecvențe pozitive de vibrație.

Urina plantelor extrasă prin metoda Stepanovs nu este altceva decât apa pe care o folosesc acestea, extrasă din pământ de rădăcinile lor de la adâncimi foarte mari. De aceea, această apă nu are decât amintirea energetică a plantei și a locului din care a fost extrasă. Acest lucru este foarte important, căci plantele native nu cresc decât în anumite locuri specifice. Locul în care crește susține planta într-un anume fel, astfel încât nici o altă plantă nu ar putea-o înlocui. De pildă, plantele cultivate de oameni nu au aceeași putere și aceleași frecvențe vibratorii, motiv pentru care din ele nu pot fi obținute extracte și esențe la fel de valoroase.

Avantajele metodei Stepanovs

- Valoarea aplicării remediilor *Iubirii* în cazul bolilor acute și cronice nu poate fi egalată.
- Prin metoda Stepanovs, nici un principiu nu este distrus.
- Florile plantelor nu sunt tăiate. Lor li se recoltează esența alfa (urina plantei), după care își pot încheia ciclul natural de viață.

• Esența alfa este apa extrasă prin rădăcini de către plantă, de la mari adâncimi, și ridicată pentru a hrăni tulpina și florile.

• Această esență poartă exclusiv amprenta energetică a plantei și a locului în care a crescut ea.

• Frecvențele de vibrație ale florilor (sau altor părți ale plantelor) sunt vii, corespunzând perioadei de creștere a plantelor, nu primelor etape ale morții. În acest fel, se extrage puterea primordială a vieții, energia Qi a plantei respective (lucru cunoscut de mii de ani de către chinezi).

• Esența alfa, colectată prin metoda Stepanovs, reprezintă un extract al plantei 100% viu.

• Această formă de extragere neinvazivă nu afectează creșterea normală a plantei, păstrând echilibrul și armonia forței vieții și dăruindu-ne elixirul cel mai pur al acesteia, un veritabil remediu al iubirii.

• Esențele plantelor ne-au fost dăruite ca o ofrandă de iubire din partea naturii.

• Corpul nu își poate regăsi integritatea dacă se folosesc substanțe neintegrale.

Numai totalitatea poate da naștere la totalitate.

Pentru informații suplimentare, vă recomand cartea semnată de mine, alături de J. Stepanovs și dr. I. Hobert, *Remediile iubirii – metoda Stepanovs.*

Cine dorește să facă reclamă terapiei prin urină?

De regulă, reclama se face numai pentru anumite produse, în scopul de a câștiga bani din vânzarea lor. Să faci reclamă unui „deșeu" nu pare să aibă nici un sens, întrucât acesta nu aduce venituri. De aceea, motivația trebuie să fie cu totul alta pentru a-ți cheltui propriii bani cu scopul de a tipări și distribui un material informativ referitor la terapia prin urină. Și totuși, am primit în cutia mea poștală un fluturaș pe care scria:

Terapia prin urină

Vindecă: SIDA, cancerul, tuberculoza, meningita, M. E., Sindromul Oboselii Cronice, obezitatea, tulburările cardiace, afecțiunile rinichilor, răcelile, gripa, și aproape toate celelalte boli. Un post în care se beau 3 litri de apă și toată urina pe care o produce pacientul poate vindeca orice boală în interval de o lună. Bucurați-vă de o stare de sănătate perfectă și dați mai departe acest fluturaș.

Se pare că cel care l-a scris a avut parte de o vindecare miraculoasă și, în entuziasmul său, și-a propus să îi informeze pe această cale și pe ceilalți oameni.

Vă rog să contribuiți la continuarea cercetărilor

În ultimii doi ani am colectat un mare număr de informații, am vorbit cu mulți oameni despre terapia prin urină și am participat la Conferința Mondială de Urinoterapie de la Goa, în India, unde am ascultat timp de trei zile tot felul de relatări despre urinoterapie. Față de acum 3-4 ani, la ora actuală se cunosc mult mai multe informații legate de acest subiect fascinant, dar după părerea mea, acesta nu reprezintă decât începutul.

Pentru a duce mai departe aceste cercetări, avem nevoie de ajutorul dumneavoastră și am aprecia dacă ne-ați împărtăși experiențele pe care le-ați trăit în acest domeniu. Numai în acest fel vom putea afla mai multe despre felul în care reacționează la urinoterapie oameni care trăiesc în locuri diferite, cu obiceiuri alimentare variate și care se tratează cu remedii diferite.

Nu putem aștepta ca guvernele noastre să își cheltuiască banii pe cercetări oficiale (lucru care nu se va întâmpla probabil niciodată) asupra unor remedii gratuite precum urina sau apa. Singura modalitate de a aduna date despre aceste lucruri sunt informațiile venite direct de la dumneavoastră. În acest fel, prin entuziasmul dumneavoastră și al meu, vom putea contribui împreună la o mai mare bunăstare a umanității.

Vă mulțumesc!

Alte cărți de Harald W. Tietze:

• Razele telurice – ucigașii tăcuți

• Razele telurice și poluarea umană

• Soluții împotriva poluării

• Spirulina – un microaliment și o binecuvântare majoră

• Teologia ceaiurilor din plante medicinale

• Chefirul – un aliment pentru plăcerea personală, pentru frumusețe și bunăstare

• Medicina prin apă

• Papaya – arborele-remediu

• Medicina verde

• Farmacia naturii pentru animale

• Guava – un remediu pentru bolile moderne

• Remediile din flori sălbatice vii – metoda Stepanovs

• Alimente vii pentru o viață mai lungă

• Știința fericirii

• Remediile iubirii

„Terapia prin urină este extrem de eficientă. Mulți o consideră chiar cea mai eficientă dintre toate terapiile accesibile omului. Cea mai mare problemă a ei este legată de faptul că este disponibilă tuturor și la orice oră, că este gratuită și nu are efecte secundare. De ce? Când ceva este gratuit și stă la dispoziția tuturor, nimeni nu îi face reclamă, cel puțin în țările occidentale. În țările bogate, educația costă bani, iar dacă nu ai ceva de vânzare, nimeni nu este interesat să facă reclamă unei modalități gratuite de vindecare."

„Puțini oameni sunt dispuși să vorbească deschis despre un subiect ca terapia prin urină. Singurele persoane dispuse să vorbească în public despre ea sunt cele care s-au vindecat miraculos prin urinoterapie și care doresc să împărtășească această cunoaștere semenilor lor. În țările occidentale, urinoterapia nu este folosită de regulă decât ca o ultimă șansă de vindecare, atunci când toate celelalte metode de tratament au fost încercate fără succes."

ISBN 973-8471-42-7

EDITURA MIX
Magia cuvintelor